

SECRETE XXX

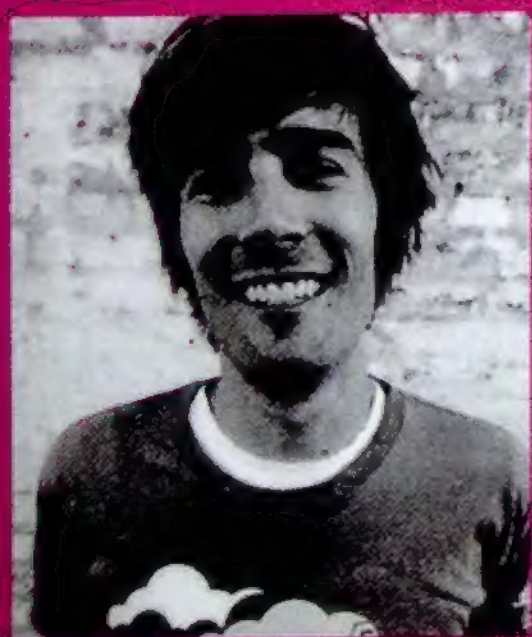
CRAIG GROSS
și CARTER KRUMMRICH

Consumul de pornografie dăunează grav sănătății.

N-am văzut nicăieri un astfel de avertisment. Dacă prin absurd, consumatorii de pornografie ar manifesta aceleași simptome ca și cei care îngerează prea mult alcool, ne-am trezi cu o sumedenie de oameni umblând ca beți pe străzi.

Pornografia e azi un virus discret, dar care se răspândește cu cea mai mare repeziciune. Milioane de tineri își pierd azi inocența și o iau razna din pricina dependenței de fotografii și filme porno. Pentru că tot inimaginabilul posibil în materie de sex se află azi gratis, pe internet, la o distanță doar de un *click*. Cele mai tari orgii posibile pot fi vizionate într-o discreție totală, iar urmele pot fi șterse imediat. Dar nu și urmările. Ori despre acestea nu prea vorbește nimeni.

Secrete XXX este o carte incomodă, tăioasă, necesară. Ea aruncă o privire brutală asupra vieților starurilor porno, este un avertisment lucid adresat tuturor celor care cred că pornografia e *cool*, este un semnal de alarmă adresat unei Biserici creștine ațipite, care alege în continuare să arunce cu pietre, în loc să se confrunte cu o problemă care face ravagii tocmai în interiorul ei.

Craig Gross se declară *pastor porno* și administrează un website cu un titlu ciudat: www.XXXchurch.com. De ani de zile închiriază standuri la târgurile erotice, iar uneori, spre groaza confrăților, organizează la biserică *Duminica pornografiei*, o zi dedicată dezbaterii acestui subiect incomod. Crede cu tărie că poate schimba ceva în lumea pornografiei - o industrie ce doar în America generează peste 13 miliarde de dolari anual.

Dedic această carte lui Michelle și Josh, a căror încredere, deschidere și vulnerabilitate m-au inspirat pe deplin. Doresc să vă bucurați de noua viață pe care ați pornit-o alături de Dumnezeu.

PASTORUL PORNO

Era o prostie, dar totuși am făcut-o. Mi-am transformat mașina în „Pornomobil”. Mi-am imprimat adresa de internet XXXchurch.com și sloganul „Primul site porno creștin” pe toată mașina cu litere mari, aldine. Pe ușa pasagerului am imprimat mesajul „un site porno pentru toată familia”. Mașina îți sare în ochi. O conduc pe șoselele și drumurile din districtul Riverside, California, unde locuiesc, atrăgând privirile tuturor. Cuvintele acoperă întreaga mașină începând de pe partea șoferului până în spate. La acea vreme eram entuziast. Designul și grafica erau de înaltă calitate și eram atât de entuziast încât mi-am sunat toți prietenii și am trecut cu noua mea mașină pe la casele lor, ca să mă fălesc cu ea. Aceasta era mașina pe care o conduceam ori de câte ori făceam cumpărături pentru familie sau îmi vizitam prietenii. Acum zâmbesc privind retrospectiv la decizia mea pripită. Oare aş proceda din nou la fel? Probabil.

Prima dată când am realizat că ceva nu era bine a fost atunci când șoferul unei mașini ce mergea alături și-a aruncat milkshake-ul pe parbrizul meu. Săptămâna ce a urmat a adus o sticlă de apă minerală de 1 litru. Oamenii fie m-au huiduit, fie mi-au arătat degetul din mijloc. Cum se poate ca un gest atât de banal precum afișarea cuvântului *porno*

pe o mașină să stârnească o asemenea reacție? Nu pot merge nicăieri cu mașina fără ca cineva să nu mă tragă de mânecă și să mă întrebe care e povestea cu mașina ori să-mi spună ce lupte au dus cu pornografia. Azusa Pacific, o universitate creștină, aproape că mi-au tractat mașina afară din parcare lor. Nici măcar soția mea nu vrea să o vadă parcată pe alea noastră, așa că o țin acoperită.

Luna trecută mi-am împrumutat mașina prietenului meu Dave deoarece a sa se defectase. În acea lună, un șofer creștin i-a fluturat o Biblie din stradă rugându-se în mod vizibil pentru sufletul Său. Cel mai bun prieten al său, un artist, s-a ascuns în spatele sculpturii sale în oraș deoarece Dave îi făcea cu mâna din Pornomobil. Soția lui Dave nici nu se gândea să o conducă. Fusese chiar amenințat de poliție cu o amendă pentru contravenție pentru că făcea fotografii mașinii pentru site-ul nostru.

Abia mai târziu am realizat că îmi transformasem mașina într-un obiect care răscolea o zonă sensibilă. Ceea ce am învățat conducând o mașină pe care este afișat cuvântul *porno* este că oamenii nu vor să vorbească despre așa ceva. Cuvântul le induce oamenilor nervozitate, teamă, disconfort și tulburare.

PORNOGRAFIA

Faceți un experiment: pronunțați odată cuvântul *porno* la un dineu și vedeți ce se întâmplă. În funcție de genul dineului la care ați fost invitat, sunt șanse însemnate să observați priviri încruntate, reflexe nervoase subite, sprâncene transpirânde și râsete timorate. Unii s-ar putea să își verse paharele, iar alții se vor face luntre și punte pentru a schimba subiectul. Vă vor evita pentru tot restul serii și probabil nu vă vor mai invita la următoarea întâlnire. Acum patru ani aș fi avut exact aceeași reacție. Faptul că sunt pastor nu schimbă nimic; aș fi evitat cu orice preț să mă aventurez pe marginea acestui subiect. Ar fi fost încercarea subconștientului meu de a ignora această problemă ca și cum nu ar exista. Pentru mine, pornografia era o lume întunecată, locuită

de păcătoși pierduți care își vând trupurile și sufletele dedându-se unei practici dezgustătoare sub imperiul dorinței carnale.

Încercați să îmi spuneți asta acum, după patru ani de la debutul aventurii mele ciudate și remarcabile cu biserica XXX. De fapt, tocmai cuvântul care îi face pe oameni să fie irascibili și să transpire a devenit parte din titulatura mea. Surse media precum CNN, *The 700 Club* și *The Daily Show* ne-au atribuit mie și partenerului meu, Mike Foster, denumirea de „pastorii porno”. Noi suntem fondatorii XXXchurch, o organizație ce confruntă pornografia pe două nivele – cel al bisericii și cel al industriei pornografice. Sfinții și deocheații – o imagine hibridă a lumii pe care o reprezentăm și a lumii în care locuim, în ciuda neîncrederii multor creștini și animozității celor din industria pornografică.

Deci ce sunt? Pastor? Pornograf? S-ar putea să vă vină greu să credeți, însă eu și Mike suntem clerici cu acte în regulă. Putem oficia nunți și înmormântări și avem certificate ce dovedesc acest lucru. Nu v-ați da seama privindu-mă. La vârsta de 29 de ani încă mă îmbrac ca în parcul de role. Sunt reprezentativ pentru conflictul dintre generații din America: sunt genul de tip cu cercei negri, pantaloni militărești, adept al culturii tinerilor, Sud-Californian cu păr lung și încălțăminte sport. N-aș greși dacă aș spune că sunt genul de tip inacceptabil pentru o bunică obișnuită, deși nu pentru bunica mea.

Sunt căsătorit, am doi copii și am o casă într-un cartier mărginaș. Fiul meu are doi ani și mai am o fetiță nou-născută. Soția mea s-a obișnuit cu unele dintre personajele care mă înconjoară sau cu care lucrez, însă nu cred că se va obișnui vreodată cu mașina.

Ciudat că mi-am găsit chemarea în lupta împotriva pornografiei. De ce ar trebui să-i stăm împotrivă în primul rând? Dacă vizionați sau citiți mai mult pe subiectul acesta, veți auzi mesajul „Nu face așa ceva!”. De parcă devenind creștini, tendința bărbaților și a femeilor de a viziona materiale pornografice este pur și simplu eliminată. Apoi mai există concepția creștină conform căreia pornografia este o ocupație exclusiv a celor păcătoși și răi. Industria pornografică și consumatorii de pornografie se încadrează undeva între cei cu o gândire liberală și homosexuali pe scara creștină a binelui și răului. Și cum rămâne cu

Secrete XXX

dansatoarea de striptease care trebuie să-și întrețină copiii? Dar cu pastorul care are o dependență secretă de pornografie? Dar actorul porno care și-ar dori atât de mult să poată șterge lucrurile pe care le-a văzut sau făcut pentru că are coșmaruri noaptea? Problema e puțin mai complexă și nu se rezumă la o distincție simplistă între bine și rău, alb și negru. Ființa umană este un mănunchi de ițe, și nu de cabluri rezistente așa cum ne place nouă să credem.

Nu întotdeauna am perceput complexitatea tuturor oamenilor, și admit, uneori nu reușesc nici acum. Uneori privesc la unii din această bransă sau la cei din lumea religioasă și mă gândesc: „Eu am dreptate, tu te înșeli”. Sau: „Sunt mai bun decât tine. Cum de te poți suporta?” Aceasta este tendința mea naturală, însă învăț să mă surprind în flagrant. Învăț să arăt har unde înainte a fost doar judecată. Îmi amintesc clar de un asemenea exemplu.

BENZI NEGRE

Într-o noapte răcoroasă în Pomona, am intrat într-un magazin de cartier la o oră înaintată pentru a cumpăra un suc. Magazinul avea o sumedenie de raioane pline cu produse de patiserie și batoane energetice, ca multe alte mii de astfel de magazine. Angajatul își dezlipi ochii de paginile unei cărți și mă privi salutându-mă cu o aplecare din cap după care se întoarse la cartea sa. Dată fiind ora, eram singurul client. Am pășit pe dalele învechite spre frigiderule de lângă perete de unde mi-am luat un 7UP.

Brusc, un om mic de statură ce purta o haină șifonată peste un tricou cu guler, intră parcă furișându-se prin dreptul senzorilor. Se îndreptă repede spre capătul magazinului și se opri într-un loc obscur, ascuns în colțul cel mai îndepărtat. Îmi era greu să-l identific pe bărbatul care căuta ce căuta în acel raion. Putea fi oricine, un meșter constructor, un om de afaceri care se întorcea târziu de la birou, un ospătar, un profesor, soț sau tată. Chipul său nu trăda nimic, nici măcar un gest de satisfacție pentru că găsisce ce căutase. Omul se poziționase în așa fel

încât să ascundă obiectul, pe care îl scoase doar la casierie, păstrându-și ochii în pământ, fără să spună un cuvânt. Vânzătorul scană ceea ce părea a fi o revistă într-un ambalaj de plastic lucios, o puse într-o pungă și i-o returnă. Omul plăti cu bani ficși și se îndepărtă cu pași repezi.

Aveam deja o oarecare idee ce anume cumpărase acel om. Totuși, firea mea curioasă a fost mai puternică și m-am îndreptat spre colțul ascuns. Am ajuns la raionul cu pricina, moment în care am dat cu privirea de rafturi pline cu reviste și casete video cărora nu le vedeam coperte. De rafturi erau prinse benzi negre făcute din pungi de plastic industrial. Benzile mi-au ferit privirile. Pentru a avea acces la materialele pornografice ascunse, ar fi trebuit să întind mâinile prin peretele de benzi negre. În acel moment un alt cumpărător intră pe ușă aducând o briză care suflă benzile; cu o privire scurtă am zărit o frântură de nud. Iată deci ce căutase omul afundându-și mâinile prin stratul de benzi pentru a alege un material porno pe care să-l ducă acasă în acea noapte. L-am dezaprobat atunci pe acel om, compătimentindu-l. Am adoptat o atitudine de felul „sunt mai sfânt decât tine”.

Privind în urmă la acest incident, mă simt stânjenit. Mi-a revenit în minte o amintire dureroasă despre un prieten apropiat, un pastor responsabil cu tineretul care a fost concediat pentru că era amator de pornografie. De unde puteam ști că omulețul care se furișase nu era un om religios sau chiar vreun pastor? Eram atât de pornit să îl număr între necredincioși fără a da dovadă de pic de bunăvoință. Acesta este pericolul pe care îl prezintă pornografia pentru biserică. Suntem atât de obișnuiți, cel puțin în America, cu zidul de benzi negre care ne împiedică privirea încât uităm ce dependențe periculoase ascunde bariera șubredă. Atâția credincioși și pastori și-au prins mâinile în acest grilaj și nu știu cum să scape. Ignorăm problema în timp ce oamenii duc lupte crâncene în interiorul lor. E nevoie de un strigăt de trezire, un strigăt suficient de puternic pentru a mișca benzile arătând credincioșilor că această problemă există cu adevărat. Iar dacă pentru aceasta e nevoie de o mașină ce îi supără pe unii, fie!

XXXCHURCH

XXXchurch poate fi numită o călătorie – a mea. Pentru a face o descriere mai bună aş spune că e un plonjon cu capul înainte într-o groapă plină cu meduze. Orice călătorie are un început. Cu patru ani în urmă cuvântul *pornografie* îmi provoca în minte imagini fugitive, suprafaţa unei lumi despre care nu ştiam nimic. În minte îmi apăreau producători şi actori porno libidinoşi care filmau perversităţi, însă în realitate acestea se petreceau la sute de kilometri de casa mea. Acum patru ani nici măcar bănuiam că aveam să aduc lumea aceasta în casa mea.

Deci ce s-a întâmplat acum patru ani? Mi-am luat brusc licenţa în „pornologie”? Nu, prietenul şi colegul meu, pastorul Mike Foster, făcea un duş într-o dimineaţă când Dumnezeu i-a şoptit cuvântul *pornografie*. Nimic mai mult. A venit la mine deoarece ştia că sunt genul de om care prelua ideile şi chiar le punea în aplicare. Am realizat că nimeni nu aborda această problemă şi cineva trebuia să spună ceva. Nu suntem foşti dependenţi de pornografie şi nu avem în spate povestea unor situaţii de ultimă decădere. Pur şi simplu am văzut un gol şi ne-am pus pe noi în poziţia de a-l umple cu ceva.

Da, Mike simţise că Dumnezeu îi şoptise doar acel cuvânt în timp ce făcea duş într-o dimineaţă. Acel cuvânt. Acel cuvânt murdar, urât, scârbos, obscen despre care nu vorbim la biserică. Dar ce era de făcut cu el? Am început să ne stoarcem creierele de idei şi am decis atunci şi acolo să punem pe picioare o pagină de internet şi s-o numim XXXchurch.com. Am găsit chiar şi un slogan, pe loc – „Primul site porno creştin”.

În mijlocul entuziasmului acelei zile, m-au asaltat amintiri sumbre. Deşi nu purtam cu mine incredibila poveste a unui care a supravieţuit pornografiei, aveam câţiva prieteni care au trecut prin acesta. Am început să mă gândesc din nou la bunul meu prieten care îşi pierduse funcţia de pastor de tineret din cauza unor întâlniri cu pornografia. Mi-am amintit de un prezbiter din biserica unde mergeam care îşi pierduse soţia şi familia de-a lungul celor zece ani de luptă cu pornografia. Şi mi-am amintit de

o femeie pe care o întâlnisem și a cărei căsătorie se destrămase la câteva luni din cauza pornografiei.

Am abordat această problemă cu un imbold dulce-amar, mânat de durerea celor pe care îi iubeam și care căzuseră pe acest câmp de bătălie funest și temperat de realizarea faptului că eu, Craig Gross, cu ajutorul lui Dumnezeu, aveam puterea să schimb ceva. Îmi amintesc perfect cursa făcută spre biroul meu pentru a înregistra domeniul web, sperând că nu-l avea nimeni – și din fericire nu-l avea nimeni. Nu a durat mult până ne-am făcut tricouri și abțibilduri... și nu aveam nici cea mai mică idee ce făceam, decât că trebuia să îi ajutăm pe bărbații cărora le plăcea să privească femei goale în ascunzișul caselor și birourilor lor și nu voiau să vorbească despre acest lucru. Odată cu trecerea timpului am descoperit că până și femeile și copiii au probleme cu pornografia.

Nu studiaserăm această problemă, însă am simțit o chemare prea puternică pentru a o ignora. Era genul de păcat nemărturisit... Astfel, pe data de 9 ianuarie 2002, XXXchurch.com își făcea debutul pe internet și am fost neașteptat de surprinși de modul în care a fost primit. La început, însă, nu aveam decât două cuvinte pe site: „Pornografia e nasoală”. Mike și cu mine stăteam în biroul meu uitându-ne la aceste cuvinte preț de cinci minute, iar figura lui Mike era luminată de un rânet copilăresc. Cuvintele păreau să întruchipeze un adevăr simplu. Într-adevăr, pornografia e nașpa. Știam că aveam nevoie de ceva mai mult așa că am început să vizităm alte pagini de internet și să le furăm statisticile privind pornografia. Ce mai, toți avem nevoie de puțină inspirație.

După ce am reorganizat conținutul de câteva ori, am simțit că trebuia să găsim adevărata față a pornografiei. Am început să ieșim în stradă pentru a-i chestiona pe oameni, pentru a obține clasică mărturie a „omului de pe stradă”. A fost o reușită aproape instantanee și dintr-o dată am obținut o expunere considerabilă la public. Data de 9 ianuarie, ziua în care ne începeam călătoria, aducea prevestiri sumbre. Era data deschiderii Expoziției pentru Adulți din Las Vegas, Nevada, cel mai mare târg pornografic din Statele Unite. O coincidență stranie? Se prea poate. Am decis să ducem lupta acolo pe front, în prima linie, ducându-ne chemarea din fața calculatoarelor și a paginii de internet

direct în tumultul și miezul acestei industrii. Însă ce fel de bătălie să ducem?

Nu știam ce avea să creadă industria pornografică despre noi, dat fiind că sunt în permanentă asaltați, și nu doar de grupuri religioase. Însă deciseseșăm ceva mai devreme să nu luptăm împotriva breslei cu atare; am încercat în schimb o abordare complet diferită: Am intrat pe teritoriul lor în termenii lor. Și fiindcă noi am făcut primul pas, oamenii din industrie au început să ne cunoască. Iar odată ce au ajuns să ne cunoască, îi auzcam spunând: „Voi nu sunteți ca ceilalți oameni religioși; nu sunteți așa cum îi știam noi pe creștini”.

Cum așa? Simplu: suntem sinceri cu privire la profesia, credința și umanitatea noastră. Industria pornografică și cultura laică ne-au întâmpinat cu căldură. Nu că ne-ar saluta toți cu mare entuziasm de fiecare dată când ne văd, dar în general am întâlnit uimitor de puțină opoziție din partea breslei, deoarece în adâncul lor toți sunt păcătoși ca mine și ca tine, căutând cu disperare pe cineva care să îi iubească. Noi exact asta facem. Din momentul în care am lansat XXXchurch, am avut o groază de ocazii de a căpăta o perspectivă din interiorul lumii pornografiei, și nu am uitat niciodată să fim sinceri. Atât credincioșii, cât și necredincioșii se confruntă cu problema pornografiei, așa că abordăm situația în termeni reali, ne detașăm de tot ce s-a spus despre acest subiect și îl abordăm direct și cinstit. Și nu fără controverse.

Aceasta e lumea în care am ales să trăiesc. Noi încercăm să-i ajutăm pe oameni să vadă adevărata față a pornografiei: pură exploatare, o transformare a sexului într-un obiect. Dumnezeu ne-a dat mult mai mult de atât. Creștinismul nu condamnă sexul sau plăcerea. Sexul este un dar minunat, sfințit pe deplin în slava lui Dumnezeu. Ați citit vreodată cântarea lui Solomon? V-ați întrebat vreodată ce caută această frântură de scriere erotică în Biblie? Și totuși alegem să ignorăm acest dar pentru ceva mult mai carnal; înfulecăm un hamburger și cartofi prăjiți când ni se oferă un file mignon. Exact asta este pornografia: sex în ambalaj de fast-food, schematizat și exploatat pentru profit și consum de masă.

PASTORUL PORNO

Prin urmare, avem de-a face cu încă o carte despre pornografie? O altă voce strigând că pornografia e nașpa și că ești un păcătos dacă vizionezi așa ceva? O voce în plus care condamnă starlete porno precum Jenna Jameson și restul breslei sale? Nu tocmai. Putem predica despre efectele negative ale pornografiei toată ziua și mulți oameni ai bisericii fac exact acest lucru când vine vorba de sexualitate. Tocmai aceasta este însă problema.

Care e prima imagine care vă vine în minte atunci când auziți cuvintele *biserică* și *pornografie* în aceeași frază? Probabil că vedeți un preot cu un aer sever agitând un deget acuzator. Noi ne-am dorit să schimbăm acest lucru și singura modalitate de a schimba ceva era aceea de a pătrunde în mijlocul acestor oameni pentru a observa ce se întâmplă în lumea pornografiei. Nu, nu am de gând să vă predic, dar vreau să vă fac cunoștință cu câțiva oameni din lumea mea, lumea Pastorului porno.

Există foarte multe statistici și realități consemnate despre pornografie, însă cea mai mare realitate este aceea că nici una dintre aceste statistici nu îi va ține pe oameni la distanță de acest fenomen. În chemarea mea de pastor, am pornit într-o călătorie încercând să dau o față umană pornografiei. Nu sunt un expert; nu am licență în dependența sexuală însă iubesc oamenii și văd pornografia drept o amenințare fatală la adresa individului. Am întâlnit vedete porno, producători de filme porno, prostituate, dependenți de pornografie și mulți alți oameni pierduți. Nebunia este că mulți dintre aceștia arătau cândva ca mine și cu tine. Mulți dintre ei încă arată.

Pregătiți-vă să întâlniți câțiva dintre oamenii pe care i-am cunoscut eu. Pe unii dintre ei poate îi veți considera exemple extreme, în vreme ce alte situații rezumă poveștile unor mame dedicate creșterii copiilor și ale unor studenți la teologie. Mass-media și industria divertismentului ne prezintă o imagine roză a pornografiei în fiecare zi. Acestea nu spun însă poveștile nenumăratelor fete abuzate pe platourile de filmare sau despre căsătoriile eșuate ale nenumăraților bărbați și femei care aleg

pornografia. Oameni desensibilizați învăluți în fantezii sexuale, singuri cu dependențele lor. Familii care sunt zdrobite când descoperă secretul.

Bună,

Am găsit filme porno pe computerul tatălui meu de multe ori în ultimii 5 ani. Tatăl meu este pastor într-o biserică, fapt ce face ca acest comportament să devină cu atât mai greu de acceptat (deși știu că se întâlnește destul de des la pastori). Aveți vreo sugestie cum să îl abordez/confrunt pe tatăl meu în această problemă?

Mulțumesc, Kerrie

Căsuța mea electronică e plină de mesaje când mă pun să citesc. E-mailul lui Kerrie țintește foarte aproape de punctul sensibil. Pur și simplu nu te poți gândi că pastorii ori preoții din biserici pot fi dependenți de pornografie. Ei sunt oamenii la care te duci cu zbuliumul tău; ei îți alină durerile. Ce aş putea să-i spun acestei fete? Cum sfătuiești o fiică să-și confrunte tatăl în privința pornografiei? Nu puteam fi oare chiar eu în cauză, iar fiica mea în situația de a descoperi materiale pornografice pe calculatorul meu, dacă ar fi stat altfel lucrurile în viața mea? Și dacă drumul meu ca pastor m-ar fi adus în acest punct?

Acesta a fost drumul pe care l-au luat doi dintre foștii mei colegi de la seminarul teologic Hope International University, amândoi dintre ei fiind excluși din activitatea pastorală pentru incidente cu pornografia. În loc să-i ajute cu problemele lor, biserica a ales să-i execute. Puteam foarte ușor să fiu eu în cauză, însă am scăpat. Povestea relației mele cu pornografia este similară cu încercarea de a te feri din calea glonțului. Sunt și eu om. Nu am un „bilet de scutire” de efectele pornografiei datorită statutului meu de pastor. Mărturisesc că, având chiar o soție și doi copii, s-ar putea mâine să accesez un site pornografic.

Oamenii mă văd la știri făcând lucruri nebunatice, ca spre exemplu instalând standuri XXXchurch cu găselnițele noastre la târgurile erotice. În primul an l-am avut pe Iepurașul Rex, o versiune mare și prietenoasă a iepurașului Playboy. Costumul putea fi purtat de mai multe cunoștințe

ale noastre care urmau să dea îmbrățișări vedetelor porno. Scepticii întreabă: „Cum poți să participi la toate aceste evenimente și să nu fii afectat?” Acesta este marele paradox: Sunt om și am aceleași porniri ca toți oamenii; mă asigur însă că sunt pregătit atunci când merg. Nu intru la o convenție a industriei pornografice cu ușurință. De fapt, de cele mai multe ori, soția mea este în costumul de iepuraș. Nu merg să arunc priviri pătimașe vedetelor porno ori să îmi las ochii să mi se scurgă pe la alte standuri, deoarece știu că ea e cu ochii pe mine și știu că mai multe persoane dintre cei care ne ajută cu standul sunt alături de mine în fiecare moment. Atunci când sunt singur sau mă confrunt cu o stare de slăbiciune, știu că am X3watch, un program de dare de seamă instalat pe calculator și prieteni apropiați pe care îi pot suna și cu care pot fi sincer cu privire la situație.

Crescând înainte de epoca internetului, trebuia să fii norocos, cum am fost eu, pentru a da de materiale pornografice, să le furi ori să găsești colecția secretă a tatălui. În cazul meu, acele câteva pagini rupte dintr-o revistă stăteau între abțibildurile cu Michael Jordan și colecțiile de fotografii cu jucători de baseball. Pentru o vreme, a fost singurul meu debușeu. În cele din urmă le-am aruncat auzind că se putea vedea pornografie la televizor în mod gratuit chiar dacă părinții nu se abonau la canalele acelea obscene. Tot ce trebuia să faci era să te joci cu două butoane anume ale telecomenzii. Astfel se decodau imaginile pornografice dintr-o dată. Am petrecut ore întregi încercând această tehnică. Eram convins că vedeam filme porno, însă nu era foarte clar.

Odată, pe când eram în gimnaziu, eu și prietenii mei am găsit o revistă pe drum înspre școală și am ascuns-o în dulapul prietenului meu Scott. Acesta a împărțit câteva pagini fiecăruia dintre noi, ascunzându-le pe cele rămase în grădina sa, sub o tufă de roșii. Mergeam în primele două săptămâni cu bicicleta până la el în fiecare sâmbătă dimineața pentru a-mi satisface noua poftă.

După două săptămâni, mama lui Scott a găsit revistele după care i-a spus mamei mele. Nu cred că părinții mei aveau vreo idee, ca majoritatea părinților astăzi. Nu au vorbit niciodată despre aceste lucruri cu mine. În loc să mă pedepsească au apelat la James Dobson și m-au obligat

să ascult fiecare casetă a organizației Focus on the Family (*Familia în atenție*, n.trad.). Îmi amintesc că ascultând aceste casete s-a întâmplat ca interesul meu față de pornografie să crească. Eu aveam nevoie de părinții mei, nu de o colecție de casete. Acele casete împreună cu colecțiile mele cu jucători de baseball sunt în prezent scoase la licitație pe eBay.

Deși am încercat toate căile de care dispuneam, nu m-am întâlnit niciodată în mod direct cu pornografia. Pornografia era o aventură în tărâmul tabuurilor, nu era la dispoziția mea în fiecare clipă, gata să fie accesată oricând aș fi vrut. M-am străduit să dau de ea ca toți băieții adolescenți pe care îi cunoșteam, însă nu se poate tocmai spune că stăteam în fața calculatorului când părinții mei erau plecați, căutând site-uri sado-masochiste. Astăzi, dacă vor pornografie, copiii știu unde să se adreseze, și totul e la distanță de un clic.

Am trecut prin facultate fără internet ori calculator, însă cum să treacă astăzi copiii prin viețile lor virtualizate fără să fie afectați? În loc să ascundă o revistă sub o tufă de roșii, copiii au acces la orice fetiș și materiale video pe internet. Trebuie să facem ceva.

CHIPURILE DIN SPATELE PORNOGRAFIEI

Este o ironie că, neavând acces la un calculator în copilărie, petrec acum ore în șir citind și răspunzând unor scrisori pe internet. Scrisori de la oameni ca Val.

Dragă Craig,

Mă numesc Ana și sunt împreună cu Eric de doi ani. Cred că Eric este binecuvântarea mea de la Dumnezeu și cred că va îmi va fi soț pentru tot restul vieții mele. La scurt timp după ce ne-am început viața împreună, a început să-și manifeste dependența de pornografie. Am încercat să îi explic că nu mă simt în largul meu știind acest lucru și că voiam să se oprească. Mă mințea și încerca să se furișeze și să șteargă urmele însă întotdeauna rămâne ceva. I-am pus dovezi înaintea și nu făcea decât să trântască ușile. Am încercat apoi să îi trimit scrisori și e-mailuri; nimic nu pare să îl oprească. Cu ultima

ocazie am recuperat imaginile pe care crezuse că le ștersese și le-am pus într-un fișier cu o scrisoare în care îi explicam natura perversiunii și cât de rănită eram din această cauză. I-am spus că dacă nu se oprește plec. Mă simt pierdută și în mintea mea țip la el. Vreau să fiu singura femeie pe care o privește în acest fel. Eu simt că mă înșală, dar fiecare persoană cu care vorbesc îmi spune: „Așa sunt bărbații. Împacă-te cu gândul”.

(Te rog, am nevoie de sfaturi de Sus.)

Am primit de asemenea scrisori din partea unor oameni dărâmați precum Al, un bărbat de 55 de ani care a mărturisit că pornografia de pe internet l-a împins să cheltuiască patru sute de dolari pe prostituate. Niciodată în trecut nu avusese probleme până când s-a despărțit de soția sa. În 1997, soția sa i-a spus că nu a reușit s-o satisfacă și a divorțat de el. Se străduia timp de luni întregi să nu se uite la pornografie pe internet. În această perioadă își căuta o altă soție, însă nu a găsit decât frustrare urmată de adânciri în desfrânările pornografiei și sexului. Simte că Dumnezeu l-a abandonat din cauza păcatului său.

Bob mi-a trimis o scrisoare în care îmi spunea că nu era om credincios și nici nu credea în „Dumnezeul” meu. A continuat totuși scriindu-mi despre necesitatea de a lupta cu „păcatul pornografiei”. Bob știe din proprie experiență cum e, deoarece a făcut închisoare din această cauză. Și-a pierdut soția, prietenii și și-a ruinat cariera din cauza pornografiei. Iată ce scrie: „Nu te poți uita la pornografie fără să cauți imagini cu femei din ce în ce mai tinere. Nu trebuie să ai un fetiș pentru copii de 8 ani pentru a fi clasat drept pedofil. Dacă privești fotografia unui copil de 17 ani înainte cu o zi să împlinească 18 ani, nu este nici o diferență. Vei fi închis și vei suferi”.

Darcy s-a implicat în *sexul virtual* prin intermediul pornografiei și nimeni nu îi cunoaște secretul. Iată ce scrie ea: „Am doi copii minunați și un soț minunat, însă în timpul zilei, când sunt singură acasă, pornesc calculatorul și devin oricine vreau să devin. Nu este nimeni cu care să pot discuta, deoarece nimeni nu poate înțelege”.

O fetiță mi-a trimis o scrisoare spunându-mi că descoperise materiale pornografice pe calculatorul fratelui ei. În loc să le spună părinților, a devenit ea însăși fascinată de ceea ce vedea.

Veronica, măritată de șase luni, și-a văzut visele despre căsătorie năruindu-se. Ea a scris: „Am găsit niște lucruri tulburătoare pe calculatorul soțului meu, în fișierele salvate ale Yahoo Messenger, în care spunea că și-ar fi dorit să nu se fi căsătorit niciodată cu mine ca să poată ieși din nou cu fete; vorbea deschis cu o fată despre nuduri și îi spunea că și-o imagina pe tocuri și că i-ar fi 'tras-o' toată noaptea. De-atunci nu mă pot opri din plâns. Mă simt ca și cum mi-ar fi smuls inima din piept”.

Un bărbat îmi mărturisea odată îngrijorarea sa cu privire la mama lui, care practica sexul la telefon la ei acasă, dar și cu privire la cei doi frați ai săi, care se uitau la materiale pornografice în timpul serviciului. Le-a vorbit deschis și simte că obiceiurile lor destramă familia.

Dee este îngrijorată cu privire la fiul ei în vârstă de 14 ani și ne scrie: „Am descoperit că a vizitat un site porno și că a spus lucruri foarte stranii din punct de vedere sexual. Am încercat mereu să avem o relație deschisă și onestă care să confere siguranță întrebărilor de orice fel, însă comportamentul său recent nu este deloc în regulă. Ce sfat îmi dați?”

Lisa este o altă mamă îngrijorată cu privire la fiul ei. A găsit o casetă porno pe care a înregistrat-o el însuși și se simte oarecum responsabilă pentru asta. Această casetă porno arăta imagini cu fete și băieți, cu fete și fete și alte imagini sexuale explicite. Ea ne scrie: „Vă rog să vă rugați pentru el. Îl iubesc și aș face orice ca să-l ajut. Pare deprimat și atât de singur. Azi am găsit caseta și o vrea înapoi și mă numește în toate felurile. Mi-a spus că toți colegii lui au filme porno acasă”.

Stau în fața computerului și citesc toată ziua scrisori precum acestea venite de la oameni care se luptă cu neconținute convorbiri fictive pe internet, oameni care nu se mai satură de pornografie, oameni care sunt din ce în ce mai puțin satisfăcuți de ceea ce pot obține cu ușurință, așa încât se orientează spre materiale mai sumbre și din ce în ce mai extreme. Pe măsură ce citesc scrisorile, mă gândesc la oamenii pe care îi cunosc și care se luptă cu această problemă; mă ajută să dau un chip acestor persoane. Însă pe la începutul călătoriei mele cu XXXchurch, mi-am

Pastorul porno

dat seama că trebuia să fac mult mai mult decât doar să stau înaintea calculatorului și să citesc scrisori pentru a înțelege pornografia. Trebuia să ieșim printre oamenii care consumau pornografie și să încercăm să dăm un chip problemei. Așa s-a născut Patrula Pornografiei.

PATRULA PORNOGRAFIEI

Ușile din sticlă ale Centrului Convenției stăteau în fața mea pentru al treilea an consecutiv în care expuneam la Târgul Erotic din Los Angeles. Ajunsesem devreme în acea dimineață de vineri pentru a mă gândi la evenimentul care urma în weekend. Îmi simțeam încă pulsul accelerând pe măsură ce pătrundeam în acea clădire uriașă. Îmi amintesc în amănunt primul an. Nu aveam nici cea mai mică idee ce făceam. Mike și cu mine tocmai inițiasem XXXchurch și ne-am rezervat îndată un stand la convenția anuală.

Mulți m-au considerat imatur sau nebun pentru faptul că am mers. Poate sunt. Sunt singurul pastor care a plătit vreodată bani pentru un stand la o convenție înțesată cu vedete porno, voaiori și exhibiționiști. Oamenii mă întreabă dacă nu cumva am greșit convenția. „Hei! Biserica se află pe altă stradă!”

În fiecare an ni se pune aceeași întrebare, fie că vine din partea mass-media ori din partea bisericii: „Are vreun efect ceea ce faceți?” Dar adânc sub această întrebare se ascunde o alta: „Nu cumva vă expuneți inutil pornografiei?” Sincer, nu pot să răspund acestei întrebări spunând cu o certitudine absolută că eforturile noastre corespund unei anumite

cantități de binefacere sau de vieți schimbate. Au fost zile în care Mike gonea în camionul său după o zi fără nici un rezultat la convenție, strigând: „Ce căutăm noi de fapt aici, Craig?” Au fost situații în care am plecat descurajat, blamându-mă pentru faptul că nu am rămas un pastor normal de tineret. De fapt, după șase convenții în LA și Las Vegas, nu sunt încă sigur ce caut acolo. Ne-am gândit serios să ne oprim.

În schimb, în acest an am închiriat două standuri. (Atunci când nu prea ai răspunsuri, poți întotdeauna să împingi lucrurile mai departe.) În anii precedenți am împărțit biblii sau fluturași cu mesajul „Isus iubește vedetele porno”. În primul an am aranjat o parodie a iepurașului Playboy și l-am inventat pe Iepurașul Rex, o persoană – de obicei una dintre soțiile noastre – ascunsă într-un costum caraghios de iepuraș. Ideea era aceea de a crea o atmosferă prietenoasă pentru vedetele porno, o atmosferă care să-i încurajeze să stea de vorbă cu noi.

În acest an, Mike și cu mine urma să constituim echipa standului „Provocarea porno”, în care întrebăm cât mai mulți clienți ori patroni dacă erau gata să renunțe la pornografie tip de șapte zile. Dacă ar reuși puțin să vadă cum ar arăta viețile lor fără pornografie s-ar simți mai bine cu privire la ei înșiși sau la viitorul lor? Trei studențe pe care le cunoscusem ca pastor lucrau la celălalt stand. Ele vindeau și împărțeau tricouri imprimate cu cuvintele „Isus iubește vedetele porno”. Sigur că tricoul stârnește chicoteli, însă adevăratul scop era de a determina vedetele porno să interacționeze cu aceste fete după convenție și să lege astfel relații în afara industriei pornografice. Criticii noștri spun că facem totul de dragul atenției și a presei, însă noi continuăm.

Prima dată când am participat, am stârnit o mare vâlvă în mass-media și în presă. S-au transmis știri despre noi prin toate mijloacele de presă începând cu *LA Times* și continuând cu *Playboy*, *Focus on the Family*, *CNN*, *The 700 Club*. De la acea primă dată, treptat, vâlvă s-a stins complet. Nu am mai apărut la știri de la debutul nostru. Acum, după trei ani, au mai rămas doar XXXchurch și industria pornografică. Am pășit pe aceste uși de multe ori intrând în fiecare dimineață cu noi speranțe de a avea un impact asupra cuiva. Adesea ieșeam pe aceeași ușă seara plină de frustrare ori amărăciune.

Mulți im
că focul gheen
și pe mine împ
spunând: „Vo
nu au putut să
în continuare
Angeles și Las

Mi-am c
manifestare a i
goală a conven
din fetele prezu
– nu în mod ne

M-am de
mi-am înregist
tricou. Iar acu
gândindu-mă l
în ultima săptăm
să schimbăm co

Un lucru
mă confrunt S
reușeste. Aceas
pe care le-am
de această ult
petreceri prem

LIMITA E CEE

Cu o săp
spunea: „Cea n
ale celebritat
Bulevardul Hol
cadrul convent
organizată în m

Mulți îmi spun că intru pe porțile Sodomei și Gomorei. Îmi spun că focul gheenei care o așteaptă pe această turmă rătăcită mă va înghiți și pe mine împreună cu ea. Cei ce stau afară cu megafone și predică spunând: „Voi, toți care veți pași aici, veți fi mistuiți de foc și pacioși” nu au putut să mă oprească. Continuu să merg în fiecare an. Plătesc în continuare chirie pentru standurile mele de la convențiile din Los Angeles și Las Vegas.

Mi-am dat seama că Erotica LA 2005 era cea de-a cincea manifestare a industriei porno atunci când am intrat în încălta aproape goală a convenției. Numaidecât am văzut un afiș care atârna de zid. Una din fetele prezentate în afiș, Sara, ieșea în evidență față de celelalte patru – nu în mod necesar pentru că era mai sexy, ci pentru că o cunosceam.

M-am deplasat spre pavilionul de înscriere din central hotelului, mi-am înregistrat standul și mi-am atașat ecusonul de expozant pe tricou. *Iar acum, de la capăt.* Am aruncat o ultimă privire înspre afiș gândindu-mă la ultimele două apeluri pe care le primisem din partea ei în ultima săptămână. Voia să renunțe. Poate că în cele din urmă reușeam să schimbăm ceva.

Un lucru e sigur: Cunosc întreaga dimensiune a realității cu care mă confrunt. Știu unde vrea să ajungă industria pornografică și știu că reușește. Această descoperire a fost una din puținele revelații veritabile pe care le-am avut vreodată și s-a produs cu doar câteva zile înainte de această ultimă convenție a industriei pornografice, în cadrul unei petreceri premergătoare convenției.

LIMITA E CERUL

Cu o săptămână înainte de Erotica LA am primit un e-mail care spunea: „Cea mai fierbinte petrecere a anului: Artă erotică și expoziții ale celebrităților”. Era din partea Muzeului de Artă Erotică de pe Bulevardul Hollywood. Organizau o expoziție pentru prima dată în cadrul convenției și îi invitau pe toți expozanții să participe la o petrecere organizată în muzeu.

Secrete XXX

M-am îndreptat spre capătul galeriei, departe de expoziția principală. Am trecut pe lângă alți oameni și pe lângă o cutie mare de sticlă care adăpostea reprezentări grețose ale unor organe genitale masculine și feminine. Vizitatorii puteau să își introducă mâinile prin sticlă prin găuri conectate cu mănuși de cauciuc, pentru a atinge și explora sculpturile.

Câțiva vizitatori și-au introdus mâinile, pierzându-și însă repede interesul. Fie le era jenă să fie văzuți pipăind organe genitale false, fie nu experimentau nimic atingând și pipăind texturile reproduse; un pusti de liceu poate că s-ar amuza, însă nu acești oameni. Erau inovatori ai explorării sexuale, fiecare aducând ceva diferit în cadrul convenției. Ni s-a spus că majoritatea gusturilor sexuale se regăsesc undeva între cutia cu organele reproduse și fotografiile de pe pereți însă nimeni nu acordă prea multă atenție vreuneia dintre acestea. Petrecerea era gândită să fie o explorare a sexualității fără inhibiții, însă vizitatorii în costume și rochii arătau, în general, plictisiți și reținuți în mare parte.

Am înaintat. Mă simțeam asemenea lui Dante, care a trecut prin infern pentru a obține revelația. Încă nu găsisem un răspuns privind semnificația potențialului sexualității umane. Există o limită ce trebuie depășită? În explorarea spațiului, natura și timpul se constituie în limite în ce privește viteza de deplasare, locurile ce pot fi explorate, sistemele pe care le putem vedea și planetele spre care se poate călători. Se aplică oare aceleași reguli și sexului? Oare a trasat natura – ideea de natural, în acest caz – o limită pentru sexplorare?

În capăt m-am oprit în dreptul unor ecrane de televizor montate în pereți. Pe fiecare ecran rula altceva, iar dedesubt era înscrisă data la care materialul respectiv a avut premiera. Primul ecran prezenta un film alb-negru din anii '30, derulat la o viteză puțin mai mare. O femeie pe o scenă, îmbrăcată complet, dansa în aplauzele fervente ale bărbaților – cea mai inocentă imagine pe care o văzusem de când intrasem în muzeu. Urma apoi Judy Garland vorbind cu un bărbat de după un gard. Apoi alte filme din anii '50 și '60, arătând ceva mai puține haine și poziții o idee mai îndrăznețe, suficient de inocente.

Au urmat apoi anii '70. Primul film porno veritabil, succedat de celelalte. Ecranele continuau să prezinte evoluția de-a lungul secolului 20. Pornografia dură a invadat apoi ecranele. Lucruri mai mult decât dure. Pe pereți, în jurul ecranelor, stătea scrisă o afirmație despre potențialul sexualității umane în litere artistice: „Cerul este limita”. Am privit din nou la fotografiile care făceau pe toată lumea să nu se simtă în largul ei. Priveam cerul. Îmi găsisem răspunsul.

EROTICA Los Angeles

După ce am participat la respectiva petrecere am decis să acord o atenție sporită evoluției acestei „inovații sexuale”. Ce grad de sexualitate aveau să experimenteze vizitatorii pe măsură ce se plimbau printre rândurile convenției? Vorbim despre poziția misionarului sau despre bestialitate?

Vizitatorii trebuie să stea la rând pentru a intra la Erotica LA. Majoritatea vizitatorilor sunt bărbați. O parte sunt femei care vin împreună cu iubiții ori soții lor. Unii dintre iubiți și soți își atrag iubitele și soțiile în această industrie ducându-le la cumpărături pe la diferitele companii. Șaizeci de mii de oameni participă la acest eveniment într-un singur weekend.

Am oprit un bărbat brunet, în pantaloni scurți verzi, care stătea la rând și l-am întrebat de câtă vreme aștepta să intre. Mi-a răspuns că aștepta de 20 de minute și încă mai avea de așteptat până să ajungă la chioșcul de bilete. O dată ajuns, bărbatul urma să dea treizeci de dolari pe un tichet de o zi. De la chioșcul de bilete trebuia să urce pe scările normale sau pe cele rulante pentru a ajunge la etajul unde se desfășura convenția. Uși din sticlă și din metal despărteau încăperea mare care includea vestibulul și scările de spațiul expoziției. O dată trecut de aceste uși, înainta pe un covor roșu închis.

Tot spațiul este amenajat ca un labirint; standurile companiilor sunt despărțite de mai multe rânduri și culoare. Majoritatea standurilor au un punct de primire sau o mică intrare unde vizitatorii pot intra simțindu-se ca într-un magazin. Altele sunt configurate în formă de

Secrete XXX

insule tridimensionale unde vizitatorii se pot apropia din toate părțile. Aranjamentele par haotice la o primă vedere.

Însă odată ce intră pe ușă, vizitatorii se trezesc într-un semicerc, partea plată a acestuia îmbrățișând peretele dinspre intrare. Sunt patru sau cinci standuri tridimensionale care ocupă centrul semicercului. Acestea sunt companiile pornografice consacrate precum Vivid și Wicked. Au cel mai mare succes și produc pornografie cu cele mai de seamă vedete porno, fiind de regulă mai puțin extreme. Din centru, vizitatorul poate alege orice culoar care duce spre marginile semicercului. Companiile de îmbrăcăminte afișând sloganuri ce au de a face cu sexul sau cu pornografia sunt concentrate mai înspre mijloc, cu companiile mai mari.

Cu cât ajunge mai departe de standurile mari, vizitatorul se expune din ce în ce mai mult materialelor extreme, standurile mai mici expunând situații sexuale mai violente și mai intense. Poate fi trasată o paralelă, gândindu-ne că pornești de la pornografia convențională, care include nume celebre precum Sara ori Jenna Jameson, unde fetele sunt mai respectate. Însă niciodată nu este destul, iar cu cât privește sau participă mai mult, cu atât nevoia consumatorului crește. Participantul la pornografie face o călătorie mentală până în capătul convenției, dar și una propriu-zisă, având în vedere că pornografia duce la mai multă pornografie.

De asemenea, răspirate în cadrul convenției se află standuri ale unor companii care nu au nimic de a face cu pornografia. Dr. Tanaki, un chiropractician, are un stand unde oferă testări gratuite ale stresului și servicii de masaj dorsal. Altă companie oferă masaje nonsexuale. Compania Liquid Ice vine băuturi energizante. Aceste companii intuiesc un anume profit de pe urma pornografiei, iar oamenii care se învârt prin preajmă sunt oameni obișnuiți care au nevoie și de un chiropractician.

Mă amuză faptul că standul nostru este întotdeauna amplasat în marginile extreme. Nu prea ne încadrăm, indiferent de locul în care suntem așezați – poate doar prin faptul că, odată ce o persoană se implică extrem de mult în pornografie, nemaigăsind satisfacție apoi, el sau ea caută o cale de scăpare spre ceea ce aduce cu adevărat satisfacție.

Imediat la intrare este amplasată scena „Clubul Jenna”. În fiecare zi, în jur de ora două, Jenna Jameson, omoloaga lui Marilyn Monroe în pornografia contemporană, iese la rampă pentru a da autografe unui șir de oameni care se întinde până la marginea din capăt a semicercului. La rând se stă cam două ore.

Jenna Jameson are statut de vedetă rock, un MVP al pornografiei. Un semicerc compact de tineri și tinere, în zece rânduri înghesuite, stau la picioarele ei strigând-o pe nume. „Jenna, Jenna, aici!” Deasupra capetelor țin aparate foto cu care o immortalizează pe faimoasa regină a pornografiei, făcând fotografie după fotografie. Nenumărate blițuri asaltează scena și se reflectă din grilajele ei metalice. Nenumărate imagini în nenumărate aparate foto!

Imaginile reprezintă motorul acestei industrii, imagini pe care le poți descărca de pe internet, le poți procura din reviste, magazine pentru adulți, iar dacă participi la convenție, chiar din propriul tău aparat. Veneam cu o *provocare a pornoabstinenței* și cu mesajul „Isus te iubește”, dar simțeam că era nevoie de mai mult. În acest an voiam să explorez dincolo de imagini. Voiam să aflu cine erau acești oameni în realitate, și nu reprezentări ale imaginilor lor. Îmi doream să cunosc personalitățile oamenilor care produceau aceste materiale și voiam să aflu mai multe despre oamenii care se plimbau pe coridoare și scrutau produsele pornografice.

Încă am tendința de a-i vedea pe acești oameni ca oameni simpli, indivizi care au cedat plăcerii pentru a evada din propriile lor vieți. Însă niciodată la convențiile la care am participat nu am căutat dincolo de propriul meu stand. Anul acesta, fiind în plin proces de elaborare a acestei cărți, eu și Carter am decis să ne aventurăm prin vecinătatea noastră. Nu aveam nici un plan concret, decât acela de a afla mai multe despre oamenii care vizitau și lucrau la Erotica LA. Am început numaidecât cu femeia care stătea lângă mine. Nu era ceea ce mă așteptasem.

Samantha, o femeie mică cu păr șaten închis, stătea la rând, așteptând să primească un autograf și o fotografie cu Jenna. În urmă cu cincisprezece ani își scrisese lucrarea de licență despre Mustang Ranch, un bordel de lângă Las Vegas, și despre fetele care lucrau acolo.

În asteptarea întâlnirii celei mai mari vedete porno din toate timpurile, mi-a vorbit despre concepția greșită a actrițelor porno mai modeste sau a prostituatelor simple care își întrețin copiii și abia câștigă un ban.

Experiența ei relevase că toate fetele cu care a intrat în contact au fost abuzate sexual, de regulă de cineva din propriile lor familii – tați, iubiți ai mamelor, unchi. Fetele intră apoi în lumea pornografiei deoarece asta știu să facă. Cred în mod greșit că, odată ce intră în domeniu, pot cel puțin să dețină ele controlul și să fie și plătite pentru ceea ce fac.

Însă, după cum spune Samantha, „realitatea acestor situații este că ele nu dețin controlul și nici nu sunt plătite. Proxeneții iau toți banii. Aceștia sunt oameni cumpliți și le atrag prin vicleșuguri spre prostituție. Uneori le țin ostatice. De nenumărate ori fetele ajung însărcinate, iar proxeneții le fură copiii și îi dau în îngrijirea propriilor lor mame. Apoi le spun fetei că trebuie să-i plătească cinci sute de dolari dacă vrea să-și mai vadă copilul. Acesta este capătul drumului”.

„Deci crezi că este o limită în toate acestea? O limită pentru ce e permis și ce nu?”, am întrebat-o.

„Știi, când stăteam de vorbă cu unele dintre aceste fete, îmi povesteau despre preoți care apelau la ele, având relații și cu băieți de asemenea. Acest lucru se întâmpla acum 15 ani și nimeni nu le dădea crezare. Uite ce se întâmplă astăzi. Da, în mod sigur, există o limită”, a spus ea. „Există un anumit tip de persoane atrase spre pornografie, iar numărul lor este mai mare decât bănuim. Stăteam afară mai devreme și multe fete obișnuite mă întrebau ce se întâmplă aici. Manifestau un real interes. Chiar și dacă e să luăm revista *Cosmopolitan*, sunt femei pe jumătate dezbrăcate pe fiecare pagină a revistei deoarece oamenii gustă așa ceva. Devine atât de obișnuit”.

„Ce se poate spune despre o relație monogamă în societatea de astăzi, un bărbat și o femeie?”, am întrebat.

„Da, în cazul meu așa stau lucrurile și nu vreau să fie altfel”.

De la standurile Clubului Jenna și ale altor companii clasice, am înaintat prin mulțime spre margini, la cele care se axează în principal pe anumite fetișuri și gusturi personale. La unul din standuri stătea Troy, un bărbat de culoare cu ochelari care vindea jucării erotice. L-am abordat

deoarece ieșea în evidență. Până în acel moment nu întâlnisem pe nimeni în cadrul convenției care să fie într-un asemenea contrast cu atmosfera evenimentului. Pe figura lui se schița un zâmbet plăcut care părea să ascundă un aer amuzat față de situație. Am aflat că Troy era contabil. Vindea jucării erotice în acea zi doar pentru că vânzătorul obișnuit se îmbolnăvisese. Am discutat cu el despre slujba lui reală – vânzări prin internet. Din spusele lui Troy, produsele lor se vând în cele mai multe cazuri prin internet. Consideră că oamenii se simt încă stânjeniți să intre într-un magazin pentru a cumpăra accesorii erotice. În plus, 65-70% din cei ce cumpără produse erotice de pe e-bay sunt femei. Troy spune că „este mai ușor să faci cumpărături pe internet în anonimat. Nu te poate identifica nimeni ca să te judece”.

„De ce crezi că este la mijloc un anumit factor de stânjeneală?”, l-am întrebat.

„E un lucru despre care nu vrei să știe vecinii tăi. Toți știu că toată lumea o face, dar totuși, nu vrei să îți asociezi numele cu astfel de obiceiuri. De aceea se poate rezolva pe internet. Cele mai semnificative cifre de vânzări pe internet le-au înregistrat la început materialele pentru adulți, deoarece oamenii au realizat că lucrurile pe care voiau să le cumpere erau acum la îndemână fără a fi nevoie să îți arăți figura undeva într-un magazin”, a explicat Troy.

„Fenomenul se explică prin faptul că femeile nu sunt satisfăcute de soții sau iubiții lor?”, am întrebat din nou.

„Fie există foarte multe femei singure, fie unii nu-și fac bine treaba”, a spus el.

Dintr-o dată discuția noastră a fost întreruptă de o voce puternică care se auzea trei standuri mai încolo; „DVD-uri! Trei la 10 dolari!” Vânzătorul încerca să-i atragă pe vizitatori spre standul său. L-am întrebat pe Troy cum afectează pornografia din jurul său vânzările de jucării erotice.

Troy a afirmat că era un cerc vicios, dar totuși o ocazie bună pentru bransă. „Atâția și atâția dintre bărbații aceștia se dedică exclusiv pornografiei lăsând multe femei singure în urmă. Noi exploatăm segmentul acesta de piață și le vindem femeilor jucăriile noastre”. Troy

glumește cu bărbații ce trec pe la stand. Promite că nu vor mai avea nopți singurate pentru prețul de doar douăzeci și cinci de dolari.

„Crezi că există o limită? O limită dincolo de care oamenii merg prea departe în privința pornografiei?”, am întrebat.

„Cine s-o stabilească? Dacă cineva vrea să plătească, se rezolvă orice. Eu am limita mea. S-ar putea să am o anumită limită, dar a ta ar putea să treacă mult peste a mea”.

L-am lăsat pe Troy îndreptându-mă spre un alt stand, amenajat în formă de țarc unde vedetele porno stăteau pe platforme ridicate și dădeau autografe. M-am îndreptat spre Harmony, una dintre vedete. Semna autografe și făcea fotografii cu oamenii. Un bărbat în blugi și maiou roșu aștepta răbdător un autograf. Vedeta semnă o fotografie mare de opt pe zece, „Pentru John. Cu drag, Harmony, XOXOXOXO”.

John s-a îndepărtat citindu-i mesajul. Era îndrăgît de o vedetă porno; ar putea să-și pună fotografia pe perete și s-o privească în fiecare seară. Realitatea este însă că ea îi uitase deja chipul. De ce ar vrea să și-l amintească? Harmony a avut doar 2 zile libere de la filmări în ultimele cinci săptămâni.

„Cum afectează munca neîntreruptă percepția ta asupra sexului?” am întrebat-o.

„Nu prea mă afectează, deoarece le separ. Unii oameni sunt afectați, dar eu le separ. Este foarte ușor, deoarece sexul este diferit față de cel de care ai parte în viața ta normală. Nu este cum pare în filme. E muncă și trebuie să stăm în poziții foarte ciudate pentru ca bărbații să vadă totul. Nu este sex real. De fapt este un fel de sex mecanic”, explică Harmony.

După ce am discutat cu Harmony, am abordat doi tipi care explorau un stand. Erau tată și fiu și amândoi aveau câte o plasă de materiale pornografice. Soția și mama lor credea că au ieșit să admire mașini. Fiul credea că ceea ce vedea în filme e ceea ce va experimenta în căsătorie, inclusiv elementele extreme.

„Și dacă viitoarea ta soție nu va vrea să facă unele lucruri?”, am întrebat. Părea confuz. Replica lui a fost că va trebui să se adapteze.

TESTUL PORNOABSTINENȚEI

În cea mai mare parte a zilei, eu și Mike ne petreceam timpul întrebându-i pe oameni dacă sunt dispuși să treacă testul pornoabstinenței: să se oprească din vizionarea de pornografie timp de șapte zile și să ne împărtășească rezultatele. Le-am dat bărbaților care au acceptat provocarea câte un program pentru calculator de la Integrity Online. Programul acționează ca un filtru de internet.

Voiam să îi determinăm să se gândească la această problemă. Cât de adânc erau prinși în pornografie? Erau independenți sau erau controlați de pornografie? Mulți tineri rămâneau pe gânduri când îi întrebam și reflectau la provocare. Apoi răspundeau: „Nu mă pot abține să nu mai vizionez pornografie. Ești nebun?” Oare puteau să se abțină? I-am pus lui Bob câteva din aceste întrebări.

Bob era un bărbat bine făcut, îmbrăcat într-o jachetă sport. A acceptat provocarea noastră. Bob zăbovea prin jurul standului așa că l-am întrebat care era motivul pentru care se afla la convenție. „Unde altundeva poți să vezi toate astea? De-asta îmi place America”, a spus Bob.

„Ai vreo idee de ce oamenii gustă mai mult aceste fantezii excesive decât sexul normal?”, am întrebat atunci arătând spre un stand care promova fetișul canibalismului.

De îndată ce cuvântul *normal* mi-a ieșit pe gură, știam că rostisem un arhaism. Cuvântul *normal* nu mai era acceptat aici. Bob s-a încruntat la întrebarea mea. „Ce e normal?”

„Te-ai gândit vreodată de ce oamenii ajung la asemenea lucruri?”, l-am întrebat din nou referindu-mă la standul cu canibalismul.

„Fiecare are gusturi proprii. Toți suntem diferiți. Tipul ăsta are tatuaje pe tot corpul în timp ce alții preferă tatuaje mai mici. Uită-te doar la tipii ăia de-acolo. Cum pot ăștia să iasă prin oraș, să ia o fată de pe stradă și s-o convingă în treizeci de secunde să facă sex cu ei? Pe unele le excită chestia asta, să facă sex cu un necunoscut pe bancheta din spate a unei mașini. Pe cele care acceptă le înregistrezi și faci bani cu asta. E o situație reciproc avantajoasă”, a spus Bob.

„Crezi că există o parte mai întunecată a pornografiei?”

„O parte întunecată găsești în orice. Dacă te uiți la unele din materialele de pe partea asta... fetele din pozele acelea par drogate de-a binelea. Probabil că nu știu ce li se întâmplă. Dar dacă asta le place... Asta e fericirea lor. Dacă nimeni nu suferă, atunci care e problema?”, a întrebat Bob. „Atâta vreme cât te distrezi, nu este nici o problemă. Nu faci rău nimănui, e ca și cu cei cărora le place să meargă la meciuri; să meargă, frate! Dacă joci baseball, joacă baseball. Fiecare cu ale sale”.

L-am privit pe Bob îndepărtându-se și mă întrebam dacă va rezista 7 zile fără pornografie. M-am îndreptat spre un om mic de statură, cu păr grizonat și am strigat: „Domnule! Puteți să rezistați șapte zile fără pornografie?”

„Nici vorbă!”, mi-a răspuns în gura mare.

Ooră mai târziu, Brian, un bărbat înalt într-o cămașă Harley, s-a apropiat cu timiditate de standul nostru. M-a întrebat ce anume reprezentam și i-am explicat despre testul pornoabstinenței. S-a arătat interesat numaidecât. Primele cuvinte pe care le-a rostit au fost că, de fapt, toată pornografia din jur nu îl amuza defel. Agentul sa de asigurări îl adusese la convenție. Femeia avusese dintotdeauna o pasiune pentru el. Erau prieteni, însă ea nu era genul său de femeie.

„Crezi că te-a adus aici pentru a te stârni? Crezi că se folosește de pornografie pentru a-ți stârni interesul?”, am întrebat.

„Categoric. Dar sincer, nu îmi place pornografia. Nu am DVD-uri și nici nu închiriez. Ce contează dacă mai prind câte ceva pe internet, dacă mă înțelegi...?”

„Deci vrei să accepți provocarea?”

Brian a stat în cumpănă preț de câteva secunde, după care a căzut de acord. „Nu am nimic de pierdut”. După ce m-a asigurat că va merge până la capăt, Brian și-a luat programul oferit gratuit și a pornit spre un alt stand, chiar în dreapta noastră.

Standul era parte a unei afaceri de familie. Erau mici și nu se puteau compara cu standurile atractive Wicked sau Vivid. Soții Dane abordau fetele într-o manieră familistă. „Vino să fii parte din familia noastră. Noi îți vom purta de grijă”. Fetele, îmbrăcate în haine alese de

„mama”, erau atrase de o asemenea abordare, în special cele care nu aveau familii. Heather, una dintre vedetele porno care vindea DVD-uri la stand, știe de fapt cum stau lucrurile. Este ultima ei zi de muncă în industria pornografică.

Doamna Dane era mătușa prietenului lui Heather. Ea îi spusese despre mica afacere de familie. Inițial, Heather a refuzat, însă ei nu insistat, iar ea, sub influența alcoolului, s-a obișnuit cu oamenii. Șase luni mai târziu filmase șapte filme. Acum e istovită, dar realizează că nu vrea să mai lucreze niciodată în pornografie. Tatăl ei nu mai e, dar se teme că mama și surorile ei vor afla despre activitatea ei în industria pornografică. Tot ce vrea este să devină farmacistă și să nu se mai gândească niciodată la pornografie.

Chiar să fie ultima ei zi? Își vinde propriile DVD-uri, care îi provoacă greață, unui bărbat corpulent într-o salopetă purtată peste pielea goală. Arătând de parcă și-ar fi petrecut prea multe ore la solar, își cumpărase deja mai multe DVD-uri și se întorsese să o pipăie și să mai cumpere altele.

În stânga noastră, o companie care vinde tehnologie IT. Inventaseră un produs care le permitea clienților să întrerupă un film și să opereze capturi ale scenelor înregistrate. Doi tineri stăteau să vândă programul, iar dintre ei unul a acceptat, în cele din urmă, provocarea pornoabstinenței. Clienții pot să vizioneze filmele lor favorite și să le transforme în fotografii. Fotografii pe care să le mărească și apoi să le pună pe pereți. Fotografii pe care le pot păstra în portofel și le pot da prietenilor. Acești doi tineri, ca mulți alții, nu s-au gândit niciodată că vor ajunge la un târg erotic, însă pornografia i-a adus aici.

Unul din ultimii bărbați pe care i-am întrebat dacă vor să accepte provocarea era tânăr. Nu cred să fi avut mai mult de douăzeci și unu de ani.

„Nu, nu am de gând să mă abțin!” mi-a spus. „Pornografia e mișto. Pornografia e un bun prieten. Nu te va urî niciodată. Nu te va răni niciodată. Nu va face niciodată glume proaste pe seama ta. Asta e pornografia; n-are cum să nu îți placă”.

Secrete XXX

După ce am înregistrat sute de provocări acceptate, prietenul nostru, pornograful Jimmy D, un om scund, cu păr vâlvoi și barbă lungă, s-a oprit la standul nostru să vadă ce rezultate aveam. Cu un an și jumătate în urmă, eu și Mike participam la Expoziția pentru adulți din Las Vegas. Aceasta este echivalentul convenției Erotica LA, cu mențiunea că în Las Vegas se acordă Premiile Industriei Pornografice.

Vizavi de noi sta amplasată în acel an o companie de filme porno. Jimmy D a făcut o plimbare până la stand la noi și s-a așezat pe canapeaua noastră. Și-a scos ochelarii de soare și s-a făcut comod. Ne-a spus că îi plăcea site-ul nostru și că se bucură de prezența noastră. Nu puteam să spunem același lucru despre el. Priveam cu un disconfort greu de descris materialele lui video ce rulau pe cele două ecrane cu plasmă. A doua zi ne era efectiv silă de materialele lui. Un an mai târziu am primit un e-mail în care Jimmy D mărturisea că și el era dezgustat de propriile lui producții.

Cea mai grea parte e că majoritatea oamenilor nu a ajuns încă într-un punct în care pornografia să îi facă să sufere ori să îi rănească într-un fel sau altul, ori în care să recunoască faptul că pornografia constituie o problemă. Totuși, nu vedem această opțiune ca pe un mod nevinovat de a petrece timpul liber, ci ca pe un pas premergător dezastrului. Vor ajunge acolo cândva, iar din punctul nostru de vedere, deznodământul li se citește pe fețe. Însă trebuie să mai așteptăm. Și asta facem. Ne întoarcem, eveniment după eveniment, sperând că vor fi câțiva care vor realiza că au dat de pragul de jos.

Ero
voiam dec
decât la to
vor spune
pot abține

Cre
onești cu
pornograf
necunoscu
șapte zile
după care

Am
onești cu
observat
tată-fiu cu
mașini. Ha

Cea
că poți să-

ÎNCHISOAREA PORNOFILILOR

Erotica LA mă istovea. M-am întors după acel weekend și nu voiam decât să dorm. La acest eveniment vorbisem cu mai mulți oameni decât la toate celelalte. Adesea speram în acel weekend că oamenii îmi vor spune ceea ce voiam să aud: „Pornografia e un lucru rău, dar nu mă pot abține”.

Cred că oamenii cu care am vorbit, în cea mai mare parte, au fost onești cu mine. Unde găsești un loc mai bun să fii onest cu privire la pornografie decât la o convenție a industriei pornografice față de un necunoscut care tocmai ți-a cerut să nu te mai uiți la pornografie timp de șapte zile? Faptul că îi spui lui Craig Gross părerea ta despre pornografie după care te deplasezi spre următorul stand nu atrage nicio consecință.

Am realizat că aveam un mare privilegiu să îi aud pe oameni fiind onești cu mine. Se întrevedea o fărâmbă de adevăr în toate acestea? Am observat apoi, însă, unele discrepanțe în ce privește onestitatea. Echipa tată-fiu cu care vorbisem îi spusese mamei că erau la o expoziție de mașini. Harmony doar pretindea că rolul de star porno îi face plăcere.

Cea mai rea parte în ce privește dependența de pornografie este că poți să-i spui unui necunoscut cu ce te confrunți, însă nu spui nimic

celor care îți sunt apropiați. Cei care probabil vor suferi cel mai mult nu au nici cea mai mică idee, până când dependentul atinge pragul de jos. Dependentul de pornografie trăiește în minciună.

Cu câțiva ani în urmă am devenit pentru prima dată conștient de faptul că oamenii pot fi dependenți de pornografie. Mă atașasem foarte mult de un tânăr și nu am știut niciodată că era chinuit de o puternică dependență de pornografie.

Pe când îmi făceam primul stagiu practic la o organizație creștină locală de tineret în California de Sud, l-am întâlnit pe Tim. Era prima mea seară de miercuri în mijlocul grupului de tineri și nu cunoșteam pe nimeni – așa că m-am așezat lângă câțiva puști de clasa a șaptea. Tim era cam timid. Era genul de copil obișnuit probabil cu un loc gol lângă el. Am pus bazele unei prietenii cu Tim înainte de a cunoaște pe oricine altcineva în grupul de adolescenți. Am încercat să îl scot puțin din carapacea sa. Îi plăceau mulți mașinile, așa că am planificat o ieșire la o expoziție de mașini într-un weekend. Încetul cu încetul, a devenit un membru activ al grupului. Apoi Tim s-a mutat la Michigan împreună cu familia, la începutul clasei a noua.

Nu am avut nici un contact cu el timp de peste un an, când s-a reîntors în California pentru a face clasa a zecea. Era un alt copil, nu mai era aceeași persoană. Ceva îl schimbaseră: ceva îl acaparase. Era obraznic și arogant; dintr-un puști care se dădea în vânt după mașini s-a transformat într-un individ ascuns. Orice adolescent trece prin etape ciudate, însă schimbările lui Tim rezultau din timpul petrecut în fața calculatorului, unde a descoperit pornografia.

În timpul acelui an de tranziție în Michigan, Tim nu cunoștea pe nimeni. Cedase pornografiei din cauza singurătății. Avea acces nelimitat la internet și explora site după site, singur în singurătate. Dintr-o dată, nu se mai putea gândi la nimic altceva decât la fete. Acesta e momentul în care fetele deveneau obiecte pentru el. Nu îi acordaseră prea multă atenție înainte, însă acum putea avea tot ce își dorea, fete de orice formă, dimensiune și culoare, gratuit.

Fetele au încetat să mai reprezinte potențiale relații pentru el, devenind „învârteli”. În timp ce majoritatea băieților de vârsta lui l-ar fi

invidiat dacă și-ar fi găsit o prietenă, Tim a început să iasă cu fete doar pentru a obține satisfacții fizice.

Când s-a mutat din nou în California, mintea lui era plină de gânduri și discuții despre fete. În ciuda noii sale obsesii a continuat să fie activ în grup și ne petreceam deseori timpul împreună, ne întâlneam în fiecare săptămână pentru a-i oferi îndrumare în anii finali de liceu. Ne străduiam să îl menținem pe calea dreaptă. La acea vreme, nu mai lucram în biserică și îmi înfiinșasem propria organizație, care purta numele de Fireproof Ministries. Organizam evenimente de evanghelizare pentru tineri și conferințe de vară cu durata de o săptămână.

Am continuat totuși să mă întâlnesc cu Tim. Poate îl pregăteam pentru a-l implica într-o bună zi în activitatea organizației mele. Poate că eram doar îngrijorat în ceea ce îl privea și puteam să fac cel puțin atât pentru el. Dintr-un motiv sau altul, l-am adus pe Tim cu mine la evenimentele Fireproof și l-am provocat la întâlniri periodice doar pentru a petrece timp împreună.

Am crezut mereu că era onest cu mine, însă mai târziu am aflat că practic nu-mi spusese aproape nimic. Viața sa era o mlaștină ascunsă; era un străin pentru toți în afară de el însuși. Voia să facă bine, dar se trezea făcând ce era rău. Aceasta este problema cu pornografia: nu spune adevărul. Oamenii prinși în această problemă nu spun adevărul.

Începusem să mă bazez pe Tim când absolvise liceul și nu prea știa ce să facă cu viața lui. Avea opțiunea de a continua școala sau de a lucra construcții, însă nici una, nici alta nu îi stârnea interesul. În cele din urmă mi-a urmat sfatul de a se înscrie într-un program de instruire religioasă de doi ani pentru tineri care știau că Dumnezeu voia să îi folosească, dar nu voiau să meargă direct la facultate. I-am spus că, dacă termină cu succes un an, poate să-și facă practica cu mine la Fireproof, vara următoare.

În timpul primului său an în acest program, Tim și-a continuat dependența secretă. Un prieten de-al meu se oferise să îl cazeze pe Tim acasă la el și l-a surprins uitându-se la poze porno pe computerul ei. El crezuse că ștersese site-urile din istoria calculatorului, însă se părea că nu reușise prea bine. I-a fost limitat accesul la calculator.

În ciuda limitărilor, Tim avea în continuare nevoie să-și îndeplinească dependența. Așa s-a pomenit stând în fața magazinului Tower Records. Mai fusese acolo înainte și știa exact ce voia. A cercetat rașinele procurând că era interesat de CD-uri și cărți. Un bărbat cu burtă, cu ochelari și ochelari îl urmărea din spatele casieriei. Tim s-a îndreptat spre raftul cu reviste. A găsit foarte repede ceea ce căuta – fetele lucrose de sub ambalajele de plastic îi promiteau o distracție pe cinste. Ce aveau de oferit? Tim s-a uitat împrejur ca nu cumva să fie văzut, a strecurat două reviste în pantalonii săi largi și s-a îndreptat discret spre ușa din stânga.

A simțit o mână pe umăr. „Scuză-mă”, a spus proprietarul abel arătând spre pantalonii săi. „Alea nu le plătești?”

„A mă uitam doar, mulțumesc”, spuse Tim îndreptându-se spre rafturi pentru a pune revistele la loc.

„Așa mă gândeam și eu”, îi spuse bărbatul. „Hai, iese afară”.

Tim nu furase niciodată nimic în viața lui. Nici măcar nu avusese dorința de a fura ceva, însă obiceiul său cu pornografia îl împinsese spre furt și fusese prins. Dar, aceasta nu l-a împiedicat pe Tim să se întoarcă la Tower Records săptămâna următoare și să scape – de această dată cu succes – cu revistele porno furate. Nu era prima infracțiune pe care o comitea din cauza sexului. A încheiat primul an de instruire cu rezultate foarte modeste. Jeff, care era directorul programului, i-a spus lui Tim că, dacă încheie stagiul de practică cu mine în taberele de tineri, avea să îl primească din nou anul următor.

Asadar, Tim a plecat acasă pe timpul verii, pregătindu-se să lucreze împreună. Într-o zi, sora lui Tim a intrat în camera lui și l-a surprins vizionând materiale pornografice pe internet, cu pantalonii lăsați jos.

„Ce greșos! Tim, e dezgustător! Te spun mamei, să știi”, i-a zis ea.

„Nu, așteaptă. Îți spal mașina dacă nu îi spui mamei”, a protestat Tim. Ea a acceptat, cu reținere. Dacă ar fi știut unde dispăruseră toate unguentele din dulapul cu medicamente, dacă ar fi fost de față când Tim folosea obiecte de uz casnic drept jucării erotice, probabil că i-ar fi spălat mașina tot anul.

În acest timp, și în marea parte a anilor de liceu, Tim își irosise viața încercând să găsească noi și noi căi pentru a produce plăcere penisului său în timp ce viziona materiale porno. Nu știam cât de departe ajunsese cu multe din fetele cu care se întâlnea, la care se referea folosind termenul „învârteli”, dat fiind că își ascunsese secretul față de noi, cei cărora ne păsa de el.

Conferințele de vară Fireproof primesc între cinci sute și șapte sute de copii din douăzeci de biserici diferite pentru o săptămână întreagă. În săptămâna cât au fost elevii de gimnaziu, nu am simțit nevoia să îl supraveghez pe Tim, însă când au venit liceenii, l-am urmărit pe Tim cu un ochi de vultur. Într-una din seri, stingerea s-a dat la ora unsprezece și mulți dintre cei ce făceau parte din personal, inclusiv soția mea, cu mine și Rick, directorul taberei, stăteam de vorbă în preajma clădirii unde eram cazați. Îl trimiseseam pe Tim cu o jumătate de oră înainte cu mașina să cumpere înghețată. Întârzia puțin, însă nu băgasem de seamă. Rick a ieșit să facă o ultimă verificare în jurul taberei pentru a se asigura că nu se strecurase vreun puști afară.

Când a ajuns în parcare, Rick a observat doi oameni în camioneta cu care Tim trebuia să fi mers după înghețată. Tim era în interior cu o fată din tabără. Una era ca doi puști din tabără să se furișeze pentru a se întâlni undeva, însă era cu totul scandalos ca Tim, un membru al personalului, să își facă de cap cu o minoră. Ar fi putut să cauzeze închiderea întregii tabere, dacă s-ar fi întâmplat ceva.

„Fie îi spui tu lui Craig, fie îi spun eu”, l-a amenințat Rick. Mai târziu Tim a apărut și mi-a spus că voia să stea de vorbă cu mine. Ceea ce a urmat a fost un șir de minciuni menite să acopere totul. În urma aceluiași eveniment am sfârșit prin a da de pământ cu telefonul lui Tim, în vreme ce el pleca gonind la volanul mașinii cu optzeci de mile pe oră.

Douăzeci și cinci de zile nu ne-am mai văzut. Pentru Tim, aceste zile de tăcere au fost presărate cu escapade în lumea pornografiei și relații cu diferite fete. Când am început să vorbim din nou, Tim era dispus să-și discute problemele. Soluția pe care i-am propus-o l-a determinat să continue pe calea negării. Voiam să mergă la Închisoarea pornofililor. Deși nu cunoșteam toate lucrurile cu care se confrunta Tim sau tot ce

făcuse, îmi era suficient ce îmi spusese Jeff și Tim pentru a-mi da seama că băiatul avea probleme serioase. Având abia douăzeci de ani, Tim putea să se schimbe și să renunțe la așa ceva, însă era nevoie de ceva efort și dedicare din partea sa. Nu mai puteam să îl ajut, motiv pentru care i-am recomandat Închisoarea pornofililor.

ÎNCHISOAREA PORNOFILILOR

„Bună, mă numesc Bill și sunt alcoolic”. Am auzit cu toții de Alcoolicii Anonimi și știm că primul lucru pe care trebuie să îl faci e să îți spui numele și că ești alcoolic. Se poate să fii dependent de pornografie? Există echivalentul alcoolicului în privința pornografiei? La câteva luni de la debutul nostru cu XXXchurch, ne-am pus aceeași întrebare. Știam că răspunsul era un copleșitor da, însă cum arată un asemenea om?

Apoi am descoperit Închisoarea Pornofililor. Sau așa i-am spus noi. Este un centru de tip azil numit Pure Life Ministries (*Misiunea „Viață curată”, n.r.*), amplasată pe teritoriul unei ferme, în inima statului Kentucky. Prima dată când am vizitat centrul, mă așteptam să fie un loc deprimant, populat de tot felul de smintiți. Chiar așa era în subconștientul meu de californian, dar se simțea o atmosferă de speranță în întreaga fermă.

Pe cele câteva zeci de hectare acoperite de păduri și pășuni întinse nu era nici o ispită cât vedeai cu ochii. Ispita ar fi fost doar chelnerițele de la restaurant ori fetele de la hipermarketul Wal-Mart, la o distanță apreciabilă de orașul Huntington Beach. Centrul își deschide ușile pentru oameni care au ajuns în situații disperate. Oameni care au pierdut totul și nu au unde să meargă altundeva. Oameni care caută ajutor și o cale de scăpare.

Acolo am întâlnit mai mulți oameni care mi-au împărtășit vicțile lor. Când l-am întâlnit pe Russel, era deja rezident de șase luni. Soția îl părăsise din cauza dorinței sale nestăvilite pentru pornografie. O iubea, dar dependența s-a dovedit mult prea greu de învins. Pornografia jucase un rol înșelător în viața lui Russel. A încercat să-și satisfacă o nevoie

care l-a copleșit, dar nu a avut parte decât de ruină. Russel a fost arestat pentru că făcea sex într-o toaletă publică.

Imaginile din prima revistă de adulți pe care o văzuse Russel în copilărie încă îl urmăresc în multe dimineți. Aici reușise să se concentreze pe lucrurile importante din viața sa. În etapele de maximă intensitate a practicării viciului său, Russel realiza că materialele pe care le viziona mergeau tot mai departe. Se baza din ce în ce mai mult pe pornografie deoarece considera că nu cerea nimic din partea sa ca partener și nu era nevoie de o relație intimă reală cu o altă persoană. Așa își găsea alinarea și trăia într-o lume oarbă. Înainte să-și dea seama, lumea lui s-a dezintegrat și era deja prea târziu.

După ce Russel și-a pierdut soția și a fost arestat, a început să simtă un gol. Și-a căutat din nou consolarea în pornografie și a început s-o urască, însă nu era capabil să-i întoarcă spatele. Atunci s-a gândit la sinucidere.

Am ascultat mărturiile a treizeci și șase de bărbați care fuseseră dependenți de pornografie. Majoritatea povesteau cu patimă despre evoluția problemei lor. După ce m-am întors acasă, m-am întrebat: „Așa o fi și cu Tim?”

La treizeci de zile după ceartă, Tim era la mine acasă, în camera de zi, iar eu îi spuneam că trebuia să meargă la Închisoarea Pornofililor. Îmi spunea că nu era dependent. Că se putea opri. Voia să îi acord încă o șansă pentru a-mi dovedi că se putea opri. Nu i-am ascultat scuzele. Trebuia să meargă. I-am dat un telefon prietenului meu Jack de la Pure Life, rugându-l să îl primească pe Tim, însă nu a fost de acord înainte de a avea el însuși o discuție cu acesta. Trebuia să se asigure că Tim voia să fie acolo; altfel nu avea sens. Tim a plecat supărat și deranjat de faptul că îi recomandasem această soluție. L-am întrebat dacă își putea imagina cum ar arăta viața sa peste 10 ani dacă ar fi decis să nu meargă. Ar putea arăta ca a lui Russel.

Două luni mai târziu eram acasă la Tim, cu părinții săi, când mi-a spus că acceptă să meargă. Odată ce au aflat de gravitatea dependenței lui Tim, părinții lui au sprijinit cât au putut această idee. O săptămână mai târziu se afla în Kentucky.

După o lună de ședere, Tim privea o ramă foto. El avea în sarcină să vopsească rame la mii de kilometri depărtare de California de Sud și de toate „învârtelile” din agenda sa de telefon. Pure Life urma să își dedice eforturile și resursele în vederea reabilitării lui Tim, indiferent cât ar fi durat aceasta.

Nu se mai opreau; ramele din lemn veneau încontinuu. El le vopsea, după care i se aduceau altele pe masa de lucru. Acestea urmau a fi trimise unui lanț de magazine de artizanat în întreaga țară și vândute clienților pentru suma de 10,99 dolari. Ar fi dat orice pentru a se întoarce pe plajele districtului Orange, să se plimbe cu bicicleta și să soarbă din priviri fetele bronzate și sumar îmbrăcate ce împânzesc zona. Îi era dor chiar și de magazinul său local de alimente. Peretele alb din spatele aparatului de vopsit nu-i alina deloc durerea. Era rece și supărător.

Acesta era leacul pentru dependențele sale – dependența de pornografie, masturbare și sex premarital? O muncă plictisitoare pe un salariu de nimic? Majoritatea colegilor săi de cameră și de muncă se confruntau cu aceeași dependență. Unii dintre ei își cheltuiseră toți banii pe prostituate. Alții nu se puteau sătura de sex la telefon. Pure Life a luat toate tipurile de dependențe sexuale și le-a transformat prin disciplină riguroasă, prin studii biblice consistente, prin 10 ore de muncă zilnică și prin politica de interzicere a contactului cu femeile.

În primele două săptămâni la muncă, Tim a încercat totul pentru a scăpa de monotonie. A încercat să se gândească la scopul lui Dumnezeu în ce privea prezența sa în centrul Pure Life, însă cel mai adesea mintea lui se furișa înspre fetele cu care făcuse sex. Sau, chiar mai bine, înspre fetele din imagini, perfecte și goale, care îl ademeniseră din ecranul calculatorului sau din casetele video. Uneori pur și simplu nu putea să își controleze gândurile. Se retrăgea de la muncă pentru a merge la baie. În încăperea închisă, deasupra unei toalete murdare, fanteziile sale îi stimulau satisfacerea poftelor. Erau femei perfecte, cu trupuri bronzate și putea să le determine să facă orice își dorea. Tim nu iubitese niciodată o femeie. După doar două minute se întorcea la muncă. Alinarea dura cam o oră după care intervenea din nou plictiseala.

Punct...

Căldura era înăbușitoare. Aerul stătut și mirosul de diluant făceau munca aproape insuportabilă. Tim ajungea la serviciu la 5:15 și pleca la 15:15, iar activitatea era mereu aceeași. Nici măcar aparatele radio nu erau permise.

Săptămână după săptămână, Tim continua să meargă la serviciu. Trebuia să meargă. Făcea parte din program. Începea să întrevadă însă mecanismul. Era menținut în permanentă ocupat, așa încât era prea obosit pentru a mai vedea fetele goale din mintea sa. Mergea din ce în ce mai rar la baie. Pe măsură ce lega prietenii cu colegii săi de cameră, începea să meargă cu entuziasm la muncă. Își dădeau socoteală unul altuia și locuiau foarte aproape unii de alții, așa că era aproape imposibil să aibă activități sexuale fără a fi prinși. De fiecare dată când Tim își satisfăcea apetitul pentru pornografie sau iniția acte sexuale fără rost, viața se transforma într-un haos. Venise să se bucure de ordinea pe care o oferea Misiunea Pure Life.

Odată ce a acceptat că era necesar să stea la Pure Life, a început să lege prietenii cu bărbații mai în vârstă decât el. Îi spuneau mereu că își doreau să fie în locul său, să fi putut învăța cum să infrunte problema cât erau încă tineri, fără a pierde totul.

Joaquin, care avea dormitorul vizavi cu al său, se trezea împreună cu Tim înainte de serviciu pentru a petrece mai mult timp în rugăciune. El fusese responsabil cu muzica la o biserică în viața lui civilă. Când a fost prins în cele din urmă, Joaquin era atât de adâncit în pornografie și în acțiunile la care aceasta îl împingeau, încât nici nu mai putea să se recunoască pe el însuși. A fost obligat să-și mărturisească păcatul în fața a șase sute de persoane.

Într-o seară, pe verandă, Tim și Joaquin stăteau de vorbă și respirau aerul din Kentucky. „Gândește-te la momentul în care ai atins pragul de jos al decăderii, pe care nu credeai niciodată că îl vei atinge. Adesea îmi spuneam că nu voi face niciodată mai mult decât de a mă uita la filme porno. Sunt lucruri pe care vei ajunge să le faci din cauză că pornografia te înlanțuie strâns, iar cu cât te lași ademenit în mrejele ei, cu atât mai mult lanțul ei se va strânge în jurul tău și vei ajunge să faci lucruri pe care nici în vis nu te-ai fi gândit că le-ai putea face”, a spus Joaquin. Nu

crezuse niciodată că avea să plătească pentru a face sex cu prostituate transsexuale. A făcut-o.

Tim asculta cu atenție. „Oamenii încearcă să spună că pornografia este benefică și caută să prezinte o imagine în care cuplurile devin mai creative în pat. Treaba asta a distrus multe relații cu femei. Viața este înăbușită în tine! E o fiară mai feroce decât crezi”, a zis Joaquin.

Tim a legat de asemenea o relație de prietenie cu Ryan, un bărbat cu glas blând care avea dormitorul în vecinătatea sa. Ryan este fată. A început cu reviste și filme. Apoi a început să le facă cunoștință cu pornografia și partenerelor sale sexuale. Nu putea să-și țină în frâu nevoia. Asemeni lui Joaquin, Ryan a ajuns să facă multe lucruri în preocuparea sa pentru pornografie. A început să experimenteze și să își arunce toți banii pe această dependență. Când și-a isprăvit banii, a slăbit prin a-și vinde trupul altor bărbați. Ryan a descoperit că odată ce a intrat în pornografie, nu putea să mai renunțe. Pornografia a câștigat teren în viața sa până într-acolo încât devenise de neoprit.

Majoritatea bărbaților de la Pure Life aveau fotografii cu familiile lor deasupra paturilor pentru a le reaminti ce îi așteaptă dacă se întorc la viețile lor. Tim avea o fotografie cu părinții și cu sora sa mai mare. Ryan avea fotografii, însă familia sa l-a renegat. Nu voiau nici să vorbească cu el. La fel au făcut și prietenii săi. Nu realizase cât de mult suferea până când i-a pierdut pe cei din jur. Suferința a sporit în ultimul an, în care nu a putut să vorbească cu mama sa. Târziu în noapte, își amintea vocea ei spunându-i cât de mare îi era durerea.

„Acum, că simt durerea pe care i-am pricinuit-o ei și restului familiei mele, îmi doresc mai mult ca oricând să mă schimb. Am pierdut pe cineva drag din cauza a ceea ce am făcut. Nu suferă doar ei, sufăr și eu”, a spus Ryan printre lacrimi.

Pornografia a jucat un rol determinant în pierderea familiei și prietenilor. „Ne-au arătat telefonul și ne-au spus că putem să ne sunăm familiile sau prietenii, însă acum nu prea am prieteni pe care aș vrea să-i sun și nu mai am nici măcar o familie la care să apelez”.

Miercuri seara era seară cumpărăturilor. O dată pe săptămână, băieții aveau permisiunea de a face cumpărături la Wal-Mart: pastă de

dinți, lenjerie și orice altceva aveau nevoie. Era interzisă plimbarea printre rafturi și nu era permisă nici o discuție cu femeii. Dacă erai surprins stând de vorbă cu vreo fată, ți se suspenda dreptul de cumpărături.

Într-o miercuri seara, Tim stătea afară privind cerul înstelat. În jurul lui era pustiu. Drepturile de cumpărături îi fuseseră suspendate de o lună. Toți băieții se plimbau printre raioanele civilizației. Raioane de electronice, jocuri video, cărți și toate bunătățile pe care le oferă cultura pop. În acel moment își dorea să se întoarcă în California. Ce frumos ar fi fost să mănânce din nou la fast-food sau să petreacă cu prietenii și familia. Acum nu putea nici măcar să părăsească ferma, decât pentru a merge la serviciu, iar acesta era aspectul cel mai chinuitor al șederii sale în Kentucky. Mulți dintre băieți munceau împreună cu el la fabrica de rame; alții munceau la fabrica de șampon L'Oreal. Munca, și într-un loc și într-altul, presupunea o activitate repetitivă, agasantă, precum vopsirea aceluiași tip de rame din nou și din nou sau turnarea șamponului în sticle, una după alta.

Suspendarea sa se datora fetei celei noi de la Wal-Mart. Era prima fată frumoasă pe care o văzuse în Kentucky; îl ispitise. Nu era vina sa; consilierii făceau imposibilă chiar și o privire răzleață înspre vreo suprafață dezgolită de piele feminină. Ieșirile la cumpărături erau singura sa șansă. Când afluase despre noua fată de la Wal-Mart cu câteva săptămâni în urmă, Tim își aranjă părul cu gel, scoțând la iveală Don Juan-ul din el. Nu voia decât să vorbească cu ea; nu avea să-l vadă nimeni. Unul din colegii săi de cameră, Bruce, un bărbat între două vârste, voia și el să intre în discuție cu fata. S-au desprins de grup și au găsit-o muncind. Au avut o conversație amicală, amestecată cu replicile sugestive care îi veneau cu ușurință lui Tim.

Cineva îi văzuse vorbind cu ea și i-a denunțat. Meritase? Brad, cel mai tânăr și strict consilier de la Pure Life, l-a abordat în acea seară și l-a informat cu privire la suspendarea sa. „Tim, nu îți vei găsi soția aici. Dumnezeu te-a adus aici din alte motive. Acum trebuie să te concentrezi înspre a-l pune pe El pe primul loc și înspre a sluji altora”.

Tim și-a îndreptat din nou privirea spre cerul plin de stele. Era atât de singur – își dorea să fie cu prietenii săi, își dorea să plece acasă,

își dorea libertate. Și pornografia îi adusese singurătatea, dar cel puțin în cazul pornografiei el deținea controlul. Putea să se uite la orice imagine dorea și să-și imagineze acea fată dezlănțuindu-se asupra sa. Acele fete îi aparțineau – erau partenere intime care puteau fi supuse și modelate după propriul său plac. Acum intrase în bucluc doar pentru că vorbise cu o fată.

Tim și-a curmat gândurile și a aruncat o privire peste pădure și peste dealuri. Sub vraja stelelor, a copacilor falnici și a câmpurilor, a inspirat aerul nopții. Pe la colțurile pleoapelor i se adunau lacrimi care i se prelingeau pe obraji. Se simțea singur, însă era hotărât. Pure Life nu era o închisoare; putea să plece în orice moment dacă dorea. Creația lui Dumnezeu îi lăsase un sentiment de pace și începea să înțeleagă că Dumnezeu îi pregătise lucruri mari. Toată această situație – viața sa, Brad, Kentucky și pornografia – era mai presus de el.

A început să se roage. Își dorea ca Dumnezeu să preia controlul asupra vieții lui.

DRUMUL SPRE LIBERTATE?

După o perioadă de nouă luni la Închisoarea Pornofililor, Tim era pregătit să stea de vorbă. Se săturase să se ascundă. Voia să fie deschis. Nu doar cu mine, ci cu mai mulți oameni. După întoarcerea sa mă întâlneam cu el săptămânal pentru a discuta despre viața sa. Stăteam la micul dejun și discutam despre noi. Nimic din trecut nu mai conta. Râdeam când ne aminteam cum îi făcusem praf telefonul mobil în parcare a taberei. În următoarele trei luni Tim s-a întâlnit cu mai mulți prieteni și lideri ai bisericii.

Cred că a fost una din cele mai fericite perioade din viața sa. Poate a fost cea mai dificilă, însă era liber – liber de dependența care îi răpise planurile de viitor și motivația. Tim începea chiar să dea contur unor vise reale și nu se mai gândea la fata viselor lui ori la închipuirile sale. Tim putea să aibă încredere în alții și în mine și să fie absolut onest în privința fiecărei ispite și a oricărei probleme.

La două luni după întoarcerea sa de la Pure Life, i-am oferit lui Tim o slujbă ca debutant pentru a presta muncă manuală la organizarea evenimentelor Fireproof – munci precum umflarea jucăriilor gonflabile pentru copii. Relația noastră devenea tot mai strânsă pe măsură ce ne întâlneam săptămânal pentru a ne ruga și a citi împreună diferite cărți. După o vreme am considerat că întâlnirile noastre nu mai erau atât de necesare. Mi-am spus că fusese timp de nouă luni în tabăra dependentilor de pornografie; nu mai avea nevoie de mine atât de mult. Periodic îl contactam, iar starea sa era bună, era vindecat. Mi-am îndreptat gândurile exclusiv spre viața mea, spre familia mea și spre XXXchurch.

Într-o seară am primit un telefon de la un prieten, îndrumătorul unui grup de liceeni care se întâlnea la el acasă. Mi-a spus că avea o fată în grup care pretindea că făcuse sex cu Tim înainte și după Pure Life. Mai mult, acesta mi-a spus că făcuseră sex în camioneta organizației noastre! Era vehiculul pe care Tim îl folosea pentru a se deplasa la evenimentele noastre și la serviciu. Nu l-am crezut. „Pe-asta nu o cred”, am spus. „Mă întâlnesc cu el în fiecare săptămână și stăm de vorbă mereu”. Am hotărât să îl sun pe Tim în timp ce conduceam spre casă în acea seară.

„Tim”, l-am întrebat, „te-ai culcat cu Amy?”

A păstrat o clipă de tăcere. „Nici vorbă Craig. Mă simt excelent. M-am întâlnit cu tine săptămâna trecută și nu am făcut sex cu nimeni”.

Îmi doream atât de mult să îl cred. Nu mă așteptam să revină la vechiul comportament. Acele nouă luni de izolare la Pure Life, în sălbăticia din Kentucky, ar fi trebuit să-i vindece comportamentul sexual. „Nu mă minți, Tim?” Am primit un telefon de la Chris care mi-a spus că **te-ai culcat cu fata asta**”.

S-a lasat o tăcere și mai lungă. Încerca să-și controleze lacrimile, însă în zadar. „Am dat-o în bară iar, Craig. În stil mare”, izbucni Tim.

Ce se întâmplase? Această conversație mi-a întors lumea pe dos. Tim mi-a mărturisit că, dincolo de relațiile sexuale avute cu tata în căușă, se cufundase din nou în pornografie, mai rău ca înainte. Pure Life îi învățase doar cuvintele pe care trebuia să ni le spună nouă, tuturor celor care ne întâlneam cu el. Învățase limbajul, ca să spun așa. Tim a spus

chiar să devină membru la magazinul video local unde vizita secțiile pentru adulți o dată la două seri.

Când am ajuns acasă, m-am așezat și am început să-mi frământ gândurile. Eram nespus de dezamăgit. Chiar nu avea nici un efect Pure Life? Tim îmi spusese cu puțin timp înainte că Bruce, colegul său de cameră de la Pure Life, intrase la închisoare recent deoarece se culcase cu prietena de 17 ani a fiicei sale. Omul avea patruzeci și șase de ani. Să fi fost și Tim pe aceeași cale? Nu, imposibil.

În scurt timp m-am deplasat în Kentucky pentru a sta de vorbă cu Russel, tipul care se gândea să se sinucidă dacă nu putea rămâne curat din punct de vedere sexual. Am stat de vorbă cu Ryan care se prostituase și pierduse orice legătură cu familia sa. Am discutat și cu Joaquin, fost responsabil cu muzica într-o biserică, ce fusese forțat să-și mărturisească păcatul înaintea congregației sale. Pure Life dădea roade în cazul lor.

Atunci am realizat un lucru. Tim nu avea nimic tangibil în viața sa care să-i poată fi luat. Nu avea nimic ce să poată pierde în mod fizic și să aibă și un impact major în viața sa, devenind astfel o problemă de viață și de moarte. Tim se întoarce din nou și din nou la pornografie deoarece este tânăr. Pornografia continuă să fie o lume interzisă și seducătoare pentru el, iar el poate sta în fața calculatorului, în camera sa, satisfăcându-și dorințele în intimitate. Cea mai grea consecință exterioară pentru Tim este atunci când îl surprinde mama sa ori atunci când mă supăr eu la aflarea unor vești negative. A aflat că nu e bine și a cunoscut oameni ale căror vieți au fost distruse din cauza dependențelor sexuale, însă nu a trăit pe pielea lui aceste experiențe. Nu s-a prostituat pentru bani și nici nu a ajuns falit din cauza prostituatelor, ca în cazul unora dintre colegii săi de cameră. Tim continuă să fie dependent, dar încă nu a atins pragul cel mai de jos.

Însă Tim nu va reuși să se ferească pentru totdeauna de consecințe. Singurele consecințe cu care se confruntă acum, în tinerețe, pe măsură ce continuă cu pornografia, sunt de natură interioară. Simte goliciunea de fiecare dată când cedează ispitei. Știe în inima sa că este greșit, dar se află sub imperiul momentului și nimic nu îl poate opri. Ce se va întâmpla însă când Tim va avea o carieră? Ce se va întâmpla când se va căsători?

Va fi capabil să pună capăt la tot? Va fi soția sa capabilă să îl satisfacă de fiecare dată în comparație cu acele femei frumoase, goale, dintre care poate alege pe internet? Nici o șansă. Abia atunci va avea Tim ceva de pierdut și nu va ști ce să facă, deoarece nu și-a disciplinat mintea și inima. De cele mai multe ori, cedează mirajului fanteziilor sale sexuale.

Sunt adesea întrebat: „Voi sunteți împotriva sexului, sau ce? Credeți că ar trebui să ne călugărim, să practicăm meditația spirituală?” Nici vorbă. Nu insinuez că putem pur și simplu să ne suprimăm instinctele sexuale și nici că ar trebui. Imaginați-vă viața în absența sexului. Oamenii trebuie să înțeleagă motivele pentru care nu este recomandat să se implice în pornografie, pentru a se putea elibera de ea. Tim nu realizează ce face în realitate. S-ar putea să fie prins în inerția momentului, gândindu-se că pornografia nu îi face rău acum și nici săptămâna viitoare, însă lucrurile se acumulează și apare o fisură, ca să-i spunem așa. Lui Tim îi place să facă sex cu sine însuși, ca multor altor oameni.

Această „fisură” a minciunilor și secretomaniei are capacitatea de a deveni atât de puternică încât poate distruge chintesența unei persoane. Personalitățile și caracterele oamenilor devin vestigii a ceea ce au fost ori ar fi putut deveni cândva, vestigii vizibile doar celor dragi, secretul lor fiind menit a fi ascuns lumii exterioare. Mă tem că Tim ar putea sfârși ca Steve.

SPIRALA DEPENDENȚEI

Recent un bărbat, care nu s-a identificat și nici nu știu cum arată, mi-a trimis povestea lui. Îl voi numi deci, Steve. Ei bine, Steve are un secret. Este dependent de pornografie și o știe. Problema este că nimeni altcineva nu știe, întrucât nu a spus nimănui niciodată. Steve își aminteste momentul în care a vizionat pentru prima dată materiale pornografice. Era în clasa a cincea și a dat peste colecția de reviste porno a tatălui său. A rupt câteva pagini și le-a ascuns în dulapul său. Începând cu acea zi, Steve a fost prins în plasă. Sigur că, în afară de cele câteva pagini, Steve nu a văzut mare lucru pentru o perioadă bună. Pornografia era mai greu

accesibilă în acele zile, când singurele materiale veneau prin poștă sau se găseau la magazinul pentru adulți.

Steve a mai văzut câteva casete video și alte câteva reviste în timpul liceului. Acele imagini erau fixate în mintea sa și le putea reactiva în orice moment. Deși expunerea sa la pornografie a fost minimă, a fost suficient să-i cauzeze o dependență de masturbare. O dată ajuns la facultate, Steve s-a conectat la internet, iar lucrurile au început să se desfășoare cu o altă viteză. Putea să vadă orice își dorea și nu trebuia să mai ascundă reviste în camera sa. Nu mai era nici riscul rușinii de a fi prins, deoarece putea în orice moment să șteargă istoricul calculatorului. Gândindu-se în urmă, Steve spunea „Dacă ar fi fost doar pornografia și masturbarea, cred că aș fi într-o formă mult mai bună, însă a evoluat spre ceva mult mai mult”.

Pe când era boboc la facultate, a început să viziteze cluburi de striptease. Steve e un credincios practicant, însă foarte curând a ajuns să ducă un mod de viață duplicitar. După ce termina munca voluntară la biserică sau ieșea de la cursuri, se îndrepta spre un club de striptease. Sigur că Steve avusese iubite în facultate și putea să-și facă de cap oricând voia, însă nimic nu se compara cu escapadele în aceste cluburi. La început stătea în spate și privea fetele dansând. Fete goale, nimic nou. Nimic din ce nu ar fi putut să vadă gratis pe internet. Diferența era că acolo avea parte de o interacțiune reală. Frecvența acestor locuri deoarece acolo avea posibilitatea de a merge în spatele scenei pentru a le atinge pe dansatoare. Nu mai trebuia să stea în fața unui calculator sau să se masturbeze gândindu-se la acele imagini. Putea să meargă la club și să primească totul în schimbul câtorva dolari. Steve mergea întotdeauna singur, nu ducea niciodată pe nimeni cu care să-și împărtășească experiența. Ar fi avut câțiva prieteni cărora le-ar fi plăcut să meargă, însă nu putea să le mărturisească în față, chiar dacă era vorba de tovarăși care ar fi gustat experiența.

În timpul facultății, Steve a fost angajat în mai multe biserici și nu a dezvăluit nimănui problema sa cu pornografia. Obişnuia să se deghizeze de fiecare dată când mergea la un club de striptease, purta pălării sau încerca să-și ascundă fața, gândindu-se că poate îl va recunoaște cineva. Însă riscul nu era suficient de mare ca să-l determine pe Steve să se

oprească. Fiecare club îi producea o nouă senzație. De-a lungul anilor, Steve a vizitat cel puțin treizeci de cluburi diferite din mai multe state. Mergea la câte un club o dată la două săptămâni, folosindu-și întotdeauna cartea de credit în aceste locuri. Un dans erotic cu contact fizic costa zece dolari amărâți. Odată ce încerci un asemenea dans în pat, cele ieftine încetează să te mai satisfacă. Aceste dansuri îl costau pe Steve între 30 și 150 de dolari.

An după an, Steve se adâncea din ce în ce mai mult în lucruri în care n-ar fi vrut să intre. Știa că singura scăpare era să spună cuiva. Nu a putut însă și nici acum nu este în stare. Steve e implicat în activitatea bisericii. Și-ar pierde slujba dacă cineva i-ar afla micul păcat nemărturisit. Are câțiva prieteni apropiați cărora s-a gândit să le spună, însă nu poate trece pragul dezvăluirii secretului său unui alt om, față în față.

Pe vremea când era logodit cu soția sa, Steve obișnuia să își ia nenumărate angajamente, spunând: „E pentru ultima dată”. Nu a reușit niciodată. Problemele sale cu pornografia, cluburile de striptease și fanteziile sexuale s-au acutizat după căsătorie. După cum el mărturisește: „E ceva straniu cu dependența asta. Bineînțeles că tuturor ne place să privim femei goale. Însă după o vreme nu te mai mulțumești cu privitul și pot să spun cu sinceritate că această dependență m-a purtat în locuri în care nu credeam că voi ajunge vreodată”.

Într-o zi, într-un club, dansatoarea care i-a „administrat” lui Steve un dans erotic cu contact, i-a oferit apoi o masturbare pentru alți treizeci de dolari. A acceptat. Până la acea dată nu fusese atins niciodată de o dansatoare erotică. Părăsind clubul în acea zi, Steve era șocat. Doar treizeci de dolari. Nu se mai putea gândi decât la proxima ocazie cu care se va reîntoarce. Voia mai mult. Se gândea că dacă așa ceva este permis într-un club de striptease, lucrurile acestea erau mărunțișuri în alte locuri. Își amintește că într-o noapte a chemat o damă de companie la el acasă când colegii săi de cameră erau plecați.

În săptămâna premergătoare nunții, Steve a vizitat pentru ultima dată un club de striptease – sau cel puțin așa își promisese. Nu ar fi putut niciodată să-i spună soției sale că se uita la filme porno, dezvăluindu-și astfel dependența. Așa că nu a făcut-o. Au trecut zece ani și soția sa încă

nu bănuiește nimic. Uneori Steve își dorește să fie prins. Activitățile sale devin din ce în ce mai riscante.

Pentru o perioadă de un an, a avut chiar și un canal de televiziune porno tocmai în dormitorul lor. După ce soția sa adormea, se uita la filme porno și se masturba în pat. Steve își descrie viața sexuală ca fiind normală. Nu grozavă, dar nici rea. Știe cât de mult s-ar îmbunătăți dacă nu ar fi dependent de pornografie. Însă pornografia e mai ușoară, așa că se mulțumește cu atât.

Steve ar fi putut să-i dezvăluie soției secretul său în orice moment în toți acești ani, însă a ales să se cufunde mai mult. A fost în cele mai periculoase cartiere din oraș, în căutarea unor locuri rău famate în care să poată merge. A irosit cel puțin douăzeci de mii de dolari pe seama dependenței sale și a colecționat un arsenal de imagini și amintiri pe care le poate retrăi în orice moment.

Steve își dorește să fie în stare să spună cuiva. Își dorește să poată sta de vorbă cu soția sa, însă se gândește că o poate răni atât de mult încât nici nu ar ști de unde să înceapă. Își dorește să poată sta de vorbă cu prietenii săi de la biserică. El susține însă că nu va spune niciodată nimănui față în față. Nu poate s-o facă, și știe că sunt mii de oameni ca el care își ascund micul păcat nemărturisit. Rămâne deci anonim.

Singura cale de a afla identitatea sa este aceea de a fi prins. Pe Steve îl sperie acest gând, însă nu suficient, în mod evident, dat fiind că persistă. A instalat și dezinstalat filtre pentru calculatorul său. A comandat și anulat accesul la canalele porno. Nimic nu dă rod. Steve crede că l-ar ajuta enorm de mult să vorbească cu cineva.

„Dacă aș avea o persoană în care să am încredere, toate situația asta ar înceta mâine. Sunt sigur, deoarece nu vreau să fac ceea ce fac. Am copii acum. Am o slujbă în biserică, oamenii mă iau ca reper moral și mi se pare că ei nu mă cunosc. Păcatul mă stăpânește și e groaznic”, recunoaște Steve.

Așadar, de ce nu spune Steve nimănui? Frică. Dezamăgire. Consecințe. Eșec. Iar astea ar însemna că ar trebui să se oprească.

„Veți citi cândva despre situația mea, nu pentru că voi fi găsit curajul de a spune cuiva în sfârșit, ci pentru că voi fi prins. Nu am nici

o îndoială. Asta l-am rugat pe Dumnezeu să facă. După care probabil nu-mi va mai rămâne nimic. Nici soție, nici slujbă, doar pornografia – din ce în ce mai multă. Va merita prețul atunci? Nu. Dar nu merită nici acum. Pornografia mi-a luat multe, mi-a furat atâtea, și m-a costat peste douăzeci de mii de dolari, precum și alte lucruri pe care banii nu le pot cumpăra”, spune Steve.

Această poveste îmi frânge inima. Puteți să vă imaginați cum ar fi Steve dacă nu ar avea un mic păcat nemărturisit? Ar putea să fie un soț și un tată nemaipomenit în loc să lase doar impresia de a fi unul.

Tim ar putea să își canalizeze energia pe care o consumă mințindu-mă pe mine și pe toată lumea pentru a se gândi ce vrea să facă cu viața sa. Însă e atât de greu pentru Tim și pentru Steve să se desprindă, deoarece se simt singuri.

Credincioșii, cât și instituțiile religioase, transmit un mesaj rece înspre dependenții de pornografie. Dependenții de pornografie au ca opțiuni fie să-și accepte comportamentul și să se confrunte cu vidul interior, fie să fie percepuți ca ciudățenii ale naturii. Din punctul de vedere al unui dependent sexual, ei nu văd decât condamnare și pedepse aspre atunci când se confruntă cu opțiunea de a mărturisi totul și de a se schimba. Le e teamă de a fi ostracizați – ca și cum, odată ce se îndreaptă, trebuie să bată la ușa vecinilor și să se expună în fața unei congregații, recunoscându-și vina de a fi consumatori de pornografie și de a fi etichetați pentru totdeauna drept devianți sexual.

Ce s-a întâmplat cu milostenia? Din câte rețin eu doar Dumnezeu Tatăl are dreptul de a judeca. Vă puteți imagina cum ar arăta lumea dacă inimile noastre ar fi reglate să demonstreze bunăvoință față de orice persoană? Steve nu ar mai trăi în frică ascunzându-se de relațiile sale cu soția și cu prietenii săi care au posibilitatea de a-l salva.

ISUS IUBEȘTE VEDETELE PORNO

Tim ar putea fi fratele oricărui dintre noi. Steve ne-ar putea fi unchi sau tată. Russel, Ryan și Joaquin de la Pure Life ne-ar putea fi prieteni apropiați. Ne pasă de acești oameni și vrem să îi vedem eliberați de stilul lor de viață captiv. Dependental sexual are nevoie de bunăvoință și sprijin din partea celor dragi, dar cum rămâne cu vedetele porno? Credincioșii sunt porniți fie să le urască, fie să le numere printre cei pierduți. Restul lumii le invidiază. Acestea sunt femeile care fac obiectul fanteziilor lui Tim și Steve. Acestea sunt fetele pe care bărbații le preferă soțiilor lor.

Îmi vine în minte cântecul „Us and them” (n.tr., „Noi și ei”) al lui Pink Floyd. „Noi” fiind credincioșii, iar „ei” vedetele porno. Pentru mulți creștini, acestea reprezintă „femeia străină” din Proverbe. Mi-am făcut timp să le cunosc pe unele din aceste fete însă nu am găsit nici vampe răzbunătoare și nici Izabele nefaste.

Vedeta porno Shauna Grant spunea odată: „Tot ce mi-am dorit dintotdeauna a fost o casă, copii și un soț care să mă iubească”. După ce a făcut mai mult de treizeci de filme care i-au adus peste 100.000 de

Secrete XXX

dolari, bani pe care i-a cheltuit în cea mai mare parte pe droguri, Shauna și-a tras un glonte în cap.

Savannah s-a folosit de statutul ei de vedetă porno pentru a ieși cu rockeri precum Axl, Slash, Greg Allman și Billy Idol. Bărbații o adorau datorită feței sale frumoase și inocente, însă nu făcea cu drag ceea ce făcea. Vedetele porno masculine spuneau că era ca și cum ar fi făcut sex cu un mort. La ora 2:30 dimineața, în ziua de 11 iulie 1994, Savannah și-a tras un glonte în cap.

Alex Jordan era diferită de Shauna și de Savannah, prin faptul că părea să facă totul cu plăcere. Obişnuia să exagereze spunând că ea și soțul ei aveau o relație plină de afecțiune în ciuda faptului că făceau sex cu alte persoane din breaslă. În 27 iunie 1995, Alex s-a spânzurat în baie în timp ce soțul ei se afla în Colorado, încercând să pună pe picioare un magazin de articole pentru schi, astfel încât să poată părăsi industria pornografică. Un prieten a găsit-o moartă câteva zile mai târziu.

Vedeta porno Megan Leigh își cumpăraseră recent casa pe care o visase în California de Nord la prețul de cinci sute de mii de dolari. O lună mai târziu și-a tras un glonte în cap.

Prea adesea aceste fete sunt prezentate în mass-media și în industria de divertisment drept mari vedete. Filmele prezintă mirajul acestui stil de viață, înfățișând oameni încrezători în ei înșiși care fac bani din ceea ce le place să facă. Au reușit în viață, ne spunem de multe ori. Sunt așa cum vor și sunt fericiți făcând ceea ce fac.

Și apoi mai suntem Mike și cu mine, cu standurile pe care le amenajăm la târgurile de pornografie. La început nu știam nimic despre vedetele porno. Nu intrasem în contact cu niciuna. Credeam că toate sunt precum Jenna Jameson, vedete porno fermecătoare cu emisiuni reality-show la televiziuni și conturi consistente în bănci. Nu realizam că fetele acestea încep pe la vârsta de optsprezece ani, căutând dragostea pe care majoritatea nu au găsit-o acasă, crezând că poate vor reuși cumva să umple vidul interior vânzându-și trupurile.

HEATHER

Vă mai amintiți de Heather, vedeta porno de nouăsprezece ani care avea un stand la Erotica LA? Copil fiind, visa să devină avocată, kinetoterapeută și medic veterinar. Aceste vise s-au risipit când a intrat în industria pornografică.

Chiar la început, mediul era unul confortabil iar oamenii erau amuzanți. Părea un context relaxant pentru ea. Fusesse convinsă să intre. Ea vedea o atmosferă familială, însă nu reușea să vadă viclenia ascunsă.

A turnat șapte filme din iunie până în decembrie 2004, înainte să se retragă, spunându-le celor din „familia” Dane Hardcore că nu mai poate continua din motive sentimentale. Deși lucrase în cadrul convenției, în inima ei era scârbită. Era forțată să își vândă DVD-urile pentru un dolar bucata.

Nu îi vine să creadă că și-a dorit cândva să facă așa ceva. După ultima ei zi, a plecat pentru totdeauna. A spus că nu va mai călca la o astfel de convenție niciodată. „Multe dintre aceste fete vor spune că le place stilul de viață porno, însă toate sunt drogate atunci când filmează. Fie beau, fie se droghează. Deci, dacă nu pot s-o facă cu mintea trează, atunci de ce o fac?”, întreabă Heather.

Heather obișnuia să spună că îi plăcea. A fost un moment în viața ei în care chiar îi plăcea. „Dacă nu vrei nimic stabil în viață, atunci meseria asta îți vine ca o mânășă. M-am distrat de minune la petreceri, dar eram o epavă. Sunt unele filmări din care nu îmi amintesc nici jumătate din ce am făcut. Nu vreau să pot spune că mi-a plăcut ceva și să nu îmi pot aminti nici jumătate din lucrurile pe care le-am făcut”.

Heather a renunțat cât era încă tânără. Cum reușesc fetele să se culce cu bărbați la serviciu și totuși să aibă căsnicii normale, întrece puterea ei de pricepere. Nu se poate identifica cu prietenii ei din branșă care sunt căsătoriți. „Nu se poate să ai o relație serioasă și să faci așa ceva, deoarece dacă iubești cu adevărat pe cineva, nu vei vrea să continue să facă așa ceva. Nu înțeleg cum sunt unele dintre aceste fete căsătorite. Aș înnebuni”. Heather crede că tot ce își doresc ele este dragoste, însă categoric au greșit adresa. Asta și-a dorit dintotdeauna. Tatăl ei o

părăsise pe mama ei când ea era la o vârstă fragedă și nu a avut niciodată un model de tată. L-a găsit la Dane Hardcore, însă experiența prin care a trecut a devastat-o.

Heather plănuiește să-și pună pe picioare o carieră și să înceapă o viață normală. „Vreau o viață normală, orice ar însemna normal. Nu pot avea o familie proprie făcând pornografie. Când am acest stil de viață, îmi mint familia. Nu o voi mai minți pe mama. Dacă ar ști familia mea, aș avea probleme serioase, și acesta este ultimul lucru pe care mi-l doresc”. Acum s-a înscris la școală pentru a deveni asistentă de farmacie. Vrea să lucreze în domeniul medical până când va avea o stabilitate suficientă pentru a adopta copii.

AMBER

Amber este o fostă vedetă porno și mamă. M-a sunat deoarece tocmai părăsise această activitate pentru totdeauna. În toată munca noastră cu fetele din industria pornografică, era prima dată când pornografia venea la noi prin telefon. Nu știam prea bine la ce să mă aștept. O fi una din acele figuri stereotipe pe care le vedem în filme și la televizor? S-a dovedit că mare parte din nemulțumirea ei izvoră din faptul că avea o fiică și își întemeiasă o viață de familie.

Amber este foarte apropiată de fiica ei de treisprezece ani și a început să își dea seama de efectele moștenirii ei cu puțin timp înainte să părăsească industria pentru totdeauna. Într-o zi, un băiat de la școala fiicei ei i-a cerut o pereche de chiloți nespălați. Amber știa că acest băiat avusese acces la materiale pornografice și nu se simțea deloc în largul ei să îl audă vorbindu-i fiicei sale astfel. Știe că băieții se uită la pornografie pe internet și îi vorbesc fiicei sale despre tot felul de lucruri la care ea, ca mamă, nu s-ar fi gândit niciodată la vârsta de treisprezece ani ori chiar la douăzeci de ani.

„Ca părinte”, spune Amber, „știi că adolescenții vor să-și experimenteze sexualitatea. Oricât îmi doresc să îmi protejez fiica, știu că nu mai este virgină”. Amber o făcuse pe fiica ei să-i promită că dacă se va întâmpla ceva vreodată, îi va spune. Într-o seară, un băiat cu care fiica

ei era împreună de opt luni a trebuit să rămână peste noapte din cauza unei furtuni de zăpadă năprasnice. Amber cunoaște natura umană, așa că l-a culcat pe canapea și a stat în preajmă până la ora trei noaptea, când a plecat să doarmă.

„Cred că ceva s-a întâmplat. Nu am aflat până în momentul când fiica mea a avut o întârziere a menstruației și a venit la mine să-mi spună că voia să stea de vorbă cu mine. Nu era însărcinată, slavă Domnului, dar ne-am speriat bine de tot”, spuse Amber. Cel mai frustrant era faptul că băiatul îi vorbise despre lucruri și gesturi întâlnite doar în filmele porno.

Amber vede o evoluție a extremelor în pornografie și realizează cât de mult i-au afectat viața personală. „Sunt unele lucruri care merg atât de departe, lucruri pe care copiii nu ar trebui să le vadă, deoarece băieții se vor aștepta la lucrurile acelea din partea fetelor. Nu mi se pare amuzant, deoarece nu vreau ca fiica mea sau fiica altcuiva să fie înjosită astfel. Sunt scârbită de ceea ce se face acum”, explică Amber. „Probabil că se gândesc că trebuie să fie cât mai sălbatic, bizar și extrem. Găsești orice vrei. Vor să ajungă cât de departe pot și sunt atâtea fete gata să o facă”.

Amber cunoaște fete care au fost forțate să filmeze, iar când fata apărea pe platou, în loc de un bărbat găsea șase. Dacă refuză cumva să continue, producătorii le hărțuiesc, iar majoritatea au optsprezece sau douăzeci de ani. „Iar fetele astea tinere acceptă, deoarece sunt foarte nesigure și le permit acestor oameni să profite de pe urma lor”, explică Amber.

Amber a pornit la drum cu aceeași nervozitate și nesiguranță ca majoritatea fetelor. Și-a început cariera în industria filmelor pentru adulți cu treisprezece ani în urmă, când fiica ei avea vârsta de șase săptămâni. Era căsătorită cu un bărbat foarte violent pe atunci. Într-o zi a venit acasă și i-a spus că nu mai voia să lucreze. I-a spus să gasească o modalitate de a avea grijă de copil. Având un copil de hrănit și facturi de plătit, Amber a făcut singurul lucru care i-a venit în minte. S-a dus la un magazin, și-a cumpărat un slip tanga și un sutien sexy, după care a mers să susțină un interviu la cel mai apropiat club de striptease.

Majoritatea oamenilor ajung în industria pornografică practicând dansurile exotice. Amber a dansat timp de șase luni în Florida înainte să decidă să-și părăsească soțul. A plecat în California în 1998. Mutarea în San Francisco i-a oferit mai multe șanse de a lucra în industria sexului. Aici a jucat în primul film pentru adulți.

Amber descrie acea zi ca fiind cea mai îngrozitoare experiență pe care a avut-o vreodată. La sfârșitul filmărilor, și-a primit banii și a plecat acasă. A început să facă și alte filme, deoarece banii veneau repede și aparent ușor. „După care cred că efectiv am scăpat de nervozitate. Odată ce ai avut o asemenea experiență, nu te mai deranjează prea mult. Blochezi partea aceea din tine care spune că ceea ce faci nu e bine sau că ești demnă de ceva mai bun. Am căzut într-o amorțeală afectivă”.

În această perioadă Amber s-a căsătorit cu un bărbat care o încuraja să lase totul, dar care nu o putea întreține. Așa că a continuat să lucreze ca prostituată timp de un an înainte să aibă o cădere psihică. „Mi-am ieșit din minți”, spune Amber. „Eram dusă. Cred că se datorează în mare parte abuzurilor suferite în această breaslă și lucrurilor pe care le-am făcut”.

Apoi, soțul lui Amber și-a găsit un loc de muncă bun în Georgia și s-au mutat numaidecât. Soțul ei a început să câștige bani frumoși cu slujba sa în comerț. Amber își amintește că această perioadă de un an și jumătate a fost una dintre cele mai fericite perioade din viața ei. Începuse să meargă la biserică și să petreacă mai mult timp cu fiica sa.

Apoi a urmat 11 septembrie. Soțul lui Amber și-a pierdut salariul și era plătit exclusiv din comisioane. Ajunseseră la concluzia că nu aveau cum să facă bani astfel. Amber a decis că facturile trebuiau plătite. I-a spus soțului ei că va începe să danseze din nou pentru a mai aduce ceva bani în casă. Inițial acesta s-a opus, însă în cele din urmă a căzut de acord, deoarece facturile trebuiau plătite.

Amber a pornit la drum în divertisment și curând a revenit la prostituție și pornografie. „Odată ce ai făcut așa ceva”, spune Amber, „nu prea mai știi să faci altceva și ți-e frică să încerci deoarece nu ai încrederea că ai putea fi suficient de bună pentru a face altceva. Nu în

Isus iubește vedetele porno
dai seama că ești capabilă de mai mult, și mare parte din această situație
apare pe fondul nevoilor materiale”.

Amber a părăsit în cele din urmă această meserie în septembrie 2005. A realizat ce făcea acum, când fiica ei crescuse, și își dădea seama cum putea fi afectată de toate acestea. Fiica lui Amber știe că mama ei era dansatoare, dar nu a aflat încă de proporția implicării ei.

Amber este în prezent înscrisă la școală și îi place. Nu mai este hărțuită sexual și nici exploatată. „Nu sunt complet nevinovată, însă cei din industria pornografică mi-au influențat perspectiva asupra vieții și aceasta îți marchează sentimentele și slăbiciunile”, spune Amber.

ADRIENNE

Cu o lună înaintea convenției Erotica LA, vedetele porno au început să ne caute. Am primit o scrisoare din partea unei fete pe nume Adrienne. Ea a fost prima vedetă porno cu care am stat de vorbă și care vedea o incompatibilitate între stilul ei de viață și credința creștină.

Asemeni multor vedete porno, Adrienne făcea și spunea ceea ce se aștepta de la ea. Oamenii se așteptau ca ea să fie ca în filme, așa încât pretindea că se simte bine făcând lucruri care îi cauzau suferință în plan emoțional și spiritual. Trebuia să „apese pe buton” și să devină Adrienne, vedeta porno, în loc să fie ea însăși. A realizat că adevărata ei personalitate se amesteca din ce în ce mai mult cu personalitatea pe care era forțată să o adopte în fața camerelor de filmat. Cu trecerea timpului, devenea tot mai greu și mai dureros pentru ea să-și desfășoare activitatea în această meserie.

Părinții nici nu bănuiau că fiica lor era o vedetă porno. Tatăl ei îi trimitea adesea scrisori care se încheiau cu mențiunea, „Nu am bucurie mai mare decât să-mi știu copiii umblând pe calea dreaptă!” E îndurerată, deoarece știe cât ar suferi și cât de dezamăgit ar fi tatăl ei. Cel mai dificil lucru de acceptat pentru Adrienne este că într-o zi, curând, va trebui să le spună părinților despre viața ei.

A fost o fată credincioasă pe tot parcursul carierei ei. „Dumnezeu nu va putea folosi experiența mea într-un mod pozitiv dacă nu voi

împărtăși ce am învățat din experiențele mele. Și mă rog ca mărturia mea să fie un mijloc de a-i ajuta pe tinerii care sunt în această situație. Îmi stă înaintea un drum lung, sunt conștientă", spunea Adrienne.

Iar pentru ca situația să fie și mai grea, căsnicia ei este un chin. Adrienne și soțul ei au intrat în această afacere împreună, asemeni lui Alex Jordan și soțului ei. Credeau că vor putea să facă ceva bani pentru viitor, după care să iasă. Acum sunt despărțiți și vor să divorțeze.

„Cel mai greu este pentru mine faptul că această căsnicie a început avându-l pe Dumnezeu ca fundament. Ne-am întâlnit într-un cerc de credincioși, ne petreceam tot timpul cu prieteni credincioși și aveam la început un mare devotament față de Dumnezeu. Știam că aveam să mă căsătoresc cu soțul meu la două luni după ce ne-am cunoscut. Când m-a cerut de soție, nu am ezitat. Iar când ne-am făcut jurămintele unul altuia înaintea lui Dumnezeu, știam că Dumnezeu ne adusese împreună cu un scop și că această căsnicie era sub binecuvântarea Lui. A fost o nuntă atât de frumoasă, îl simțeam pe Dumnezeu prezent! Am făcut jurămintele, după care am sărbătorit înaintea altarului cu muzică religioasă", descrie Adrienne.

De fiecare dată când se decide să-l părăsească, o mustră conștiința, deși el are alte iubite. El continuă să îi spună că nu o va părăsi niciodată. Îi spune că o urăște tot atât de mult cât o iubește. Nu poate să împace imaginea soțului ei de la nuntă cu starea sa actuală.

SHELLY

Shelly ne-a devenit prietenă mie și fetelor care se ocupă de actrițele porno. A devenit actriță porno datorită dorinței sale de putere și dragostei pentru bani. Nu i-a plăcut niciodată sexul și nu a experimentat sexul niciodată în contextul unei relații de dragoste. De fapt, Shelly era mai dispusă să petreacă timp cu Jack Daniels decât cu unii dintre actorii cu care era plătită să filmeze partide de sex. Mai presus de orice, însă, Shelly ura să fie atinsă de necunoscuți cărora nu le păsa deloc de ea.

Deoarece prea adesea vedetele porno apar înaintea camerelor fără să cunoască pretențiile regizorilor în ceea ce le privește, aceste fete

trebuie s
a fi plăti
între sce
după alta
pretenții
manipula
în urma
incurabil

M
supuse u
părinți. U
Shelly: „
și nu să
eram în
camerel
am trăit
îndopate

În
droguri
contract
era o ale
de urgen
obstrucți
alte boli
nu îi lini
sexul por

În
cu gelozie
căsătoris
Shelly își
situație în
ce mama

Or
într-o m

trebuie să aibă prestații care sunt împotriva voinței lor ori să plece fără a fi plătite. Shelly își amintește că își auzea colegele vomitând în baie, între scene. Ea se pregătea pentru scenă fumând în afara studioului una după alta țigări Marlboro Lights. Recunoaște că a decis să se conformeze pretențiilor regizorilor, asemeni multor vedete porno. Însă fetele erau manipulate, forțate și chiar amenințate. Unele se infectează cu HIV în urma acestor forțări, iar Shelly a contractat herpes genital, o boală incurabilă, cu transmitere sexuală.

Majoritatea colegelor ei recunosc că la vârste fragede au fost supuse unor abuzuri sexuale, fizice, verbale ori că au fost neglijate de părinți. Unele au fost violate de rude și molestate de vecini. Iată ce spune Shelly: „Când eram fetițe voiam să ne jucăm cu păpuși și să fim mămici, și nu să avem masculi imenși înspăimântători trântiți peste noi. În plus, eram învățate la o vârstă fragedă că sexul ne dădea valoare. În fața camerelor retrăim și interpretăm tocmai acele violuri oribile pe care le-am trăit atunci. Și urâm fiecare secundă. Suntem niște fetițe traumatizate îndopate cu antidepresive, droguri și alcool, manifestându-ne durerea”.

Însă Shelly a continuat să facă filme, consumând mai multe droguri și mai mult alcool. Trăia cu o teamă permanentă de a nu contracta SIDA și alte boli transmisibile sexual. De fiecare dată când era o alertă HIV, mergea la cea mai apropiată clinică pentru un control de urgență. Datorită politicii „fără prezervative” (dat fiind că acestea obstrucționează fanteziile), teama de herpes, gonoree, sifilis, chlamida și alte boli o neliniștea în fiecare zi. Nici chiar testul lunar pe care îl făcea nu îi liniștea temerile. În afară de bolile pe care le puteau contracta prin sexul pornografic, Shelly și restul colegelor sale riscau leziuni interne.

Încercările lui Shelly de a avea relații sănătoase acasă s-au confruntat cu gelozia unor iubiți care o abuzau fizic. Unele dintre prietenele sale se căsătoriseră cu regizorii, în vreme ce altele preferau relațiile lesbiene. Shelly își amintește de etapa sa lesbiană. Își amintește că într-o anumită situație în care a fost surprinsă de fiica ei a trebuit să-i explice fetei de ce mama săruta o altă femeie.

Ori, în zilele cele mai negre ale ei, bântuia ca un zombi cu o bere într-o mână și cu un pahar de whisky în cealaltă. A devenit prea deprimată

pentru a face curățenie, așa că trăia în mizerie aproape mereu. Când avea ceva bani în plus, angaja o femeie care îi făcea curățenie. Se obișnuise să își comande mereu de mâncare acasă, după care vomita, bulimică fiind.

Reflectând la copiii actrițelor porno, Shelly scrie: „Suntem cele mai rele mame din lume. Țipăm, urlăm și ne pocnim copiii fără nici un motiv. De cele mai multe ori suntem bete sau drogate, iar copiii noștri de patru ani ne culeg de pe podea. Când avem clienți care vin pentru sex, ne închidem copiii în camerele lor și le spunem să nu facă zgomot. Obișnuiam să îi dau fiicei mele un pager și îi spuneam să aștepte în parc până terminăm”.

Viața rușinoasă și efectele ei asupra fiicei sale au obosit-o pe Shelly. Nu vrea decât să-și refacă viața.

VEDETE PORNO

Vedeta porno obișnuită nu este o nesătulă ori o harpie monstruoasă; nu este însă nici o persoană încrezătoare, iluminată din punct de vedere sexual. Este o ființă rănită, frântă. Încearcă cu disperare să ascundă acest lucru. Marea majoritatea se folosesc de droguri și alcool pentru a evada, deoarece nu pot să se confrunte cu realitatea proprie. Au nevoie de bani și ajung să nu mai aibă respect față de sine deoarece își vând trupurile pentru a supraviețui financiar. Le pasă de familiile lor și de felul în care le percep alții. Le pasă de copiii lor.

Heather, Adrienne și Shelly mărturisesc că pornografia le-a distrus viața sentimentală. Vorbind apoi cu Amber, am descoperit că ea simte că pornografia a distrus mult mai mult în cazul ei. Ea crede că pornografia nu ar putea nici măcar să stimuleze viața sexuală a oamenilor, cum pretind mulți. În mod constant, soțul ei descărca filme porno de pe net într-o perioadă a căsniciei ei. A încetat să îi mai acorde atenție, așa încât ea a început să flirteze cu alți bărbați, pe față. Făcând ce făceau, au distrus aproape totul.

Amber s-a întors împotriva pornografiei și din alte motive. A văzut efectele acesteia asupra tineretului și asupra familiilor, începând cu propria ei viață și cu experiențele fiicei sale cu adolescenți care creșteau

Isus iubește vedetele porno

în generația porno. Totodată îi este greu să vadă tinerele fete suferind abuzuri în această industrie, dat fiind că tot ele vor suferi și consecințele. Când se trezesc dimineața, majoritatea fetelor se văd dependente de banii proveniți din pornografie, deoarece nu cred că sunt capabile să facă altceva. Nu realizează că pot mai mult.

Amber caută încurajare și pe cineva care să o ajute să-și consolideze stima de sine. Căuta pe cineva care să îi spună că era prea bună pentru pornografie. A privit adesea în direcția bisericii, însă nu a avut parte decât de respingere. Amber suferă în prezent de stres post traumatic și de o boală numită „desensitivizare și detașare”. E capabilă să își reducă personalitatea la o stare de indiferență față de pornografie. E capabilă să devină ceea ce i se cere la un moment dat și apoi să redevină ea însăși, mai târziu. În prezent este supusă unui tratament, deoarece caracterul ei s-a dezintegrat în miriade de bucăți.

Shelly a părăsit de curând această meserie și s-a îndreptat spre Dumnezeu pentru a găsi împlinirea pentru sufletul ei rănit. Iată ce scrie: „O privire mai atentă către scenele vieții unei vedete porno va scoate la iveală un film pe care pornografia nu vrea să-l prezinte. Adevărul este că noi, actrițele porno, vrem să punem capăt rușinii și traumelor din viețile noastre, însă nu ne descurcăm singure. Avem nevoie de voi, bărbații, care să luptați pentru libertatea noastră și să ne redați onoarea. Avem nevoie să ne țineți în brațele voastre puternice în timp ce vărsăm lacrimi peste rănilor noastre adânci, căutând vindecarea. Vrem să aruncați la gunoi filmele în care am apărut și să ne ajutați să reasamblăm fragmentele împrăstiate ale vieților noastre. Avem nevoie de voi să vă rugați pentru noi în următorii ani pentru ca Dumnezeu să asculte și să vindece viețile noastre ruinate”.

Shelly ne-a mărturisit că s-a simțit mult mai consolată de mesajul „Isus iubește vedetele porno”, decât de orice judecăți ori condamnări primite pentru alegerile făcute în viață. Fiecare vedetă porno cu care am stat de vorbă ne-a mărturisit acest lucru. Acești oameni sunt în căutarea dragostei.

Creștinii uită că aceștia sunt oamenii cu care Isus prefera să își petreacă timpul. I-a ocolit și adesea i-a provocat pe fariseii care se

Secrete XXX

socoteau singuri drepti și care condamnau ori persecutau fete precum Heather sau Amber, Adrienne sau Shelly. Cu mânecile suflecate, Isus s-a folosit de ambele brațe pentru a-i ridica pe cei împotmoliți în mocirla umanității. În cartea mea *The Gutter*, sunt mai multe exemple de zi cu zi despre cum putem să mergem în aceste locuri fără rușine și fără teamă pentru a ridica oamenii de pe tot felul de căi lăturalnice. Mă tem că azi creștinii transmit un mesaj tocmai opus. Ne înfățișăm înaintea lumii drept moraliști, căutând să ne întrecem unii pe alții în cursa pietății. Suntem un grup suburban, care venim întotdeauna cu mâncarea de acasă, buni mânuitori ai Bibliei, nu uităm niciodată să semnalizăm și suntem mari amatori de abțibilduri cu slogane creștine pe bara mașinii.

Avem cărți cu *Rugăciunea lui Iaebeț*, care stau frumos pe noptieră lângă paturile noastre. Creștem băieți și fete de treabă care nu ar fi niciodată prinși desfătându-se în mângâieri ori giugiulindu-se în mașină, darmite să se asocieze cu vedetele porno. Foarte mulți dintre noi trecem prin viață fără a ne murdări mâinile, așteptând să ne încasăm biletele spre rai și să ne culegem laurii. Zestrea pe care ne-a lăsat-o Isus nu constă din harpe și norișori, ci din lopeți. Isus a iubit prostituatele și ologii din zilele Lui și iubește vedetele porno de astăzi. Acolo unde noi creăm stereotipuri, Isus a creat compasiunea. El îmbrățișează fete rănite care nu au cunoscut niciodată dragostea unui tată.

„Dar cum rămâne cu omul care se uită la pornografie doar ocazional?”, sunt întrebat mereu.

Oamenii se simt îndemnați să-mi explice deoarece sunt pastor. „Eu nu mă uit decât la materiale ușoare”. „Eu intru pe internet o dată la două săptămâni”. Astfel se naște argumentul că pornografia în cantitate moderată este inofensivă și că, în fapt, poate avea efecte benefice. Mulți fac comparația cu consumul de alcool. Consumul de alcool poate fi benefic în cantități moderate, și nu contrazic acest lucru. Însă țin să spun că pornografia nu poate fi consumată cu moderație. Eu văd obiceiul ocazional de a consuma pornografie ca pe un cârlig prins printr-un fir de mici ancore aflate în mintea consumatorului. Cu cât prind mai multe cârlige de ei, cu atât se vor adânci mai mult în dependență.

La câteva zile după Erotica LA 2005, am privit cărțile de vizită și ofertele pe care le colecționasem într-o pungă. Am luat o carte de vizită de la Spearmint Rhino Gentelman's Club și oferta care conținea o ședință de piercing gratuită. Multe altele aparțin unor site-uri de pornografie explicită, oferind închirieri gratuite sau acces gratuit pentru o perioadă pe site-urile lor. De la o companie care oferă sex prin telefon,

Secrete XXX

primesc cinci minute gratis. Un pliant oferă 30 de minute gratuite pe un site porno. Pliantul e de un roșu aprins și înfățișează o blondă ce aruncă o privire seducătoare. „Peste 10.000 de filme fierbinti cu cele mai cunoscute vedete porno! Nu trebuie să deveniți membru, să plătiți vreo taxă ori să aveți carte de credit”.

Ce oameni de treabă! Oferă o jumătate de oră pe bune pe pagina lor de internet și pun la dispoziție crema vedetelor porno alături de fetișuri mai personalizate, câte ceva pentru toată lumea. În realitate, primești cele treizeci de minute în rai, însă când cele treizeci de minute se termină vei vrea mai mult.

Majoritatea bărbaților ar spune că nu ar plăti nici un ban pentru a se uita la pornografie, deoarece o pot obține gratuit. Cu toate acestea, gratuitatea ține doar până la un punct. Acești oameni de pe internet nu sunt doar oameni de treabă, și tocmai din acest motiv oferă aceste zile gratuite. Ei își dau seama că vei vrea mai mult. Că vei vrea să vezi chestiile dure. Vei vrea întregul material. Nu vei fi mulțumit cu moștra de film pe care ai tot văzut-o până la refuz. Cunoști acele douăsprezece secunde ale materialului video. Îți vei dori cele nouăzeci de minute ale versiunii integrale.

Tocmai din acest motiv există atâta pornografie gratuită. Companiile de pornografie nu vor decât să te atragă cu această momeală deoarece, odată ce te-au prins, țin totul în mâini – cârligul, undița și plumbul. Ceea ce a început cu dreptul de acces chiar dacă nu ești membru ori cu abonamente lunare te împinge să soliciți tot mai mult cartea de credit. De ce altceva ar face un site de profil cadouri cu timp gratuit în care să le poți studia produsele? Nu pentru că le sunteți simpatici și sunt de părere că ar trebui să vă exprimați sexualitatea. Ei există pentru profit. Chiar și după recesiunea afacerilor pe internet, când multe site-uri au dat faliment, site-urile de pornografie au rezistat. Vor să te acapareze pentru a plăti lunar tarifele de abonament, deoarece, să recunoaștem, creierul nostru (în special ale bărbaților) sunt programate pentru așa ceva.

„Zonele stimulate de pornografie se constituie în ceea ce se numeste calea de recompensare a creierului. Aici este secretată substanța numită dopamină, atunci când cineva experimentează plăcere”, scrie într-un

Platoul de filmare

articol publicat pe Craigslist.com care prezintă situația unui bărbat ce a început de la pornografie și a intrat la închisoare pentru viol; acesta este același site de pe care își luaseră joburile mulți dintre chelnerii de la Muzeul de Artă Erotică.¹

Era o scrisoare scrisă de un tânăr deziluzionat care pretindea că fusese ruinat, că viața sa lăuntrică fusese transformată în cenușă. Dependența sa secretă de pornografia de pe internet l-a transformat într-un maniac al sexului pe furie, incapabil să mai vadă femeile așa cum le vedea odinioară. Cine era el? Nu era leneșul tipic cu tatuaje și cu postere Playboy ce acopereau pereții casei sale dărăpănate din suburbie, unchiul marginalizat sau vecinul suspect. Nu era șmecherul petrecerilor care avea 80 Giga de imagini video cu Jenna, Sylvia și Brianna adunate în ore fără număr de scene fierbinți. Nu era cowboy-ul nocturn care traversa cinematografele îmbrăcat în palton, cu o pălărie și cu ochelari negri. Nu că aceștia ar reprezenta anumite tipuri mai mult sau mai puțin susceptibile de a apela la pornografie decât oricine altcineva, însă acestea sunt stereotipurile pe care le creăm noi.

El era domnul Impecabil, ori cel puțin așa se descria el. Băiatul de treabă pe care îți dorești să-l prezinți părinților; iată câteva detalii despre el: este bine îmbrăcat, elocvent și cultivat; deschide uși, cheamă taxiuri, își conduce partenera în dans; despre el vorbesc fetele cumsecade duminica după biserică. Acest virtuos al societății este brutal de vehement în scrisoarea sa.

Visezi la un bărbat care să te iubească pentru ceea ce ești? Crezi că ai calități neînsemnate, impalpabile, în jurul cărora vor gravita bărbații de calibru? Eviți sala de fitness în favoarea unui episod din The Apprentice și a unei cutii de înghețată, crezând că noii tăi pantaloni negri vor masca suficient de bine orice „proeminențe abdominale” și nu vor trăda kilogramele în plus? Atunci las-o baltă. Ai pierdut. Ești o propoziție neterminată în piele de om și vei sfârși în singurătate având alături doar un Rotweiler bălos și supraponderal pe nume Chuckles. Te avertizez – vizionarea/obsesia pornografiei se răspândește precum ciurma în rândul celor de un sex cu min – ridicând așteptările și așa

nerealiste în ce privește sexul, forțând limitele în dormitor (ți-ar plăcea câte un pic de sex anal, așa-i?), și oferind instantaneu senzații sexuale din cele mai intense după placul fiecăruia, la distanță de un click.

Restul sfaturilor sale pentru femeia secolului douăzeci și unu sunt vărsate cu un sarcasm și o deznădejde care reflectă ceea ce a devenit și tendința pe care a văzut-o la generația sa. Acest narcisist anonim sfătuiește femeile să își pună silicoane și să-și îmbrace dinții cu învelișuri ceramice. Să-și angajeze un preparator sportiv personal. Cum se pot compara majoritatea fetelor cu Jenna, Sylvia ori Brianna? Nu pot, însă se pot strădui, pentru a nu experimenta teama de a rămâne singure pentru restul vieții.

Într-adevăr, individul e puțin prea dramatic, însă vorbește din propria experiență a cedării în fața libidoului său. El susține că pornografia a cauzat o miopie a sexualității sale, îndreptându-l spre un dezastru irevocabil. El nu reprezintă decât un procent dintre băieții de treabă pe care i-ai duce să-i prezinți părinților, nu-i așa? De ce atâta vâlvă?

Și ce dacă creierul bărbaților este programat să fie atras de aceste lucruri? Creierele noastre pot face față, nu? E ca și cum ai spune că ai un calculator care, programat fiind să conducă energia electrică, poate face față unui fulger. Însă noi, cu vocea noastră colectivă a societății, spunem: „Bagă 40.000 de volți. Supune-mă unui șoc. Sedu-mă, produ-mi plăcere. Pot face față fără probleme”.

Steve, prietenul meu anonim, spunea mereu: „E ultima dată”. După care săptămâna următoare aducea cu ea o nouă experiență regretabilă. Apoi își făcea de cap cu dansatoarele exotice. Apoi pornografia a devenit dintr-odată un mare rău. Apoi spunea: „E ultima dată când merg la un club de striptease”. Odată cu trecerea timpului și-a dezvoltat o strategie care îi provoca o stare interioară mizerabilă și care angaja toate eforturile sale înspre o aparență falsă.

Împreună cu colegul meu, Mike Foster, am fost la o emisiune TV. Martin, gazda emisiunii, ne-a întrebat: „Deci voi aveți o problemă cu masturbarea și pornografia?”

„Așa este”, am răspuns.

„Da, de vreme ce ești căsătorit înțeleg că poți spune asta. Pentru mine, care sunt necăsătorit, e în regulă, chiar de două sau trei ori pe zi, deoarece nu am încă o soție”, a raționat Martin.

Să creadă oare Martin că, odată ce se căsătorește, se va opri? Obiceiurile din prezent ale unei persoane nu vor dispărea doar pentru că s-a căsătorit ori pentru că vrea să se lase într-o zi. Oamenii nu înțeleg că nu poți renunța la un obicei pe care l-ai cultivat ani de zile doar pentru că te căsătorești. Mulți oameni vin cu dependențe într-o relație sau o căsnicie și nu se pot lăsa.

DECĂDERE PROGRESIVĂ

Jimmy D, prietenul meu regizor cu sufletul frământat, a deschis drumul acestor obiceiuri în viața sa. După cum spuneam mai devreme, Jimmy D regizează filme porno. Ne-a contactat pentru a ne spune că simțea un conflict interior cu privire la profesia sa. A intrat în afacere în urmă cu cincisprezece ani și abia acum începea să realizeze dimensiunea efectelor pornografiei asupra minții sale. Își dorește să-și poată șterge anumite amintiri.

Jimmy D era într-atât de afectat încât s-a oferit să regizeze și să filmeze un clip publicitar anti-pornografie, gratuit. Nu voia să intervină asupra mesajului. El doar să filmeze. Desigur că am creat un adevărat circ mediatic. Colegii lui nu puteau înțelege de ce lucra cu noi, iar credincioșii, pe de altă parte, nu înțelegeau de ce lucram cu un pornograf. Se puneau bazele unei prietenii suspecte.

Jimmy D a ajuns în industria pornografică aproape accidental. La un moment dat a încercat să fie comediant. A făcut turnee și a susținut spectacole timp de trei ani, încercând disperat să-i facă pe oameni să râdă. Banii erau subțiri însă. Într-o noapte, la Hollywood, Jimmy D stătea pe o canapea într-un club și asculta o comediantă. Aceasta a început să spună glume despre editarea filmelor porno și Jimmy D a ciulit urechile. Făcuse studii în domeniul filmărilor și cunoștea multe lucruri despre editare și filmare. Visul său era să ocupe un loc în marea industrie a

divertismentului și chiar începuse ca scriitor cu ani în urmă. A scris un serial de comedie pentru NBC care nu a trezit niciodată interes și a scris mai multe scenarii de filme care au fost luate în seamă, însă fără a fi produse vreodată.

Odată ce comedianta și-a încheiat prestația, Jimmy D s-a apropiat de ea pentru o discuție despre editarea filmelor porno. Aceasta era singurul editor al unei companii ce purta numele Sin City (*Orașul Păcatului*) și avea mult prea mult de muncă pentru a se putea descurca singură. L-a întrebat deci pe Jimmy D dacă era interesat să facă ceva bănuți în plus ajutând-o. De vreme ce slujba de comediant nu-i adusese niciodată bani serioși, Jimmy D a căzut de acord.

În trei luni, Jimmy D a devenit Editor-șef al Sin City. Nu a mai făcut comedie, deoarece editarea filmelor porno necesita șaptezeci până la o sută de ore de lucru pe săptămână. După câțiva ani, Jimmy D văzuse cantități vaste de pornografie și în creierul său erau stocate mii de imagini șocante. (Nu știa încă, însă aceste imagini aveau să dea naștere unei frământări lăuntrice ani mai târziu – suficient cât să fie determinat să apeleze la noi, pastorii, dușmanii de moarte ai industriei pornografice.) Fiind mai educat și având mai multă experiență decât majoritatea colegilor săi, a început să producă propriile lui filme porno, iar primul său proiect a fost unul chiar bine cotate. A turnat încă două părți, care s-au numărat printre proiectele Sin City cu cel mai mare succes.

Jimmy D spune că natura sa rebelă e unul din elementele care l-au făcut atât de sensibil față de pornografie. Multe din sentimentele sale anti-autoritate își au obârșia în timpul petrecut în războiul din Vietnam. Adevărul este că Jimmy D s-a născut rebel. Fusese dat afară din forțele aeriene din Vietnam deoarece protestase împotriva războiului și scrisese un pamflet antirăzboi care avusese un tiraj de zece mii de exemplare pe lună.

În consecință, a fost atras de un anumit element al contraculturii implicat de afacerea cu pornografia. Însă în prezent, trandafirul nu doar că a pălit, ci a putrezit ca o amintire îndepărtată. Dacă ar putea câștiga la fel de multi bani făcând altceva, Jimmy D ar renunța la pornografie mai repede decât vă puteți imagina.

Jimmy D a fost suficient de isteț încât să nu joace în propriile sale filme. Se mulțumește să stea în spatele camerei. Vedetele porno masculine sunt adesea mai instabile emoțional decât cele feminine. Totodată, ei sunt priviți cu mai puțină simpatie, deoarece majoritatea bărbaților vor spune: „De ce te plângi? Îți câștigi pâinea făcând sex cu femei frumoase”. Însă chiar și de cealaltă parte a camerei Jimmy D observă o schimbare în el: „Cred că schimbarea preferințelor în ce privește sexul este inevitabilă pentru oricine lucrează în breaslă pentru mai mult timp. Cea mai ușoară explicație, cel puțin pentru mine, este să spun că, în vreme ce apetitul meu sexual nu a fost afectat negativ de pornografie, lucrurile care mă excită s-au redus considerabil ca număr. Sunt mult mai specifice și focalizate”.

Tocmai aceste schimbări l-au determinat pe Jimmy D să dorească să-și protejeze copiii de lumea pornografiei. Este divorțat și are doi copii: o fată în vârstă de douăzeci și unu de ani și un băiat în vârstă de opt. Fața lui Jimmy D se luminează de mândrie când se gândește la fiul său, un puști extrem de inteligent. Nu demult îi spunea: „Tată, mă simt de parcă nu aș avea creier”.

Jimmy D a râs atunci. „De ce?” a întrebat el.

„Păi, uneori stau pe gânduri și îmi zic că dacă tu și mama nu v-ați fi sărutat atunci eu nu aș fi fost aici. Dacă nu aș fi fost aici... atunci... nu aș fi aici acum să mă gândesc la asta. Nu înțeleg... și de aceea cred că nu am creier”.

Jimmy D a încercat să-și ascundă voioșia, amintindu-și de propria sa copilărie, când se gândea la realități alternative și la posibilitatea ca lumea să nu existe. Era încântat de inocența fiului său, având în vedere domeniul său de activitate. „Ei bine, dacă ai ajuns să te gândești la treaba asta, atunci categoric ai creier”, i-a spus Jimmy D fiului său. Hohote pline de încântare și dragoste pentru fiul său răsunau cu ecou în inima sa zile în șir.

Jimmy D nu își lasă niciodată fiul la calculator nesupravegheat. El ori fosta lui soție monitorizează în permanentă site-urile pe care le vizitează și cât timp petrece pe internet. Cunoscând pe pielea sa efectele desensibilizării, nu-i permite niciodată fiului său să experimenteze

munca sa de o viață. În opinia lui Jimmy D, accesul ușor al copiilor la pornografie este un lucru rău. Poate acesta e motivul pentru care s-a oferit să producă clipul nostru publicitar în mod gratuit. Dar, o mare parte se datorează publicității câștigate în urma uniunii noastre. A intrat în colaborare gândindu-se că va face ceva bănuți din afacere. Însă deocamdată nu a avut parte decât de nemulțumirea celor din branșă.

Jimmy D s-a obișnuit cu această nemulțumire, spune el, însă acum, după doi ani, avem mult mai multe de povestit decât reclama noastră pentru copii. Jimmy D a devenit un prieten bun – un om pentru care mă rog aproape zilnic, un om pentru care aş face orice. Nu voi uita niciodată ziua în care fiica lui Jimmy D ne-a prezentat pe mine și pe Mike familiei și prietenilor ei la nunta ei, pe care noi am oficiat-o. A spus: „Așa e, oamenii ăștia sunt pastori, însă fac parte din familie”.

INOCENȚA PIERDUTĂ

Îmi amintesc ziua când Jimmy D m-a invitat, în glumă, pe platoul de filmare. Am refuzat politicos. Se părea însă că nu fusesem singurul invitat. Jimmy D îl invitase și pe Carter, amicul meu student jurnalist în devenire, care nu a refuzat oferta.

Carter este student la UC Irvine și este înscris la secția de jurnalism literar. A crescut în biserici baptiste și independente, tatăl său slujind adesea în comitet ca prezbiter sau diacon. Spre deosebire de mulți părinți religioși, părinții lui Carter l-au încurajat adesea să testeze limitele. Îi permiteau să bea din băuturile lor alcoolice ori îi permiteau uneori să vizioneze filme cu sigla „interzis sub 16 ani” la vârste fragede. Carter are douăzeci și unu de ani, măsoară în jur de un metru optzeci și recent a avut prima lui relație serioasă cu o fată. Nu bănuia el că avea să piardă ceva prețios pentru totdeauna în ziua când a decis să meargă la platoul de filmare.

„Aveam o ocazie cum nu avusesem niciodată – șansa de a vedea cu ochii mei un mediu tabu, unul de care am fost protejat cu strictețe în copilărie”, mi-a spus Carter într-o cafenea, la câteva săptămâni după aceea experiență. „Nu aveam nevoie decât de un interviu cu un regizor

de filme pornografice pentru proiectul meu. I-am trimis deci un e-mail lui Jimmy D propunându-i o întâlnire la o cafea, iar el mi-a spus să mă întâlnesc cu el pe platourile de filmare”.

Ca atare, într-o dimineată de mai, Carter și-a luat o cafea și a urcat în camioneta sa, dându-și seama că era pe cale să privească vedetele porno făcând sex. Nici într-un milion de ani nu ar fi visat să ajungă pe un platou unde se produc filme porno. O asemenea experiență era văzută drept visul oricărui student. La radio se pot chiar câștiga asemenea permise, ca la un concert sau la un meci. A ezitat totuși; a început să se teamă după vreo zece minute de condus. Părinții lui Carter îl crescuseră după principiul potrivit căruia trebuie să deschizi ușa înaintea unei fete și să achiți nota de plată la cină. Să privești o fată care era răvășită în toate modalitățile posibile în fața camerei de luat vederi nu coincidea cu felul lor de a înțelege un mediu sexual sănătos. Însă nu le-a spus, cum le spusese tuturor prietenilor săi cu mare entuziasm. Reacțiile lor variau de la „Nu te duce, nu vei mai fi niciodată același”, la „Beton! Du-te și dă-mi și mie un raport detaliat”.

Carter s-a oprit cu un vădit dramatism pe măsură ce continua să îmi relateze experiența sa. „Da, *frământat* este cuvântul potrivit. Ce ar spune părinții mei dacă ar ști că am fost pe un platou de filme porno? Ce ar crede Dumnezeu? În cele din urmă însă, am judecat în termenii unui jurnalist, deoarece asta îmi doresc să devin. Un observator”.

În aceeași dimineată, Ariana, o fată de douăzeci și unu de ani se trezise și se îndrepta acum spre Mercedesul ei nou-nouț. În noaptea precedentă se pregătise psihic pentru ziua următoare. În marea parte a timpului prefera să stea în casă citind sau uitându-se la televizor, însă astăzi urma să lucreze pentru un salariu, câștigând cât alți oameni în câteva săptămâni sau chiar luni. În copilărie, Ariana făcea gimnastică de performanță, însă a renunțat pentru slujba pe care o avea acum. Părinții ei au continuat s-o accepte și s-o sprijine, ceea ce făcea să fie o raritate în acest domeniu. Majoritatea fetelor din această meserie proveneau din medii unde au suferit abuzuri sau proveneau din domeniul dansurilor exotice.

Nu, Ariana alesese ea însăși să intre în această breaslă, însă uneori se întreabă cum ar fi arătat viața ei dacă ar fi ales alt drum. Ar avea mai mulți prieteni, ar fi capabilă să aibă relații normale? I-ar face mai multă plăcere să iasă din casă? Își pierduse pasiunea pentru viață. Faptul că avea mintea unui om de cincizeci de ani o împiedica să aibă prieteni de vârsta ei. Ariana a urcat în mașină îndreptându-se spre Studiourile Str8Up, unde avea să își petreacă ziua pretăcându-se supusă și făcând sex cu necunoscuți.

În cealaltă parte a orașului, Carter începea să își argumenteze la modul rațional scopul pe care îl urmărea, în timp ce conducea pe drumul 405. Se ducea acolo ca să fie un observator discret pentru proiectul său jurnalistic de la facultate, sau era acolo pentru motivele pentru care majoritatea băieților de la facultate s-ar duce? Scopul era proiectul, însă partea sexuală a acestei șanse ieșea mereu la iveală. Milele rămâneau în urmă pe măsură ce se apropia de destinație. Northridge, parte din San Fernando Valley.

Carter sorbea din cafeaua sa preferată, un macchiato cu caramel de la Starbucks, și încerca să-și adune gândurile. „Era ca și cum știam la ce să mă aștept, oameni care făceau sex în fața camerei. Jimmy D m-a asigurat chiar că nu aveam să mă plictisesc. Nici o problemă, deci”.

În jur de ora 10 dimineața a cotit pe drumul 101, a traversat câteva intersecții, câteva șine de tren, până când a ajuns pe o stradă industrială împânzită cu depozite. Nevăzând prea multe filme porno până la acel moment, Carter se întreba ce efecte va avea asupra sa. Văzuse câteva filme pentru adulți împreună cu prietenii din liceu, iar echipa sa de baseball angajase într-o vară o dansatoare exotică pentru aniversarea zilei de naștere a unui jucător.

A parcat și l-a găsit pe Jimmy D așteptându-l în parcare. Studioul era un depozit bej, aflat în vecinătatea unui magazin de costume pentru bărbați. Nu era nici o lumină sau un afiș care să facă reclamă locului. Nu era nici un nume pe clădire, doar un garaj cu ușă metalică și o ușă laterală. Proprietarii își țineau afacerile ascunse de privirile iscoditoare. Jimmy D îi strânse mâna lui Carter în timp ce se îndreptau spre studio.

„Jimmy D e un tip de treabă, un om normal care încearcă să câștige o pâine. Glumea și râdea; mi-a plăcut de el... nu cred că știa că venisem cu o părere negativă despre industria pornografică. S-a cam enervat când a aflat; se simțea ca și cum ar fi invitat un spion străin să vadă secretele cele mai bine păstrate ale țării sale”. Pe fața lui Carter se schița un zâmbet citind e-mailul lui Jimmy D, la câteva zile după ce articolul fusese publicat.

Un membru al personalului într-un tricou roșu pune decoruri într-o cutie de metal, în vreme ce Jimmy D și Carter vorbeau despre vreme și se îndreptau spre ușă. Aerul umed și înăbușitor se risipea încet cu ajutorul câtorva nori și al unui vânt ușor. Pe ușa laterală, vântul înfoia hainele a două femei, o machieuză și o vedetă porno care tocmai sosise.

Machieuza se învârtea în jurul Arianei, vedeta porno, înroșindu-i fața pictată. Era aproape gata. Oglinda, iluminată de un șir de becuri, înfățișau o femeie cu părul negru ca tăciunele, pregătită pentru a seduce, expunându-și ostentativ nasul și obrajii bine definiți în reflecția luminii. Avea ochi căprui și era de o frumusețe vag artificială.

Jimmy D l-a prezentat pe Carter fetelor și a plecat pentru a se ocupa de echipamentul său, două camere mai încolo. Ariana s-a ridicat pentru a-l saluta. Carter i-a răspuns salutului, iar ea i-a zâmbit așezându-se din nou pe scaun pentru machiere.

Machieuza se rotea în jurul unei axe, privind într-o oglindă și apoi din nou la Ariana. Briza s-a oprit pentru câteva momente, amintindu-le celor două de căldura care se întorcea în San Fernando Valley. San Fernando Valley este capitala mondială a pornografiei, iar Ariana era unul dintre cei 1.200 de actori. Industria porno tocmai își reluase activitatea după o carantină de treizeci de zile cauzată de o epidemie de HIV. Actorul Darin James contractase virusul în timpul unei filmări în Brazilia, aducându-l apoi în State. Au fost infectați mai mulți actori. Totul venise ca un șoc și a continuat să fie o temere a celor din breaslă. Nu le era frică doar de boală, ci se temeau că Guvernul ar putea să se opună politicii *fără prezervative*. La vârsta de douăzeci și unu de ani care era recompensa Arianei pentru faptul că își risca vârsta fragedă? O mașină bună și o casă nouă.

Jimmy D a intrat din nou în încăperea și s-a așezat pe un scaun într-un colț. Era veteran, vechiul paznic al industriei pornografice. Încăperea era lungă și îngustă cu pereți albi; lângă pereți se afla un pupitru pentru machiere și o altă masă cu scaune defecte. Jimmy D purta o eșarfă albastră pe creștet pentru a nu permite transpirației să i se scurgă în ochi. Încercaseră să păstreze răcoare în încăperea; zgomotul ușor al aparatelor de aer condiționat se amesteca cu uruitul unui ventilator mare aflat două încăperi mai departe. Nu scăpa, totuși, de transpirație; mereu transpira în timpul filmărilor. Stropi mari îi udau eșarfa și îi făceau tricoul albastru leoarcă. Ventilatoarele trebuiau oprite mai târziu. Pentru a se filma era nevoie de liniște. Carter stătea în picioare lângă un raft de haine metalic, luând notițe și observând dialogul lor. În acel moment puteau fi oricine, oameni obișnuiți.

„Cum merge?” a întrebat Jimmy D. Și-a aprins un Marlboro Light.

Machieuza, o tânără cu dantură perfectă, s-a întors.

„E aproape gata”.

„Bun”. Rotocoale de fum îi ieșeau din gură. „Pentru primele cadre mă gândeam la ceva mai colorat. Poate sutienul acela portocaliu?” Jimmy D a arătat spre teancul de haine ale Arianei care ieșeau dintr-o geantă mare. „Ori poate ceva negru?” Jimmy D o privea. „Ce părere ai?”

Acesta era testul. Cuvântul „părere” nu făcea parte din vocabularul celor mai multe fete. El trebuia să le spună de obicei totul. Ochii lor servili clipesc, iar capetele lor aprobă înclinându-se. Ariana l-a privit pe Jimmy D și i-a răspuns: „Nunegru. Îmi place sutienul portocaliu cu chiloții albi”.

Jimmy D a zâmbit; munca sa se ușura atât de mult când fata gândea în contul ei. Avea experiență cu multe fete. De-a lungul anilor, în ochii săi slujba asta transformase trupul femeii într-un obiect carnal. Nu mai ascundeau demult nici un mister, nu mai erau sacre, demne de respect. Cu cât reușeau să le determini să-și compromită mai mult trupurile în fața camerelor, cu atât mai mare era profitul, proiectele erau cu atât mai bune și așa mai departe. Văzuse fete plângând în timp ce unii producători

scârboși
de ales;

F
orice să
fie el în
lua totu
un simț

M
era pe
pe masă
gata. Ji
Ariana
trupul g
efort m
întrebă
diferiți

E
echipam
70.000 d
bronzul
fotograf
aștepta
a reduce
fotograf

Cr
nu mai c
Jimmy D
trupurile
s-au pref
Jin
buze pro
Încă oda
„Pe
cuvintelo

scârboși strigau la ele să tacă și să continue. Majoritatea fetelor nu aveau de ales; chiria lor depindea de asta.

Foarte mulți bărbați l-au abordat pe Jimmy D spunând: „Aș face orice să am slujba ta”. Zâmbea și făcea glume, însă, în secret, își dorea să fie el în locul lor, în posesia tinereții și a unor noi șanse. Dacă ar putea lua totul de la capăt. Carter era unul dintre „acei bărbați” neuzați și cu un simț al inocenței.

Machieuza aproape terminase. Geanta ei cu produse cosmetice era pe măsura genții Arianei. Sticle cu creme și pudre erau împrăștiate pe masă. Îi aplică puțină pudră pentru ultima dată; era gata. Ariana era gata. Jimmy D se întoarse la pupitrul tehnic pentru a face pregătirile. Ariana sări de pe scaun scoțându-și chiloții. Carter încerca să nu scruteze trupul gol al fetei cu priviri fixe, dar nu se putea stăpâni. Își opri cu destul efort mâinile din tremur și nota în carnețel pe măsură ce îi pune unele întrebări. Vorbea ca o ființă umană complet îmbrăcată în timp ce încerca diferiți chiloți. S-au mutat apoi în hol și pe platou.

Era ora 11. Jimmy D și Crash, accesoriștii, scotoceau prin echipamentul din culise. În trei cutii era aparatură în valoare de peste 70.000 de dolari. Jimmy D și-a luat camera foto cu care avea să capteze bronzul pielii și frumusețea prelucrată a feței Arianei. A făcut câteva fotografii de test și a examinat ecranul. „Bun, suntem gata”. Jimmy D aștepta cu camera, în vreme ce Crash ridica un panou de carton pentru a reduce intensitatea luminii reflectate pe Ariana. „Acestea sunt doar fotografiile model pentru coperta DVD-ului”, explica Jimmy.

Crash, un bărbat cu chelie, care avea doar treizeci de zile de când nu mai consumase amfetamină, de care era dependent, ținea un reflector. Jimmy D a continuat să fotografieze. Ventilatorul sufla un aer rece peste trupurile din studio. „Lasă ochii în jos”, indica Jimmy D. Ochii Arianei s-au prefăcut supuși. Buzele ei luau forme provocatoare.

Jimmy D zâmbea: „Foarte artistic. Bărbații sunt mai excitați de buze provocatoare decât de zâmbete”, spuse el. Clic. Încă odată. Clic. Încă odată.

„Pornografia e artă”, a spus Ariana. Au izbucnit în râsete la auzul cuvintelor și chiar credeau. Arta a fost un lucru periculos de-a lungul

istoriei, însă abia recent printre efectele secundare ale artei au început să se numere viruși fatali.

Dincolo de aspectul estetic, Jimmy D stăpânea o adevărată știință. Știa când să apropie ori să îndepărteze imaginea, când era potrivită lumina; însă, mult mai important, știa cum să facă poze care să aducă bani. În adâncul său, știa că banii conta, sursa din care colegii săi își asigurau existența.

A mai făcut câteva fotografii. „Ești foarte sexy când îți lași ochii în jos – arăți foarte supusă”. Se pricepea. Știa mișcările. Asta era partea relaxantă, acea parte a zilei în care se puteau tachina și puteau pretinde că se aflau la o ședință foto pentru o revistă de modă. Mai târziu nu aveau să vorbească prea mult.

În spatele camerelor, Jimmy D și restul echipei o tratau ca pe o persoană normală. În fața camerelor însă era tratată ca un animal, filmată în punctele ei cele mai vulnerabile pentru a satisface fanteziile clientelei.

Camera digitală arăta supunere; bărbații plăteau bani pentru a o vedea pe ea, și nu aspectele artistice. În ciuda singurătății ei, agreea să fie controlată. Îi plăcea să privească viața ca pe un pahar pe jumătate plin, găsindu-și liniștea în libertatea sexuală.

Dacă nu ar trebui să facă bani ori să cumpere de mâncare, Ariana nu și-ar părăsi casa, nici măcar nu și-ar conduce noul său Mercedes. Îi plăcea singurătatea. Voia să se vadă pe ea însăși ca pe o persoană optimistă, plină de viață. Îi plăcea să ajute oamenii. Recent ținuse ușa deschisă unui cuplu în vârstă care mergea la restaurant să ia masa, iar ei au fost uimiți și recunoscători. Nimeni nu mai face așa ceva în ziua de astăzi. Unde dispăruse bunăvoința din lumea asta? Mulți din afară, oamenii religioși în speță, nu-i arătaseră decât dispreț. Dacă nu voiau să vadă mai mult în ea decât vedeta porno, și nu pe adevărata Ariana, să le stea în gât disprețul.

Unde dispăruse bunăvoința? Era bună cu bărbații care țineau telecomenzile, nu? Îi ajuta să-și îmbunătățească viețile sexuale. Ea era tot ce aveau nevoie; având-o pe ea, nu mai trebuiau să piardă timp căutând iubirea. Nu erau nevoiți să se pună în situația în care cineva i-ar putea

face să sufere din dragoste. Nu trebuia să-și investească sentimentele ori să stea sub cerul liber și să vorbească cu o femeie până la răsăritul soarelui. În vreme ce majoritatea femeilor au nevoie de o viață pentru a fi descoperite, ea e în stare să facă totul la apăsarea unui buton.

Ariana avea un iubit, un individ mai în vârstă, puțin peste treizeci de ani. Era și el un actor de filme pentru adulți, dar ei doi nu făceau sex. Relația era monogamă mintal, însă ei făceau sex cu mulți alți oameni. Deși în ultima vreme individul o călca pe nervi.

Era prea negativ, prea consumat. Era în această meserie de prea mult timp. Trebuia să se gândească bine pentru a-și aminti când făcuseră sex ultima dată; nu avea cum să mai țină prea mult. Ea nici măcar nu mai voia să facă sex. Rareori făcea sex în afara serviciului sau cu o persoană cunoscută. Orice intimitate personală, priviri speciale dintre doi oameni, de exemplu, se risipeau pe măsură ce trupul ei se pierdea în rigorile stilului de viață al unei vedete porno, un stil de viață petrecut în cea mai mare parte a timpului în singurătate, între pereții casei.

În ciuda nenumăratelor clișee care spun că vedetele porno sunt mai puțin inteligente, mintea Arianei se mișca cu agerime sub farduri și pudră. Prefera cărțile în locul televizorului. Savura evadarea pe care i-o aducea lectura. Povestirile îi confereau puterea de a trăi prin aventurile altor personaje. Recent devorase *Codul lui Da Vinci* și tocmai citea *Îngeri și Demoni*.

Adesea, în singurătatea ei, Ariana contempla bătrânețea. Ori de câte ori vedea un bătrânel simpatic, încerca să-și imagineze ce fel de bărbat era și ce fel de viață dusesese. Avusese curaj și pasiune? Ori sub fațada simpatică se afla doar un alt bătrânel pervers, ca toți bărbații cu care lucrase în filmele porno?

Carter o privea din spatele încăperii; alte câteva persoane se adunaseră pentru spectacol, o suită de producători, personal și actori. „Eram deja la filmări de câteva ore și nu văzusem mare lucru. Aveam pagini întregi de notițe despre felul de-a fi al oamenilor și toți erau atât de cumsecade. Nu înțelegeam. Jimmy D râdea mereu, iar Ariana își exprima sentimentele cu entuziasm. Chiar și John West, corpulentul actor porno, schița un oarecare zâmbet. De fapt, când nu era în fața camerei, stătea

Secrete XXX

pe o canapea în spate făcând calcule. Credeam că vedetele porno sunt creaturi scârboase, subumane, care și-au vândut sufletele pe un bilet la clasa întâi spre iad, nu?"

Carter s-a oprit pentru câteva clipe, amintindu-și tremurul ce l-a cuprins pe platou. „La început am râs la vederea obiectelor bizare adunate pentru a fi folosite de Ariana în cadrul scenelor, însă pe urmă totul a devenit foarte serios. Ariana s-a lăsat dusă de val într-un mod febril ... toate zgomotele acelea, țipetele și tortura, ca și cum ar fi fost violată. Era atât de diferită de persoana cu care vorbisem o oră mai devreme. Totul era atât de violent, iar ea părea atât de cumsecade, aproape drăguță”, a spus el râzând cu o vădită nervozitate în timp ce îmi povestea cu paharul în mână, aproape încercând să scoată la iveală imaginile chiar mai explicite care se perindau prin mintea sa, imagini ce nu vor dispărea niciodată, imagini ce îl vor însoți până și în noaptea nunții.

O parte din Carter era supărată pe Ariana și stilul ei de viață, noua ei casă, mașină și faptul că mama și bunicii ei erau de acord cu ce făcea. Cealaltă parte o jelea. Era incapabilă de a „face dragoste” vreodată. Totul avea să se rezume doar la sex, meseria ei. O cină romantică nu ar avea nici un efect asupra acestei fete. Are doar douăzeci și unu de ani. Carter avea aceeași vârstă și încerca să se pună în situația ei.

Filmările erau pe jumătate finalizate în jur de ora 17. Sexul începuse cu ore înainte, însă reprizele nu durau niciodată mai mult de zece minute. Jimmy D voia să meargă acasă; fusese o zi lungă. Vedetele porno și-au reluat apoi pozițiile, iar Jimmy D s-a repezit spre partea stângă a patului pentru a face fotografii și liniștea s-a așternut în încăpere. Plăcerea părea oarecum a se pierde în muncă. Filmarea scenelor porno îl împietrise de-a lungul anilor. Excitarea sexuală se îndepărta din ce în ce mai mult; o mlaștină părea a se întinde între el și pasiunile sale pierdute, care se inflamau și se coagulau mereu. Ultimul pod ce trecea peste mlaștină, spre excitare, erau imaginile sado-masochiste cu fete legate. Ce urma?

Majoritatea pozițiilor și fetișurilor extreme înregistrate în pornografie sunt nerealiste și nu se practică niciodată în lumea reală. Dacă un soț ar folosi jumătate din aceste extreme din filmele porno în

relație cu soția sa, aceasta ar avea tot dreptul de a-l acuza de abuz, se gândea Jimmy D. Însă fanteziile pe care le filmase an după an deveniseră realitatea sa. Uneori se întreba cum ar fi fost dacă s-ar fi căsătorit cu o femeie alături de care să îmbătrânească. Ar fi avut nevoie de toate funiile, materialele pentru fetișuri pentru a fi excitat sexual de către ea? Jimmy D nu se gândea prea mult; viața sa era ceea ce făcuse din ea.

Carter își amintea că tensiunea era mai densă decât umiditatea în studio. Realizările lui Daren Jones și ale Laurei Roxx fuseseră menționate pe tot parcursul zilei. Boala lor era tabu. Cel mai bine era să uite că s-a întâmplat, că li s-ar putea întâmpla și lor. Ar fi sfârșitul carierelor lor. SIDA ar putea să-i ia casa și Mercedesul Arianei, ar putea face budincă din mușchii lui John West. Avea puterea de a-l lăsa pe copilul lui Jimmy D pe drumuri. Industria porno s-ar lepăda de ei asemeni unor celule moarte și ar produce altele pentru a continua exploatarea fanteziilor.

„Opriți camerele! Ajunge. Ați făcut treabă bună cu toții”. Ariana stătea pe pat în poziție de fetus, cu degetul mare în gură. Carter încă privea; nu mai luase notițe de ore întregi. Iat-o, adunată ghemotoc, sugându-și degetul. Tocmai fusese martorul mai multor ore de sex între doi oameni total străini unul față de celălalt. Mai devreme fata îi spusese că îi plăcea stilul acesta de viață, dar asta era prea de tot. Nu se putea să îi placă. Nu avea decât douăzeci și unu de ani.

„Am amuțit, efectiv eram mut”, continuă Carter. „Sentimentul se accentua pe măsură ce vedeam alte lucruri; era ca și prăbușirea progresivă a unui perete sub forța unui bulldozer. În final te simțai de parcă tocmai ai primit un pumn în față. Știam că nu voi mai fi niciodată același”.

Ariana nu se mișca. Producătoarea o îmbrățișa, cuprinzând-o în brațe. Ariana s-a lăsat cuprinsă de cealaltă femeie, însă ea o îndrumă spre John West pentru a filma finalul.

Dintr-o dată Carter a simțit că trebuia să plece urgent. „Trebuia să plec; efectiv nu mai suportam. Picioarele îmi tremurau nebunește. În cele din urmă m-am gândit că, dacă rămăsesem până în acel moment, mai puteam să rămân să văd și finalul, să întregesc experiența, spre bine ori spre rău”. Ochii lui Carter se pierd în spațiu în timp ce vorbește.

„Însă pur și simplu nu am putut; mă sufocam. Trebuia să plec. I-am mulțumit lui Jimmy D și mi-am luat rămas bun. Nici nu am apucat să îi mulțumesc Arianei pentru conversație. L-am văzut totuși pe John West în timp ce mă îndreptam spre ieșire; își luase un pahar cu apă și avea reacții foarte umane în privința situației. Mi-a dat numărul său și m-a încurajat să-l sun în caz că aș mai fi avut întrebări. Îmi dădeam seama că voia să dea mâna cu mine, dar nu a făcut-o. Știa pe unde îi fuseseră mâinile”.

Carter aproape că fugea înspre mașină, obosit și consumat în urma unei asemenea zile mai mult decât istovitoare. În timp ce conducea spre casă, a izbucnit în lacrimi. Săptămâni mai târziu, în cafenea, acesta era detaliul experienței sale despre care vorbea cu cea mai mare greutate. Cu stângăcie își căuta cuvintele: „Lacrimile pur și simplu curgeau, nu puteam să-mi explic. S-ar fi zis că fusesem afectat într-un mod diferit, deși părea a fi visul oricărui bărbat. Călătoria aceea spre casă a fost cea mai tristă călătorie făcută vreodată. Marea parte a lacrimilor mele erau pentru ceea ce pierdusem. Inocența? Nu știu. Ceva valoros, căpătasem acces la o perspectivă exclusivă în lumea pornografiei, cu un preț mare. Nu cred că aș mai face asta”.

Pe fața lui nu se citea nimic. „Am plâns și pentru Ariana. Era atât de tânără, iar inima mea îi plângea de milă. Imposibil să fie mulțumită cu acest mod de viață... atât de trist în ochii mei. Nu mai plânsesem de ani de zile, din 11 septembrie. Însă am fost copleșit în drum spre casă, ca și cum întreaga amorțeală se descătușase într-o depresie. Am fost deprimat timp de o săptămână. Mișto, libertate sexuală...” Carter râdea disimulat. Terminase tot ce avea de spus.

Carter a părăsit platoul în acea zi de primăvară păstrând în minte imaginile unei fete distruse, o fată cu bani și lucruri frumoase. Însă la sfârșitul zilei, era tot acea fată ghemuită ca un copil, ținându-și degetul în gură. Toate gândurile despre o fată excitată, care nu voia altceva decât să-i satisfacă fanteziile, dispăruseră din mintea sa. A ajuns acasă, mut, seara târziu. Unii din prietenii săi de la facultate erau acolo și au strigat entuziasmați la sosirea sa. Le spusese dinainte de aventura pe care o planificase și mulți dintre ei se arătaseră invidioși: „Haide, ia-mă cu tine”

sau „Fă-mi rost de un autograf”. Carter nu voia nimic altceva decât să se întindă în pat și să-și oblojească inocența rănită.

ÎNȘELĂCIUNE

Libertate sexuală? Jimmy D, Ariana și John West sunt toți cât se poate de emancipați sexual. Carter a observat așa-numita libertate pentru o zi; știe că ar fi răvășit mintal, spiritual și fizic dacă ar avea un loc de muncă în care să facă sau să vadă în fiecare zi așa ceva.

Viețile noastre trăite în secolul douăzeci și unu ne-au tocit în asemenea măsură sensibilitatea încât nimic nu mai șochează. America are convingerea că oamenii precum Ariana, Jimmy D ori John West sunt fericiți; ei și-au ales stilul de viață propriu, așa că nu trebuie deranjați. E ca și cum ai spune cuiva să lase în pace un om care se îneacă. În vreme ce heroina distruge mintea și trupul, pornografia are același efect asupra facultăților noastre psihologice și spirituale. Răspunsul Bisericii e cuprins în trei cuvinte simple: Nu face asta! Da, dar ce facem pentru a da o mână de ajutor? În San Fernando Valley mesajul propagat este: „Totul e perfect, pornografia ar trebui să facă parte din viața oricărui om – de ce să-ți negi propria sexualitate?” Cu toții cunoaștem rezultatele acestor promisiuni deșarte.

În romanul lui Aldous Huxley, *Brave New World* (Minunata lume nouă, n. trad.), o nouă ordine mondială a creat o societate utopică în care orice gen de activitate aducătoare de plăcere este acceptată și încurajată. În această lume, oamenii sunt clonați în mici module, la fel ca în *The Matrix*. Există diferite sisteme de caste organizate după funcțiile sociale și toate grupurile sunt mulțumite cu locul lor, ca rezultat al unor predeterminări stabilite la naștere. Povestea se țese în jurul castei Alfa – o clasă frumoasă, hedonistă, perfectă întru totul și inconștientă de consecințele sociale. Societatea este una futuristă și modernă. Domină sloganuri precum „Toți aparținem tuturor” și „Este datoria fiecărui cetățean să fie promiscuu”.

Chiar așa și sunt cetățenii. Dau frâu liber patimilor și poftelor lor, culcându-se cu oricine cred de cuviință, fără consecințe. Chiar și copiii

sunt încurajați să participe la orgii deoarece e considerat necesar pentru fericirea lor la maturitate. Pentru a depăși sentimente umane precum tristețea ori vidul sufletesc, cetățenii acestei noi ordini consumă un drog halucinogen denumit Soma, care înlocuiește atât senzațiile alcoolului, cât și ale spiritualității, fără efecte secundare nocive.

Restul societății umane trăiește în bule mici, denumite rezervații; sunt percepuți drept barbari și sălbatici. Ei continuă să aibă mame, tați și relații monogame. În mintea cetățenilor mai civilizați din noua ordine, independenți și încrezători în superioritatea genelor lor și în fericirea permanentă, termeni arhaici precum *familie* sau chiar *literatură* și *artă* sunt revoltători.

Intriga romanului o reprezintă încercarea unuia dintre acești barbari de a găsi o cale de pătrundere în „minunata lume nouă”. Ei îi fac pe plac spre a dovedi că pot fi toleranți și pot accepta pe cineva atât de sensibil în ce privește sentimentele. Jon, barbarul, încearcă din răspuțeri să îi convingă pe oameni că viața e mai mult decât aventuri de o noapte și Soma. Citește *Romeo și Julieta* unei clase de elevi, iar ei râd la lecturarea sa, deoarece nu pot înțelege de ce s-ar sinucide cineva din cauza unui alt om sau a unui necaz. Ei au Soma, care le blochează sentimentele, așa încât nu pot atinge o înțelegere mai profundă. Jon moare în cele din urmă și toată lumea continuă fără remușcări, având Soma și plăcerile care să le umple vidul interior.

Aceasta este imaginea asociată deseori industriei pornografice: o atmosferă iluminată, fără griji, unde oamenii se simt suficient de siguri în sexualitatea lor pentru a încerca toate limitele. Sunt percepuți ca inovatori ai sexualității, fiind adesea aplaudați în anumite cercuri. Oamenii sunt invitați să ia parte la un stil de viață hedonist, fără griji. Toți cei care vin în dezacord, oameni care manifestă insatisfacție, sunt percepuți drept niște înapoiți care continuă să rămână legați în lanțurile unei lumi primitive, precum controlul Lumii Vechi, vinovăția Creștinismului și a moralei tradiționale. Dacă ar putea vedea ce amăgire este în fapt acest stil de viață.

PORNOGRAFIA - TOTUL SAU NIMIC

Pornografia a devenit un element de bază al culturii noastre, apropiindu-se din ce în ce mai mult de lumea fictivă a lui Huxley. Materialele deochete nu mai sunt de domeniul magazinelor pentru adulți ori al cinematografeilor particulare. Pornografia este chiar în casa voastră, la distanță de un click. A devenit un lucru comun. Acum câteva zile am întâlnit un puști de liceu într-o cafenea, care spunea: „Oriunde merg găsesc pornografie. Pot s-o descarc chiar pe iPod ori pe telefonul mobil”.

Un articol recent publicat de *LA Times* prezintă scopul acestei accesibilități. „Pornografia se găsește pe internet, la televiziunea prin cablu, pe telefoanele mobile, în camerele de discuții virtuale, în mesajele venite din partea unor maniaci care intră pe internet pentru a vâna jurnalele virtuale ale copiilor, pe canalele matrimoniale care utilizează camere web, pe ecranele TV în cadrul petrecerilor adolescenților care trec pe lângă ele cu maximă naturaleză, în lecțiile despre abținere la școala duminicală și la orele de igienă, în filme, în versuri hip-hop precum cele care se dezlănțuie din boxele din pizzerii”.²

Chiar și Gil Reavil, un clasic al rubricilor din *Penthouse* și *Maxim*, vede o problemă, pe care o detaliază în cartea sa, *Smut* (Obscenitate,

n.trad.). Gil nu a văzut niciodată o problemă în tendința societății de a transforma pornografia în ceva comun, până când i s-a născut o fiică. „Mă supără faptul că atâția oameni care nu gustă obscenitățile sunt pur și simplu asaltați de acestea. Mie îmi pare puțin nedemocratică această realitate. Nu există pornografie fără reprezentare. Este echivalentul cultural al fumatului pasiv. Cred că adulții ar trebui să poată folosi tutun, după cum cred și că adulții ar trebui să poată accesa materiale explicite din punct de vedere sexual dacă vor. Însă când ne întâlnim cu fumatul involuntar, pasiv – ori cu obscenitățile la care suntem expuși în mod pasiv –, fără a ni se cere părerea, mă supăr gândindu-mă la ceilalți și mă supăr gândindu-mă la copiii din jurul nostru”.³

Vedem crescând o nouă generație sub efectele pornografiei liber accesibile. Cei cu vârste între cincisprezece și douăzeci de ani reprezintă primul rod al acestei generații în care pornografia este precum televiziunea prin cablu, însă în loc de a alege canalul li se oferă opțiunea de a-și alege fetișul. O vedetă porno mi-a spus odată că această vârstă este vitală în determinarea structurii interne a unei persoane pentru tot restul vieții. La acea vreme discutam despre fete tinere de optsprezece, nouăsprezece ani care se gândeau să intre în această branșă. „Dacă nu se baricadează mental, înnebunesc ori devin extrem de consumate. Își vor petrece restul vieții privind în urmă peste umăr, așteptând ca cineva să le-o tragă”, spunea actrița porno, în timp ce stăteam de vorbă la târgul de sex.

Această consumare și expunere nu se răsfrânge doar asupra vedetelor porno, ci și asupra copiilor care au acces la calculator. Întâlnim mereu copii de gimnaziu dependenți de pornografie – toate acestea deoarece societatea și părinții lor spun: „Este un debușeu sănătos pentru tineri”.

În scurt timp trecem de la sex prin telefon și postere sexy la casete video cu Paris și Pamela și în cele din urmă la bestialitate. Poșta noastră electronică abundă în mesaje deochete în vreme ce reclamele de pe internet ne asaltează cu imagini ademenitoare. Această accentuare dramatică a adus pornografia și în lumea reală și la știri. La doar câteva

mile de casa mea din Newport Beach, a avut loc unul dintre cele mai mari scandaluri sexuale cu minori din ultimii ani.

Gregory Haidl, fiul unui ofițer de poliție, și doi dintre prietenii săi au fost acuzați de violarea, la o petrecere, a unei fete aflate în stare de inconștientă, cu un tac de biliard, cu o sticlă de suc și cu o țigară aprinsă. Faptele lor au fost înregistrate cu o cameră video tocmai de către autori. Scuza lor era că fata mărturisise că își dorea să devină o vedetă porno, iar ei nu făceau decât s-o ajute să-și împlinească visul.

Săptămânalul *OC Weekly*, o publicație a grupului Village Voice, a fost un jucător cheie în cadrul protestelor formulate împotriva materialului video care conținea scena violului. Au făcut chiar și un articol de prima pagină despre XXXchurch cu câțiva ani în urmă. Întâmplarea a fost deseori pe prima pagină în *Weekly* și aproape în fiecare săptămână aveau un fel de notă în care Haidl este înfățișat ca un monstru protejat de o birocrație coruptă. Dacă însă treci câteva pagini mai departe, peste articolele pătimașe care îl condamnă pe Haidl și comportamentul său violent, vei găsi pornografie. Ultima pagină este dedicată aproape în întregime publicității pentru pornografie și cluburi de striptease. Așa își face ziarul banii, fiind susținut în întregime de o cultură a sexului – o cultură a cărei rezultată este tocmai înregistrarea lui Haidl.

Pentru Haidl, nu era nimic rău în ceea ce făcuse. În cea mai mare parte a vieții sale fusese expus unei cantități vaste de pornografie. Devenise un lucru normal pentru el. El și prietenii săi nu făceau altceva decât să filmeze o fată care își dorea să devină vedetă porno. Îi dăduseră alcool și droguri, însă le luase din proprie voință.

Gil Reavil și-a început cariera în industria sexului lucrând pentru o altă publicație a grupului Village Voice, din New York, numită *Screw*. Descrierile sale sunt identice cu ultimele pagini ale *OC Weekly*: „Îmi amintesc foarte clar momentul primei mele expuneri la obscenitate, în stil new-yorkez. Asemeni majorității adolescenților, îmi găsisem pârghii proprii spre pornografie, însă prin intermediul materialelor interzise pentru audiența sub 16 ani, nu prin cele cu pătrățul roșu. Prima ediție a publicației *Screw* pe care am văzut-o în acea zi mi-a dat o stare de rău fizic. Nu era deloc o revistă, ci un ziar tabloid a cărui cerneală rămânea

pe mâinile cititorului. Ultimele pagini ale fițiicii erau pline cu reclame pentru prostituate. *Screw* îndeplinea funcția de bază a unui proxenet, procurarea clientelei pentru prostituate".⁴

Singura diferență era că *Screw* era considerat drept un gunoi, în vreme ce *OC Weekly* câștigase un oarecare respect local, fiind luat în serios într-o anumită măsură. De fapt, îmi place ziarul. Apreciez articolele, însă sunt nevoit să mă expun reclamelor cu prostituate dacă îmi cumpăr unul de la chioșc.

Cultura modernă nu se pronunță vehement împotriva pornografiei până în momentul în care se ivește un incident precum cel al cărui protagonist a fost Greg Haidl. Însă ce va face puștiul tău când va avea o fată în casă care își va dori să devină starletă porno și care din întâmplare va leșina? Va face o înregistrare? Totul e posibil când vorbim de pornografie, dată fiind progresia care stârnește nevoia de experiențe mai intense. O combinație a acestor imagini cu o stare de excitare accentuată determină creierul să secrete unele substanțe care acționează ca un drog. Asemeni oricărui drog, pentru a menține aceeași intensitate, vor fi necesare doze din ce în ce mai extreme.

În cartea sa *Porn Generation* (Generația Porno), Ben Shapiro, student la drept al universității Harvard, scrie: „Sunt membru al unei generații pierdute. Ne-am pierdut valorile. Ne-am pierdut credința. Și ne-am pierdut pe noi înșine. Odată cu declinul standardelor sociale și al valorilor tradiționale, cu asediarea spațiului public de către unele elemente de deviere sexuală și pornografie, cei care au plătit prețul au fost tinerii americani. Niciodată nu a existat în această națiune o generație atât de potențată, de înstărită, de privilegiată – și totuși atât de goală”.⁵

Gregory Haidl era înzestrat; era înstărit; era privilegiat; și totuși, după cum afirma Shapiro, era cuprins de un mare vid. Desigur că această problemă nu a apărut odată cu „Generația Porno”. Cunoaștem de ceva vreme fiara cu care ne confruntăm.

Poetul roman Virgiliu a scris o epopee grandioasă, *Eneida*. Firul epic îi urmărește pe supraviețuitorii orașului distrus al Troiei – vă amintiți acel film groaznic cu Brad Pitt în rolul principal care a fost lansat acum câțiva ani. Eroul epopeii lui Virgiliu este Enea, care îi salvează pe

toți troienii pe
navighează în
Marea Mediterană

Abia atunci
zeilor, că gr
parte de măr
civilizație pe
găsește astfel

Bineînțeles
opresc perio
ajung în Car
condusă de
Enea încă de
geloasă, însă
Cartagina tu
Virgiliu îi de
sabia sa pen
Îl transform
conducător

Sunter
măreției, în
izolării sexu
noastre, însă
plăcerea mo

Enea
să iasă. Prin
adună de în
mare. Are c
că există ce
cultura noa
odată ce av

Porno
mai frumos
noastră iub

toți troienii pe care îi găsește, îi imbarcă în rămășițele flotei troiene și navighează în derivă pentru a pune bazele unei noi colonii undeva în Marea Mediterană.

Abia atunci realizează Enea, grație mesajelor primite din partea zeilor, că grupul său pestriț de refugiați troieni era destinat să aibă parte de măreție. Ei erau destinați să pună bazele Romei, cea mai mare civilizație pe care o văzuse lumea. Enea are viziunea Romei mărețe și își găsește astfel țelul vieții sale.

Bineînțeles că apare o femeie frumoasă în poveste. Troienii se opresc periodic în mijlocul diferitelor civilizații pentru a lua provizii și ajung în Cartagina după un traseu anevoios pe ocean. Cartagina era condusă de o femeie frumoasă pe nume Dido, care se îndrăgostește de Enea încă de la prima vedere. În realitate, ea fusese otrăvită de o zeiță geloasă, însă cu toate acestea Enea îi sare în brațe. Ajunge să rămână în Cartagina timp de mai multe luni, fiind jucăria amoroasă a reginei Dido. Virgiliu îi descrie ca fiind mânați de o mare pasiune. Enea renunță la sabia sa pentru haine scumpe, iar Dido îl încarcă cu bijuterii și podoabe. Îl transformă într-un bărbat capricios, un efeminat, departe de bravul conducător destinat măreției.

Suntem asemănători lui Enea, în sensul că și noi suntem destinați măreției, însă putem să ne cufundăm cu ușurință într-un fel de mâl al izolării sexuale. Mulți dintre noi vedem scopuri superioare pentru viețile noastre, însă zăbovim în grădina patimilor noastre sexuale, satisfăcuți de plăcerea momentană, nefiind dispuși să trăim aventura.

Enea este împotmolit în grădina reginei Dido înainte de a izbuti să iasă. Primește un mesaj nu prea blând din partea puterilor de sus și își adună de îndată neamul care se complăcea în starea aceea și pornește pe mare. Are o femeie frumoasă și un stil de viață luxuriant, însă realizează că există ceva mult mai de preț. Ne este greu să înțelegem, deoarece cultura noastră încrustează în mod constant în mințile noastre ideea că, odată ce avem fata și Mercedesul cu jante de platină, suntem realizați.

Pornografia procedează la fel. Ne ademenește luând forma celui mai frumos și minunat lucru posibil. Ne izolăm, captivați de noua noastră iubire; ne decuplăm de realitate, rupem legătura cu oamenii la

care ținem cel mai mult. Într-un timp scurt, devenim asemeni lui Enea, pierzându-ne destinul din vedere. Dacă Enea ar fi rămas alături de Dido, nu ar fi existat niciodată Roma.

Ce anume este acel lucru atât de tenebros, de înspăimântător, care se ascunde sub exteriorul arătos al pornografiei? Multe surse media și avocați ai libertății sexuale îi iau în derâdere pe cei care pun asemenea întrebări. „Puritanilor! Nu vreți decât să ne controlați comportamentul”. Priviți-i însă pe acești locuitori ai lumii pornografiei. Care dintre ei este liber?

Stând alături de unele suflete frânte, am descoperit că pornografia se aseamănă cu un cancer al minții; răpește din tine o parte care nu se va mai întoarce niciodată – inocența. Am văzut în ultimii ani atâta disperare, dependență, vise năruite, în ultimii ani, care au avut drept consecință căsnicii dezbinat ori chiar tentative de sinucidere.

Mass-media și industria divertismentului alcătuiesc o imagine atât de roză a pornografiei în fiecare zi, susținând că suntem în secolul douăzeci și unu și că nimic nu e prea mult pentru noi. Nu ni se spune însă despre abuzurile la care sunt supuse nenumărate fete pe platourile de filmare ori despre căsniciile dezbinat ale cuplurilor care au ales pornografia. Oameni cu sensibilitatea tocită, învăluți în fantezii sexuale, singuri în dependențele lor. Puști tineri. Puști precum Tim, băiatul din grupul de tineri despre care vă povesteam. Trecuse multă vreme până ca noi să aflăm că avea o problemă, că devora site-urile pornografice ștergându-le apoi din istoricul calculatorului, că fura reviste, că se culca cu diferite fete și că-i mințea pe cei care îl iubeau cel mai mult.

Pornografia este o dependență ce își are originea în izolare. Te simți despărțit de Dumnezeu, despărțit de partenerul de viață, despărțit de familie. Simți că te regăsești într-o lume a ta, mică și murdară. Cum spunea Brandon, responsabil de tineretul dintr-o biserică: „Nu vreau să mă simt separat, mai ales în activitatea religioasă. Ce am de oferit liceenilor mei dacă sunt separat de poftă carnală și pornografie?”

Recent am dat peste un articol care susținea că pornografia a început să distrugă relații. Subiectul articolului era Renata, o editoare în vârstă de douăzeci și nouă de ani, care s-a despărțit de prietenul cu care

fusese împreună mult timp, din cauza pornografiei. Petrecând din ce în ce mai mult timp pe internet, acesta începea să îi pretindă să își schimbe comportamentul. „Începea să îmi ceară să fac lucruri care nu aveau sens pentru mine”, se plângea ea. „Nu exista preludiu, iar dacă îmi doream să fie, riscam să par pretențioasă”.

Ea personal nu avea probleme în a atrage atenția bărbaților, însă nu poți rivaliza cu o fată în haine de piele cu sâni imenși, care mai este și contorsionistă. Prietenul ei începea să pretindă din ce în ce mai multe accesorii fanteziste și mai mult sex oral. „Îmi spunea: «Îmbracă cizmele astea și dansează.» Spunea lucruri care erau în mod evident luate din ceva film: «Fă-mi așa și așa.» Era ca și cum aș fi făcut sex cu un puști de paisprezece ani”.

A început să se opună pretențiilor lui, iar sexul a cunoscut un declin drastic, până acolo încât aveau relații sexuale doar de vreo șase ori pe an. Își lua laptopul în baie și îl ducea în concediu cu ei. Într-o zi, a intrat în calculatorul lui și a aflat că avusese conversații cu o femeie pe care o cunoștea. I-a spus atunci: „Fie dispăre pornografia, fie plec eu. A căzut de acord să își lase obsesiile deoparte, însă trei zile mai târziu l-a găsit din nou la calculator. Deși pretindea că lucra, vedea reflectându-se într-o fereastră faptul că era pe un site porno. Era șocată de faptul că pune niște imagini video mai presus de ea.”

Cei ca prietenul Renatei nutresc ideea că ceea ce se întâmplă în pornografie reprezintă apogeul relațiilor sexuale sănătoase. Iată un alt motiv pentru care industria pornografică nu susține moderația. Nu ți se vinde doar o simplă înregistrare video ori simple imagini, ci un stil de viață. Lucrează cu momeli și nu lasă să-i scape peștii mici. De fiecare dată când stau în fața televizorului și privesc o reclamă la bere, mesajul se sfârșește cu fraza: „Consumul excesiv de alcool dăunează grav sănătății”. Unele reclame la bere își construiesc întregul clip publicitar în jurul unei persoane care refuză să consume la o petrecere tocmai produsul pe care încearcă să îl vândă, deoarece acea persoană trebuie să conducă.

Nu am văzut pomenit nicăieri „Consumul excesiv al pornografiei dăunează grav sănătății”. Nu. Ți se oferă cele treizeci de minute gratuite și ești momit pentru a reveni să consumi mai mult. Nu există avertismentul

medicilor pe reclamele la pornografie de pe internet. Nu găsești nicăieri nici un aviz care să prevină consumatorul cu privire la uzarea sensibilității și denaturarea percepției asupra relațiilor sexuale sănătoase cauzate de pornografie. Vezi cuvinte precum „Virgine excitate” ori „Studente fierbinți”. Cu pornografia e o chestiune de totul sau nimic, iar ei vor totul.

Pornografia și proliferarea sa pe internet și în spațiul public nu cunosc precedent. Dacă ar fi să comparăm pornografia cu ceva, atunci probabil că am compara-o cu fumatul ori cu consumul de droguri. În vreme ce țigările îți transformă plămânii în niște scoarțe negre, pornografia pătrunde în creier asemeni unui parazit invizibil.

Unele studii sugerează chiar că vizionarea pornografiei modifică structurile fizice ale creierului, obligându-i pe consumatori să consume tot mai mult, ca în cazul heroinei. Sigur, „sunt adult”, vei spune. Ai voie să fumezi și să vizionezi pornografie în America. Cu toate acestea, dacă fumezi, sunt șanse să mori de cancer la plămâni ori de boli cardiace.

Revoluția porno recentă, care a început odată cu internetul, nici nu a început încă să își arate consecințele modului în care afectează lumea din jurul nostru. Victimele mor de o moarte lentă. Sunt asemeni broaștei proverbiale din cazanul cu apă fierbinte care nu vrea să iasă deoarece nu știe că urmează să moară. Nu am început să vedem consecințele pornografiei cu anonimatul ei de ultimă oră, larg răspândită și mai accesibilă ca niciodată. Tocmai pornografia duce la mai multă pornografie. Majoritatea oamenilor nu recunosc că au o problemă până nu ajung pe treapta cea mai de jos a decăderii.

Vi-l prezint pe Jack, un puști de nouăsprezece ani din Australia pe care l-am cunoscut în Amsterdam. Când am pornit XXXchurch am vrut să înțelegem cât de mult poate devia sexul. Așa că am trecut Atlanticul. Bun venit în Amsterdam, locul unde găsești toate lucrurile care rezultă din pornografie. Am vizitat multe locuri, începând cu un centru de misiune, însă călătoria noastră ne-a dus în cele din urmă până în Cartierul Roșu – o zonă de vreo 6 km pătrați unde sexul este legal, iar pornografia există din abundență. Prostituatele plătesc o anumită sumă

pentru a închiria spațiu în vitrine, de unde să își poată atrage clienți pe baza aspectului lor fizic și a sex-appeal-ului individual.

În seara în care am ajuns acolo, un tip beat pe nume Jack, care venise în concediu cu un prieten din Australia, se afla în vizită în faimosul Cartier Roșu. Căutau să se distreze, nici unul dintre ei nu se gândea să facă sex cu cineva din Cartierul Roșu. Veniseră deoarece MTV și alte surse specifice culturii pop afirmau că acesta era locul celor mai mari distracții pământești. Mai important însă, pornografia l-a făcut pe Jack să creadă că acest stil de viață produce plăcere. Jack, tipul de șmecheraș arătos, consumase pornografie pe net la greu. Acum voia să joace rolul vedetei porno – să-și transforme fanteziile în realitate și să facă sex fără prejudecăți cu o femeie pe care nu o cunoscuse niciodată.

„O voi face”, le spunea Jack prietenilor săi, care încercau să-l convingă să nu facă sex cu o prostituată. A fost de acord să stea de vorbă cu noi după ce avea să termine cu prostituata, de vreme ce nu a fost cu cale să-l putem opri. Chiar și prietenii săi apropiați cu care se distrase în acea seară nu aveau nici o șansă să-i schimbe hotărârea.

Jack s-a dus și a bătut la ușa unei fete cu zâmbetul pe buze, care le făcea semne încurajatoare prietenilor lui. I s-a deschis și a dispărut în cameră. Mulți bărbați trec prin zonă la această oră târzie, majoritatea singuri, cu pași repezi și cu capetele în pământ. Bat la ușa și apoi dispar precum Jack, însă discret și fără zâmbete. Zece sau cincisprezece minute mai târziu, când termină, oamenii aceștia ies în același fel, cu pași repezi și cu ochii în pământ.

Erau turiști care se despărteau de prietenii lor pentru a face sex, ori erau veterani ai Cartierului Roșu. Nimeni nu voia ca prietenii să aștepte, nimeni în afară de Jack în cazul nostru. Toți ceilalți cărora am încercat să le luăm un interviu ne-au evitat, spunând că nu voiau să vorbească; lucru de înțeles.

După cincisprezece minute Jack a ieșit încet, fără vreun zâmbet. Voia să plece imediat, dar și-a amintit că promisese să stea de vorbă cu noi. „Ah, nu a fost cum mă așteptam. Nu îi ardea de sex; voia să scape de mine cât mai curând posibil. Pentru ea era ca și cum ar fi procesat o

Secrete XXX

bucată de carne. Nu eram decât un cheeseburger de McDonlad's care era prelucrat pe linia de producție. În fine, știu că nu sunt Brad Pitt”.

Atâția și atâția oameni vin la Amsterdam pentru a intra în lumea pornografiei. Înregistrările și revistele nu îi mai satisfac și sunt în căutarea unor noi praguri pe care să le treacă pentru obținerea plăcerii.

Dovada acestui lucru se află la 30 de kilometri în afara Amsterdamului și a Cartierului Roșu. Taximetristul care ne adusese în Cartierul Roșu ne spusese: „Asta nu e nimic; o să vă duc într-un loc tare de tot”. Era ultima noastră noapte la Amsterdam și ne promisese că în schimbul a treizeci de dolari avea să ne asigure transportul până în acel loc, dus-întors.

Mergeam cu mașina pe la două într-o noapte de februarie, la o temperatură de minus trei grade. Am ieșit de pe autostradă și am mai condus cam 2 kilometri. Ne apropiam de un capăt de drum, când am văzut o sumedenie de lumini. Mașini după mașini oprite, așteptând la rând. Capătul drumului o cotea într-un semicerc.

Când ajungea o anumită mașină la rând, șoferul lua o fată, un bărbat ori un travestit. Aceste prostituate nu au acte, însă vor să se prostitueze, așa că o fac la jumătatea prețului practicat în Cartierul Roșu. Erau în jur de douăzeci de adăposturi pentru mașini – mici parcări care se găsesc de obicei într-un complex de apartamente. Șoferii parcau într-una dintre acestea cu prostituata aleasă pentru a face sex.

Mărturisesc că a fost unul din cele mai sumbre locuri pe care le-am văzut vreodată. Ambalajele de prezervative erau risipite pe jos iar fețele inexpresive ale prostituatelor ilegale de toate vârstele se întrezăreau prin aerul rece. Parcă mă aflam la porțile iadului. Mașinile mergeau înainte și înapoi. În noapte se vedeau ferestre aburite și siluete umane care se mișcau în sus și în jos.

Acești șoferi nu erau acolo deoarece nu își puteau permite prețurile din Cartierul Roșu. Pe lângă mașinile ieftine, se întrezăreau și mașini Mercedes-Benz ori Jaguar. Oamenii au bani, însă vin la douăzeci de kilometri depărtare de Amsterdam ca să agațe câte o fată pentru douăzeci de euro deoarece sunt mai puține reguli și au mai multă libertate în ce privește preferințele personale. Pot să facă mult mai multe lucruri

cu aceste
care sunt
condus sp
experien

Por
că ai pute
cu mașin
că ar ajun
Văd cum
face cale
la filme p
bun...” În

Pornografia - totul sau nimic

cu aceste fete deoarece ele nu au forme legale. Pornografia – marfa de care sunt dependenți și pentru care plătesc treizeci de dolari lunar – i-a condus spre și mai multă pornografie, împingând mereu limitele spre experiențe din ce în ce mai extreme.

Pornografia te determină să faci lucruri pe care nu credeai vreodată că ai putea sau ai vrea să le faci. Sunt sigur că mulți dintre bărbații aceia cu mașini frumoase care agățau prostituate nu se gândiseră niciodată că ar ajunge atât de departe. Mulți oameni nici nu vor să schimbe ceva. Văd cum evoluează lucrurile; văd încotro duce, însă așteaptă șansa de a face cale întoarsă, până când ating pragul de jos. „Pot să nu mă mai uit la filme porno începând de anul viitor”. „Știu că nu am luat-o pe drumul bun...” Întotdeauna există o scuză.

DUMINICA PORNOGRAFIEI

Deși mulți oameni sunt interesați de acest subiect, majoritatea nu vor să vorbească despre el. Am reușit să vorbim despre droguri și despre alcool, în mod ocazional discutăm despre sexul premarital, însă cuvântul care începe cu litera „p” îi determină pe oameni să se baricadeze într-o stare isterică de negare. Pornografia produce dezastre în individ și în sânul familiei. Statisticile spun că fie cunoști pe cineva, fie ești tu însuși o persoană căreia îi place pornografia, care nu se mai poate sătura, care petrece nopți întregi în compania ei. Totuși, nu am reuși să vorbim despre acest subiect dacă am vrea. Trebuie să vorbim însă – unii cu alții.

De regulă, bărbații se confruntă cu această problemă, și cel mai bun lucru pe care îl pot face este să fie cinstiți unii față de alții. O modalitate prin care se poate implica biserica este aceea de a crea grupuri diferite pentru femei și pentru bărbați, conferindu-le posibilitatea de a fi onești unii cu alții. Este o idee la fel de bună pentru pastori și lideri să se întâlnească pentru a discuta în mod deschis despre zbaterile cu care se confruntă.

Era o zi geroasă pe 23 ianuarie 2005 în Grand Rapids, Michigan, iar Mike și cu mine înfruntam vremea și aeroporturile pentru a ajunge

Secrete XXX

la biserica Mars Hill Bible, unde trebuia să țin o predică. Pastorul Rob Bell avea o misiune: aceea de a duce mesajul XXXchurch în atenția congregației sale de 13.000 de enoriași. Era un lucru firesc, un mesaj progresist pentru o biserică progresistă.

Înarmați cu nenumărate resurse și cu un film documentar, Mike și cu mine aveam să organizăm un program în biserica Mars Hill care se numea „Duminica Pornografiei”. Eram planificați să vorbim în timpul celor trei servicii divine și să proiectăm filmul despre XXXchurch, *Pozițiile misionarului*, duminică seara.

Duminică dimineața devreme, cu și Mike, eram ocupați în culise, ca de obicei. Ne-am salutat scurt și am pus la punct planul pentru slujbă. Veneam după doi ani de muncă de teren, în care vorbiserăm multîmilor din biserici în cadrul evenimentelor pe care noi le-am intitulat „Pornografie și clătite”. Acest gen de evenimente au fost un prim pas major al bisericilor în formularea problemei pornografiei, însă nu era cea mai bună modalitate. Nu e ușor deloc să încerci să aduni un grup de bărbați într-o sâmbătă dimineața la biserică pentru a lua micul dejun, darmită pentru a discuta despre pornografie. Multe biserici păreau șocate când participarea era redusă la aceste evenimente, însă eu mă așteptam să fie așa.

Clădirea Mars Hill are mii de locuri în sala principală. În acea dimineață eu și Mike am văzut puterea unui pastor hotărât să transmită un mesaj în acea duminică dimineață. Rob își pregătise congregația cu săptămâni înainte, iar în 23 ianuarie rugăciunile sale au fost ascultate. Evenimentul a cunoscut o participare în masă.

După ce am vorbit în cadrul fiecărei slujbe, Rob a preluat microfonul spunând că își dorea ca biserica lui să fie un loc în care oamenii să poată vorbi despre pornografie. Dând acelei duminici friguroase numele de „Duminica pornografiei” Rob transmitea un mesaj către congregația sa, respectiv că Mars Hill era un loc sigur în care se putea aborda această problemă.

În acea seară, când peste cinci mii de oameni au venit să vizioneze documentarul, am fost cu toții uimiți. Ce era atât de aparte cu acea zi încât a atras atâția oameni și le-a trezit curiozitatea? Eu cred că era din

Duminica pornografiei

cauza faptului că urma să abordăm o chestiune cu care se confruntau mulți membri.

În săptămânile care au urmat, biserica Mars Hill a format grupuri de discuție pentru oamenii prinși în capcana pornografiei. La aceste grupuri oamenii pot merge cu încredere. Problema nu a dispărut prin simplul fapt că s-a abordat realitatea pornografiei în biserică. Munca abia începea. Rugăciunea mea și a celor din biserica Mars Hill este ca, în lunile și anii ce stau înaintea, oamenii să își amintească de evenimentul din acea duminică și să nu uite că este firesc să pronunți cuvântul *pornografie* în biserică.

La câteva săptămâni după evenimentul de la Mars Hill, se răspândea zvonul. Biserici din toată țara doreau să organizeze o Duminică a pornografiei. Unele biserici doreau să rezerve un sfârșit de săptămână întreg pentru acest eveniment. Cele întâmplare la Mars Hill au avut ecou, iar acum erau și alte biserici interesate să îi calce pe urme. În sfârșit, bisericile abordau problema pornografiei.

Am fost destul de ocupați în primăvara anului 2005 mergând la biserici din Carolina de Nord și Canada pentru a organiza Duminica pornografiei și evenimente similare la sfârșit de săptămână. Bisericile ne chemaseră pentru a vorbi despre pornografie duminică, însă odată ce venea luna, era responsabilitatea lor să se confrunte cu problema și să îi determine pe oameni să intre în contact și să comunice unii cu alții. În 9 octombrie 2005, peste 75 de biserici din întreaga lume au luat parte la o „Duminică națională a pornografiei”. Era incredibil să vezi că biserica dădea în vileag în sfârșit micul păcat nemărturisit al Americii.

Recent am găsit un pasaj într-o carte scrisă de Donald Miller care relatează cum o femeie îi explica, la un seminar al autorilor creștini, rețeta ideală pentru o carte creștină de succes. Îi spunea lui Donald teoria ei despre cum ar trebui să arate o asemenea carte. În primul rând, trebuie să începi cu o criză – nu orice problemă ori supărare comună, ci o adevărată criză. A continuat spunând că dușmanul tău trebuie să fie clar, iar tu, ca autor, să te portretizezi într-un alb luminos, în timp ce îți afunzi dușmanul în smoală neagră ca tăciunele. Trebuie să demonstrezi că dușmanul, fie că este o persoană, un guvern, o cultură ori filozofie,

de pildă, reprezintă răul absolut. Din acest punct trebuie să îți recrutezi cititorii pentru a adopta o poziție zdrobitoare împotriva acelui lucru pe care îl ataci.⁷

Miller tratează formula cu un vădit sarcasm, iar eu m-am simțit puțin vinovat. La urma urmei, cartea pe care o citești răspunde acestui profil. Încerc oare să le spăl creierele cititorilor? Am în mod evident un inamic – industria pornografică. Oare cred că această uriașă industrie de miliarde de dolari reprezintă răul? Categorie. Cred că este o criză, altfel de ce Mike și cu mine am mai fi pus bazele XXXchurch? Țin pensula în mână, înmuiată în smoală, și zugrăvesc în negru ceea ce eu consider a fi rău.

Așadar pe cine supăr? Cred că în primul și în primul rând îi supăr pe fanaticii dreptului la exprimare. Calc în picioare dreptul de exprimare al tuturor, fie că vor să aibă parte sau nu de ceea ce este exprimat. În al doilea rând, îi supăr pe mulți din sânul bisericii deoarece ei consideră că am trecut Aheronul și am pășit în iad pur și simplu prin faptul că ne-am asociat numele cu această branșă.

Criticii nu vor lipsi niciodată. Unii susțin că ne place să fim în centrul atenției, că nu avem un fundament biblic, că nu vom vedea niciodată vreun rod; unii merg până acolo încât protestează la evenimentele XXXchurch. Însă ceea ce este esențial este că noi încercăm să facem posibile discuțiile despre pornografie într-o țară care a împachetat frumos dependența de pornografie în mici capricii care cauzează destrămarea multor familii. Și nu, nu exagerez spunând aceasta.

Cred că supărăm pe toată lumea, ori cel puțin îi facem să se simtă incomod. Însă nu asta e important. Împărtășim descoperirile noastre în explorarea celor mai întunecate posibilități ale naturii umane. Vedem cum micile păcate nemărturisite distrug oameni.

Îmi reamintesc de prietenul meu Tim. El nu înțelege gravitatea faptelor sale. Nu știi că ai ajuns pe cea mai joasă treaptă a decăderii decât atunci când ajungi acolo, și tocmai în acea direcție se îndreaptă Tim. Mulți din acești bărbați se aseamănă cu Tim, sunt oameni care nu mizează pe nimic substanțial și care se vor regăsi în cele din urmă în acel loc în care vor fi distruși ori se vor trezi nespuse de singuri. Însă nu roată

lumea poate beneficia de un timp de nouă luni petrecut într-un centru de tratament al dependenței sexuale. Tim era, de departe, persoana cea mai puțin extremă din cele prezente acolo.

PLAN DE SCHIMBARE

În California de Sud, într-o sâmbătă seara, Universitatea Vanguard a organizat un seminar de o zi moderat de Joe Dallas. Joe tocmai publicase *The Game Plan* (Planul Jocului, n. trad.), o strategie de treizeci de zile pentru obținerea integrității sexuale. În acea dimineață au venit patruzeci de oameni pentru a auzi ce avea de spus Joe în privința modalității prin care oamenii puteau să rămână integri fără să fie nevoiți să intre în lagăre ale purității.

Joe nu este un simplu pastor care a citit câteva versete din Biblie, după care a decis să organizeze un seminar. Omul acesta a trăit o viață extremă. La o vârstă fragedă, a fost abordat de un pedofil care i-a indus lui Joe o perspectivă denaturată asupra sexualității. Bărbatul i-a făcut de asemenea cunoștință cu unii dintre prietenii săi. Își adunase o colecție de materiale erotice pe care le depozita în casa din copac și le studia cu nesaț în fiecare zi după școală. Acest lucru a avut efecte devastatoare asupra lui, iar în timpul liceului făcea sex cu oricine, inclusiv alți băieți și bărbați adulți. Erau anii șaiszeci, la urma urmei.

Apoi totul a luat o turnură radicală pentru Joe. L-a găsit pe Isus și își mărturisea credința față de oricine, indiferent de interesul manifestat. Credea că avea să rămână curat pentru tot restul vieții sale. A încercat să-și înăbușe sexualitatea și adesea cădea pradă deznădejzii deoarece, oricât ar fi încercat, continua să simtă dorința, să-și creeze scenarii în minte și să se masturbeze în mod frecvent. Voia să se oprească, însă nu putea.

Fiind aproape de a renunța, viața lui s-a transformat din nou în haos. Petrecea ore întregi în magazine pentru adulți ca apoi să ajungă în mâinile prostituatelor și să aibă relații intime cu homosexuali. În 1984 Joe s-a săturat. Realiza că îi era dor de prietenii săi, de intimitatea cu

Dumnezeu și o viață stabilă, mai mult chiar decât de fanteziile sale. Să spunem deci că omul știe ce vorbește.

După încheierea seminarului, un tânăr pe nume Greg stătea în spate. Înțelegea că problema sa se transforma într-un monstru care putea să-i răpească cele mai importante lucruri. Spunea mereu: „Nu am o problemă și, în plus, am dreptul să fac orice vreau”. Nu voise să participe, însă fratele său nu l-a lăsat până când nu a căzut de acord. După aceea, a început să se gândească serios la problema pe care o prezentase Joe Dallas.

„Fanteziile mele sexuale îmi afectează capacitatea de a funcționa la serviciu și la școală. Sunt mai puternice decât mine. Uneori nu reușesc să îmi respect angajamentele și nu reușesc să îmi îndeplinesc responsabilitățile din cauza implicării în pornografie. Urmăresc pornografia pentru a-mi anihila, nega ori evita sentimentele. Mă gândesc la sex mai des decât aș vrea”, recunoaște Greg cu reținere.

La seminar, Greg a cunoscut îndeaproape caracterul mortal și deprimant al vieții sale. Obiceiurile lui îl împingeau într-o cursă nebună. Ce îi rezerva viitorul acum, când avea o nouă perspectivă? Greg s-a confruntat cu trei elemente cheie în drumul său spre educare și reabilitare:

- Cunoaștere – a aflat informații despre obiceiurile sale sexuale
- Perspectivă – a aflat și și-a creat opinii în privința relațiilor care îi produceau insatisfacție
- Motivație – dorința de a se schimba

Acești pași i-au oferit lui Greg o privire de ansamblu asupra viitorului său, însă în acel punct ar fi fost atât de ușor pentru el să plece acasă cu acea cunoaștere și să continue să trăiască trecând dintr-o mizerie în alta (de la o masturbare la alta). Cei trei pași nu însemnau nimic fără cel mai important pas, cel mai dificil de îndeplinit – schimbarea. Trebuia să-și schimbe stilul de viață. Schimbarea e atât de ușor de acceptat pe hârtie sau în teorie, însă ce se întâmplă în momentul în care Greg stă în fața calculatorului cu o multitudine de fete frumoase, obraznice.

inocente care îi stau la dispoziție? Ce se va întâmpla când hormonii vor da năvală prin organismul său? Va trebui să decidă că preferă să fie liber decât doar satisfăcut.

La scurt timp după seminar, am primit un e-mail de la Marissa, o femeie care avea întrebări. De ce este aceasta exclusiv o problemă a bărbaților? Când va exista un asemenea seminar și pentru femei? Pornografia îmi controlează și mie viața. A continuat:

Cheltuiesc mai mulți bani decât îmi permit pe pornografie. Adesea mi se pare că există o forță înlăuntrul meu care mă împinge spre pornografie și discuții virtuale. Mă simt goală și rușinată după ce mă masturbez folosindu-mă de pornografie. Odată mi-am jurat că nu mă voi mai uita niciodată la filme porno. Nu a mers. Prietenilor mei nu le spun niciodată despre problema asta. Mă folosesc de pornografie pentru a confrunța, nega și evita problemele din viața mea. Comportamentele mele sexuale mă fac să cred că nu merit să am o viață spirituală. Mi-am riscat până și locul de muncă din cauza pornografiei. Schimb canalele la televizor cu frenezie și caut reviste și cărți cu conținut sexual explicit, care să mă stimuleze sexual.

BUNĂVOINȚA

Prietenul meu Dave cântă într-o trupă care se numește PAX217, iar în prezent lucrează cu noi la XXXchurch. Într-o noapte, după un show de muzică rock, Dave s-a întors acasă și s-a prăbușit istovit. În acel sfârșit de săptămână, Dave își dorea să nu fi avut nimic de-a face cu trupa sa. Era un model pentru fanii săi tineri, însă nu se simțea astfel. Tânjea mai mult ca orice să nu fie altundeva decât acasă. O dată ajuns în fața ușii, Dave a trecut pe lângă canapea și a înaintat pe holul care parcă avea o sută de metri. A intrat în dormitor și s-a prăbușit îndată în pat.

Dave era istovit. Nu avea nici o idee cum se trezise, dar peste el era întins un trup. A simțit un sărut pe obraz și o voce dulce, deloc străină, a rostit: „Dragul meu”. Era Alli, soția lui; tocmai se întorsese de la cumpărăturile de duminică și abia aștepta să-l trezească. Drept răspuns,

Secrete XXX

Dave și-a întredeschis o pleoapă doar cât să o vadă. Pleoapa s-a lăsat din nou, iar patul a început să se miște odată cu el. S-a apropiat de urechea lui și l-a întrebat: „Ești bine?” Dave a șoptit un „da”, după care vocea l-a întrebat într-un ton mai molcom decât de obicei: „Pot să vorbesc ceva cu tine?”

Dintr-o dată Dave a simțit că i se face rău. Nu avea nici o idee despre ce urma să audă. Se gândea că sigur voia să aibă o discuție despre cearta groaznică pe care o avuseseră cu o seară înainte ca Dave să plece la concert, când și-a ieșit din fire și a strigat la ea. A simțit regrete tot weekend-ul. A început să își caute unele răspunsuri prefabricate, când o auzi întrebând: „Știi despre ce vreau să vorbesc cu tine?” Dându-i ocazia să vorbească, Dave i-a spus că nu. Ea a inspirat adânc și cu o ușoară ezitare, dar cu calm, a rostit cuvintele pe care Dave nu ar fi crezut că o să le audă vreodată: „Știu că navighezi pe site-uri porno”.

Un străfulgerare dureroasă i-a străbătut mintea și și-a spus: *Vreau să divorțez... stai... nu... nu m-ar părăsi.* Apoi, o voce acuzatoare i-a răsunat în minte: *Am dat-o în bară joia trecută... mi-am ieșit din fire... s-a săturat de mine.* Gândindu-se la acel moment, Dave poate jura că i s-a oprit inima în loc. Alli nu mai adusesese vorba de pornografie de câțiva ani. Discutaseră în primul lor an de căsnicie, când Dave îi spusese că fusese ispitit de pornografia de pe internet. Ea a plâns, blamându-se, crezând că nu mai putea să-l satisfacă, când de fapt el o considera extraordinară și frumoasă.

De această dată nu părea umilită. Dimpotrivă, avea o expresie normală, iar privirea ei era plină de înțeles. Dave și-o închipuia rostind sentința în ritm lent; teama, rușinea și mila atinseseră înălțimi record. „Știu că nu am fost o persoană cu care să poți discuta deschis acest subiect. Ultima dată când s-a întâmplat, m-am speriat rău. Vreau însă să știi că te înțeleg și că mi-ar plăcea să discutăm pe acest subiect”, a spus Alli.

În primele clipe, Dave s-a gândit că soția sa făcea glume sadice, în care, odată ce el se considera iertat, ea să aleagă un moment în viitor în care să scoată dosarul greșelilor sale din sertar și să îl facă bucăți cu el. Dave voia să abandoneze discuția numaidecât. Cum ar fi putut să discute

cu soția sa despre pornografie după ce fusese prins? În cel mai rău caz, poate ar fi ajuns să-și caute adăpost de noapte în parcul de vizavi. Dave știa că fusese prins asupra faptului. Micul său păcat nemărturisit fusese descoperit. Allison, persoana care era cea mai afectată de acțiunile sale și care ar fi suferit cel mai mult, știa totul.

Dave a ales să discute totul cu Alli, iar acum nu regretă deloc. I-a oferit încrederea sa, bucurându-se de bunăvoință din partea soției sale. Ea i-a spus în continuare cum avusese o presimțire că el se uita la materiale pornografice. Vineri dimineața s-a trezit cu gândul: *Pornografia. Se uită la poze porno, de aceea era atât de supărat joi seara.*

Alli i-a explicat cum a privit furia lui pentru prima dată dintr-o perspectivă exterioară, ca și cum ar fi fost în afara camerei și îl vedea pe el supărat pe el însuși. Era prima dată când ea nu mai credea că supărarea lui se datora ei și că era îndreptată spre ea. Inițial fusese devastată de faptele lui. Pe mai multe căi, Dumnezeu îi arătase că vizionarea pornografiei nu avea de-a face cu ea ori cu neajunsurile ei ca femeie, ci cu problema intimității lui Dave. Au continuat să discute despre singurătatea pe care o resimțea și despre izolarea pe care o experimenta când viziona pornografie, departe de cel mai bun prieten, soția sa.

„Ca să fiu sincer până la capăt, am ales să fac sex cu mine însumi și cu femeile de pe internet în defavoarea soției mele. Am discutat despre fantezii, despre momentele în care, nevăzându-mi așteptările împlinite în viață, caut un loc de retragere. Împreună am realizat că fanteziile aduc singurătate. Ea mi-a mărturisit fanteziile ei, iar eu pe ale mele. Îmi cunoștea toate micile păcate ascunse. I-am descris ce simt când mă uit la filme porno – că mă simțeam captiv al ispitei, cedându-i, ducând treaba la capăt și resimțind valul vinovăției măturându-mă asemeni unui tsunami”, reflecta Dave.

Ea îl asculta în timp ce îi spunea cum se simțise timp de mai multe zile după cearta avută, iar el și-a cerut iertare pentru că a izbucnit în fața ei din cauza mâniei pe care o avea împotriva lui însuși. Au stat în pat timp de vreo patru ore în acea după-masă de duminică, vorbind, plângând și mărturisindu-și totul din nou. Dave își recâștigase cel mai bun prieten. cineva care îl cunoștea pe deplin și îl iubea necondiționat.

În momentul în care cei doi aveau parte de o Duminică a pornografiei proprii, mai aveau o săptămână până la împlinirea a patru ani de căsnicie. Căsnicia lor era una reușită și se iubeau, însă ceva nu era bine. Dave nu simțea libertatea de a-i spune lui Allison ce se întâmpla. În multe aspecte nu reușeau să fie pe aceeași undă ca la începuturi, iar Dave își ascundea sentimentele reale deoarece îi era teamă să nu o dezamăgească. Le lipsea onestitatea și intimitatea adevărată și, deși definiția pe care Dave o dă intimității era și continuă să fie neclară, știa că exista ceva mai bun.

Dave dorea și avea nevoie de confirmare din partea soției sale. Atunci când căutarea validării cântărea mai puternic decât căutarea adevărului și onestității, ajungea să se simtă necunoscut, rezervat și marginalizat. Să gândească doar la faptul că, dacă l-ar fi cunoscut cu adevărat, soția sa nu l-ar mai fi iubit. Legătura dintre ei, înainte de a-și așterne sufletele unul înaintea celuilalt în acea duminică, era ca aceea a actorilor dintr-un film cu buget mic din anii '70, cu aceeași scenă de care s-au săturat toți. Erau cei doi iubiți care fugeau unul spre altul pe plajă, cu soarele strălucindu-le pe fețe, în suflul unei brize ușoare, cu oceanul cristalin în fundal și camerele focalizate pe expresiile lor siropoase.

În cele din urmă se întâlnesc, se îmbrățișează pe „țărnuțel imund al dragostei”.

Știți la ce scenă mă refer, nu-i așa? Ei, problema cu scena asta e că le-a luat mult timp să realizeze conexiunea și să ajungă unul în brațele celuilalt. Ceea ce camera nu arăta în film erau decupajele. Fugeau unul înspre altul, însă erau la douăzeci de metri distanță, asemeni unor magneți care se resping.

Dave și Alli tânjeau după intimitate, însă, nu știu cum, ratau tot timpul întâlnirea. Erau momente în care Dave se simțea neajutorat, repetaseră aceeași partitură de nenumărate ori și sfârșise în lumea putredă, autodestructivă și lipsită de iubire a pornografiei. Alli, în schimb, își amintise de acel element esențial al dragostei numit bunăvoință. Ea îl iubea pe Dave dincolo de orice egoism, dincolo de lumea fantezilor lui pornografice și dincolo de nivelul de suprafață al zidului intimității lui. Înțelegerea și dragostea nu eșuează niciodată. Pe măsură ce le oferi

Duminica pornografiei

unei alte persoane, ai parte și tu de ele. Duminica pornografiei a avut un impact la fel de important atât pentru Alli, cât și pentru Dave. Ea a trăit experiența unei compasiuni reale, venite de la Dumnezeu, care a făcut-o capabilă să asculte ca niciodată înainte. Este bizar și minunat, însă cred că bunăvoința este mai ușor de acceptat decât orice alte lucruri materiale, deoarece în cazul ei nu te simți îndatorat persoanei de la care vine. Este un dar de la Dumnezeu: „Aleg să te iubesc și o fac indiferent de hotărârile tale greșite”.

Nu cred că Dave cunoscuse cu adevărat înțelegerea până în acel moment. Înțelegerea șterge dorința insașiabilă de a-i judeca pe alții. Dave își reamintește constant de libertatea pe care o are acum și de controlul despotice exercitat de pornografie în trecut. Discută frecvent cu prietenul său Ryan și cu mine despre sexualitatea sa și nu avem secrete. Discuțiile despre pornografie și poveștile sunt tocmai cele care îi țin departe de ea. Ei au denunțat problema, iar Dave nu vrea să mai trăiască o altă poveste de acest gen.

Înțelegerea plină de har este contagioasă. Am văzut-o răspândită în viețile lui Dave și Allison; este o traducere a dragostei lui Dumnezeu. În condiția noastră de oameni facem greșeli în mod constant, nu-i așa? Toți ne asemănăm cu Dave și avem nevoie de bunăvoință. Avem nevoie de o dragoste infinită, îndurare și bunăvoință din partea lui Dumnezeu. Iar atunci când o arătăm unii față de alții, Dumnezeu o împărtășește cu noi.

Ce anume nu am fost dispuși să spunem din teama de a fi judecați? Am cunoscut oare vreodată cu adevărat bunăvoința? Suntem dispuși să ne expunem și să avem încredere în harul lui Dumnezeu? Suntem dispuși să avem încredere în bunăvoința celorlalți? Dave poate, iar acest fapt a făcut ca viața lui să devină mai împlinită ca niciodată.

Poate poveștile noastre diferă de a lui Dave, dar poate nu. Am ales, asemeni lui Alli, să arătăm bunăvoință celor din jurul nostru, să nu judecăm atunci când se așteaptă la acest lucru din partea noastră? Am ales să iubim necondiționat?

RESPONSABILIZAREA

Prietenul meu Brandon este responsabil cu liceenii dintr-o biserică din Los Angeles. În timpul facultății, devenise dependent de pornografie pentru scurtă vreme. Într-o zi Brandon și-a spus: „Trebuie să încetez”, și a încetat. Cu toate acestea, asemeni prietenului meu Tim, revenea la pornografie din când în când. El nu se folosea de materiale pentru adulți într-o asemenea măsură încât să-i creeze probleme serioase, însă totuși rămânea cu un sentiment de vinovăție și cu un vid interior după ce se întâmpla să cedeze ispitelor.

Când s-a angajat pentru prima dată ca pastor de tineret în Anaheim, Brandon se abținuse de la pornografie timp de săptămâni sau luni în șir. Apoi, după o vreme, descurajat de serviciu ori de viața amoroasă, a revenit la pornografie în tainița propriului său cămin.

Brandon a primit într-o zi, pe neașteptate, un telefon din partea unui coleg de serviciu, care i-a spus că biserica îl concediase. Acest coleg al său fusese prins uitându-se la filme porno. Brandon era șocat; prietenul său era înnebunit. Devenise frustrat din cauza serviciului și a început să se uite la sit-uri porno timp de o săptămână pe computerele bisericii, înainte de a fi prins de conducere.

Biserica a emis îndată un comunicat prin care se afirma că pornografia nu putea fi tolerată. Brandon și-a analizat comportamentul din trecut. Își dădea seama că era în joc serviciul său; putea să piardă totul. În loc să se dedea vieții sale sexuale în ascuns față de prietenii și familie, Brandon a ales să mărturisească și să se oprească de tot. Privind la ceea ce avea de pierdut, a decis că nu merita.

Biserica nu este singurul loc în care oamenii își pierd locurile de muncă din cauza pornografiei. Majoritatea companiilor au o politică de încetare a contractului de muncă în cazul angajaților care vizionează pornografie pe calculatoarele de serviciu. Un sondaj realizat pe internet de Websense, un furnizor de programe de administrare a personalului, relevă că 22% din angajații de sex masculin și 12% din cei de sex feminin recunosc că au vizitat cel puțin un site porno la serviciu.

Brandon s-a căsătorit în urmă cu cinci luni. Însă trebuie să discute în mod constant despre ispitele cu care se confruntă. Se simte de parcă ar face parte dintr-un club al „pornografilor anonimi”, purtând asemenea discuții stânjenitoare cu câțiva băieți foarte apropiați lui. Chiar și atunci când vede o fată pe stradă, Brandon le spune prietenilor săi apropiați dacă a cedat ispitei în gândurile sale. Probabil vom spune că este un aspect trivial, însă Brandon își iubește soția și preferă să își concentreze energia sexuală asupra ei decât asupra vreunei fete în bikini de pe plajă. Știți că bărbații se gândesc la sex la fiecare șase secunde, în medie. Brandon vrea să-și canalizeze aceste gânduri constante spre soția sa, deoarece ea are un rol extrem de important în reabilitarea sa. Îi spune soțului ei: „Vreau să fiu obiectul fanteziilor tale. Ce e de făcut?” Amândoi susțin că au o relație mult mai împlinită.

Brandon pune lucrurile în perspectivă: „Căsnicia mea s-ar putea destrăma într-o clipă. Aș putea rămâne fără serviciu într-o clipă. Fostul meu coleg a fost foarte descurajat de slujba sa și nu cred că a avut un deuseu pentru această descurajare. Vizionase vreme de o săptămână pornografie, lucru pe care chiar nu îl făcuse înainte. Conducerea l-a prins, însă, și l-a concediat. Iar eu eram subalternul său și avusesem și eu cu prisosință momente în care mă uitasem la sit-uri porno; acesta a fost un semnal important de alarmă, care m-a ajutat să mă dezmeticesc”.

Dat fiind că Brandon este deschis față de soția sa în legătură cu frământările sale, faptul că s-a căsătorit i-a fost de mare folos în ultimele câteva luni. Soția sa știe cât este de vulnerabil. Este conștientă cât de pasibil este de a cădea în ispită. Brandon stă împreună cu ea seara și discută. Îi spune că sunt gânduri care așteaptă să pună stăpânire pe el. Simplul fapt că poate fi sincer în această privință cu soția sa, îi apropie mult mai mult. Ea nu își spune: „Nu mă iubește”. Brandon o ajută să înțeleagă ce înseamnă a fi bărbat și se descoperă astfel în fața ei. Poartă discuții în mod constant cu ea deoarece își poate mărturisi slăbiciunile. Cei doi au libertatea de a fi sinceri.

Brandon vorbește despre experiența sa cu pornografia ca despre o separare, izolare, lipsă a comunității. Oamenii fiind, ne dorim să intrăm în relație cu ceilalți. Și una din cele mai bune modalități de abordare a

acestei probleme pe care le-am văzut aplicate este tocmai cea folosită de Brandon și de soția sa – răspunderea înaintea partenerului. Răspunderea în forma ei cea mai simplă înseamnă să ai un prieten bun alături de tine în vremuri grele. Există momente în care oamenii fac greșeli. De regulă, sunt singuri. Efectul dramatic al pornografiei se datorează internetului, deoarece poți beneficia de ea într-o discreție totală, fără nici un martor. Răspunderea conferă unui prieten rolul de a-ți fi alături și de a te ajuta să revii pe calea cea bună în momentele în care s-ar putea să nu fii destul de puternic ca să rezisti ispitei.

Noi am creat cu XXXchurch un program de răspundere denumit X3watch. Poate fi descărcat gratuit de pe XXXchurch.com. Trebuie să furnizezi programului o adresă de e-mail a unui prieten de-al tău, iar la fiecare 14 sau treizeci de zile, prietenul tău este anunțat printr-un e-mail despre toate site-urile pe care le-ai vizitat în ultima lună. Atunci când știu că cineva va putea să vadă că ai vizitat un site pornografic, majoritatea oamenilor se gândesc de două ori înainte de a o face. Trebuie însă să fie un prieten care să aibă convingeri similare în ceea ce privește pornografia, cineva care să fie dispus să dea un telefon în caz că se întâmplă ceva necorespunzător.

Pentru mine, X3watch este mai mult decât un program anti-pornografie, este un instrument de comunicare și responsabilizare. Soția mea și cel mai bun prieten al meu primesc rapoartele mele. Nu îmi fac griji că ar putea găsi pornografie în rapoartele mele. Cu toate acestea, de două ori pe lună am două persoane care mă supraveghează și vin să discute cu mine, punându-mi toate întrebările incomode.

Principiul răspunderii ar trebui regăsit și în bisericile noastre. Grupurile mici sunt excelente dacă poți merge un pic mai în profunzime și oamenii sunt deschiși unii față de alții. Dacă ești lider al unui asemenea grup ori frecvențezi unul, poate reușești să stabilești o legătură cu una sau două persoane pentru a răspunde unii înaintea altora.

Dar poate că nu frecvențezi un asemenea grup. Acest lucru nu înseamnă că principiul nu se poate aplica. Eu și prietenul meu locuim la o distanță de 400 de mile unul de altul. Nu ne întâlnim săptămânal ci de câteva ori pe lună, în cel mai bun caz. Însă amândoi suntem sinceri s

deschiși unul față de altul și conștientizăm valoarea prieteniei noastre și a acestui parteneriat de răspundere.

Când spun *răspunzător*, înțeleg ceva mai adânc decât sensul imediat al cuvântului. Rădăcina cuvântului este „a răspunde” – iar dacă nu facem decât să răspundem în mod dezinteresat unor întrebări – nu am rezolvat nimic. Trebuie cu adevărat să ne pese unii de alții pentru ca acest instrument să fie eficient.

Brandon și Dave subliniază importanța găsirii unui tovarăș, un partener de laborator cu care să poți experimenta tehnicile care funcționează și care nu. Această concentrare este foarte dificil de menținut, însă găsind câțiva asemenea oameni cu care să poți fi deschis te eliberezi de secretomanie. Nu doar un simplu partener de răspundere. Eu mă vedeam ca fiind partenerul de răspundere al lui Tim, însă nu făceam decât să-l determin să-mi recite replici de o pioșenie tipică, frumoase, un limbaj disimulat. Realizez că totul fusese o prefăcătorie.

Pentru a ne atinge potențialul maxim, avem nevoie în viețile noastre de oameni care să meargă mai departe spunând: „Haide să fim răspunzători unul înaintea celuilalt”. Avem nevoie de cineva care să se dedice luptei. Cineva care să spună: „Nici eu nu vreau să fiu dependent de treaba asta ... e nasol!” Trebuie să îți dorești acest lucru cu ardoare. Altfel, ești ca un fost fumător care nu își cumpără țigări, însă cerșește o țigară de la unul și de la altul. Ei bine, află că tot fumător ești!

Odată ce ajungi în punctul de a-ți dezvălui cele mai adânci trăiri sexuale unor prieteni apropiați, acele conversații vor avea rolul de a arunca o lumină asupra ungherelor întunecate. Prin simplul fapt că discuți acest subiect, ca de exemplu: „Ne vedem mai încolo... Ia zi, când ajungi acasă o te uiți la niște poze porno și o să te masturbezi?” În interiorul tău te vei gândi: *Bun, prietenul meu tocmai m-a întrebat dacă mă duc acasă să-mi fac de cap.* Însă când ajungi acasă cu aceste cuvinte în minte, mai mult ca sigur nu vei mai vrea să faci asta. Vorbiți împreună despre cum să faceți ca toată ideea de pornografie să devină deconstruită, stupidă.

Una din scenele mele preferate este din primul film al lui Austin Powers. Austin se furișează în ascunzișul Doctorului Evil, unde găsește câteva femei robot, fete mecanice cu mitraliere în sâni. Misiunea lor este

să distragă atenția. Îl înconjoară pe Austin și îl seduc, deși el trebuie să salveze lumea de uneltirile Doctorului Evil. Sunt precum sirenele lui Odiseu, împingându-l spre distrugere. Austin începe să strige: „Margaret Thatcher goală într-o zi geroasă!” Invocă o imagine foarte non-sexuală pentru a-și anihila propriile dorințe sexuale. Odiseu le-a spus marinarilor săi să-și înfunde urechile cu ceară și să-l lege de pupă pentru a nu fi ademenit. Există tot felul de măsuri pe care le putem lua pentru a depăși ispita.

IUBIREA DE OAMENI

O modalitate prin care ne putem ajuta prietenii este să fim persoane care să servim drept model. Fiți precum regele David. Fiți precum Enea. Sigur că oamenii aceștia au pășit și ei pe alături, ca noi toți. Să-l luăm de pildă pe Regele David. Acest rege războinic, un om după inima lui Dumnezeu, a păcătuit cu Batșeba, după care i-a ucis soțul pentru a o putea păstra. Apoi a încercat să șteargă toate urmele.

Însă Dumnezeu a arătat bunăvoință față de Regele David. Națiunea lui Israel a făcut la fel. Dacă acest monarh decăzut a ajuns să fie strămoșul unui neam din care s-a născut Isus în cele din urmă, unul din marii eroi ai Bibliei, putem vedea prin acest exemplu că Dumnezeu poate face lucruri mărețe și puternice dintr-un material slab, uman. Deci cum am putea noi, credincioși fiind, să-i condamnăm ori să-i abandonăm pe aceia dintre frații noștri pe care Dumnezeu Însuși vrea să-i reabiliteze și să-i folosească pentru lucruri mărețe? Iubiții, soții, tații, mamele, copiii și pastorii noștri care se zbat să se elibereze sunt mai mult decât niște credincioși rupți prea timpuriu de calea dreaptă. Ei toți sunt rezervoare de energie care nu își pot găsi împlinirea decât prin sprijinul și înțelegerea noastră plină de bunăvoință.

În calitate de credincioși, trebuie să tolerăm mai mult și să judecăm mai puțin. Mulți credincioși văd vedetele porno ca fiind răul personificat, oameni care au căzut de partea întunecată, străini de orice moralitate. Sunt însemnați de moarte; nu mai pot fi salvați, se află de partea întunericului.

Permiteți-mi să vă împărtășesc secretul luptei împotriva pornografiei. Nu trebuie să faceți pancarte moralizatoare ori să boicotați internetul. Nu le mai spuneți vedetelor porno că merg în iad. Au avut suficiente experiențe neplăcute cu oameni care au făcut acest lucru, iar făcând astfel, îi veți întărâta și mai mult împotriva creștinilor și a credinței. Putem înțelege de ce majoritatea celor din această branșă au avut experiențe extrem de neplăcute cu oamenii religioși de la început.

Puteți încerca și metoda mai grea, prin care să creați un fel de instituție ori organizație care să anihileze pornografia. Recent am citit un articol scris de un autor conservator care susținea că am pierdut lupta împotriva pornografiei. Soluția sa: omorâți-i cu taxe. Puteți încerca o metodă de acest gen, însă haideți să nu ne ascundem după degete: având la dispoziție mijloacele de comunicare rapidă, pornografia nu va dispărea niciodată. Încercați să spuneți unei industrii care generează 13 miliarde de dolari anual să se ridice și să plece.

Adevărata luptă începe în interiorul individului. Începe cu tine. Nu cu ceea ce poți face, ci cu ceea ce ești. Primul lucru pe care îl putem face este să discutăm pur și simplu despre această problemă, să scoatem mizeria de sub covor și s-o aducem la lumina zilei. Abia atunci vom putea cu adevărat să vorbim despre ea, fie că este vorba despre tine, familie ori prieteni.

Dumnezeu nu este indiferent față de această problemă: el ne-a creat în acest fel ca ființe umane sexuale, însă nu ne-a creat pentru a trăi în ascuns și plini de teamă. Teamă nu face decât să se interpună între noi și Dumnezeu și între noi și cei din jurul nostru. Nu e un drum ușor. De fapt, este un drum destul de greu și se aseamănă celui mai lung drum din Africa, o întindere plină de gropi, de noroi și asfalt spart care înaintează prin deșerturile secate ale Etiopiei și Kenyei unde bandiți înarmați, cunoscuți sub numele de *shifta* îi împușcă pe călători și le fură încălțăminte.

Acest drum va fi presărat cu multă rugăciune și lectură. Va fi marcat de o durere cum nu ai simțit niciodată. Pe drum va exista și pericol. Da, Hristos poate lua povara păcatului sexual, însă trebuie să discutăm această problemă și să devenim răspunzători. Teddy Roosevelt spunea

Secrete XXX

odată: „Este mult mai bine să îndrăznești lucruri mărețe, să ai parte de triumfuri glorioase, chiar dacă sunt presărate cu eșecuri, decât să intri în rândul acelor biete spirite care nu au nici bucurii mari, nici suferințe mari, deoarece trăiesc într-o zonă crepusculară în care nu cunosc nici victoria, nici înfrângerea”.

Eu sunt unul dintre pastorii porno. Este o titulatură care nu știu dacă îmi place, însă e o titulatură de care nu mai pot scăpa. În fiecare zi aud o poveste despre felul în care pornografia a intrat în viața cuiva. Problema e imensă și va fi și mai mare. Însă chestiunea aceasta nu mai trebuie să rămână un secret în bisericile noastre. Avem grupuri pentru dependenții de droguri și de alcool, însă pornografia și dependența sexuală continuă să rămână micul păcat nemărturisit din rândul comunităților noastre aparent pline de sfințenie. Cu cât schimbăm acest lucru mai curând, cu atât mai curând dușmanul nostru va slăbi. Să avem îndrăzneala lucrurilor mari, chiar dacă eșuăm și ne pomenim jefuiți de încălțăminte pe drum. E o alternativă mult mai bună decât să ne ascundem în spatele judecăților, temerilor, negărilor și secretelor.

La E
luau interv
Realizau n

La Erotica LA am întâlnit două femei din tagma feministelor, care luau interviuri oamenilor ce stăteau la rând pentru a intra la convenție. Realizau un documentar pe acest subiect și mi-au luat un interviu. Mi-au pus diferite întrebări despre ce a realizat XXXchurch și cum erau oamenii care făceau parte din această mișcare. La sfârșitul interviului, au arătat înspre afluența de bărbați de toate vârstele care intrau pe ușile târgului și m-au întrebat care era răspunsul. Căutau o formulă, o ecuație. Mi-au spus că aş putea face bani serioși dacă aş găsi acest răspuns magic – răspunsul la toate suferințele sexuale ale bărbaților, răspunsul la depravare, un răspuns menit să acopere vidul fără margini pe care bărbații încearcă să îl umple cu pornografie, neajungând niciodată să se sature. Adevărul este că nu există o ecuație cu necunoscutele xyz.

Brandon, prietenul meu care este responsabil cu tinerii într-o biserică, crede că Hristos ne permite să ducem această bătălie pentru a putea lupta, persevera, pentru a nu fi mulțumiți de sine. Nimeni nu poate spune: „Am găsit soluția și nu voi mai ajunge niciodată la așa

* Autorul recurge la o subtilitate lingvistică intraductibilă, făcând un joc de cuvinte, cu trimitere la clasică expresie evanghelică “born again”, care înseamnă “născut din nou” (n.ed.)

ceva". Adevărul este că efectele continuă să existe în viața de după pornografie. Hristos este binevoitor față de noi, dar acest lucru nu se va încheia niciodată; suntem încă susceptibili de a re-cădea. Nimeni dintre noi nu poate să se mute undeva într-o cabană în pădure pentru a scăpa și nici nu spun că ar trebui, deoarece este tot o formă de izolare.

Brandon cunoaște un individ care s-a confruntat cu homosexualitatea. Nu a ajuns niciodată să fie liber cu adevărat. Puștiul acesta, în vârstă de șaisprezece ani la acea vreme, avea relații sexuale cu bărbați mai în vârstă. Prefera să facă sex cu acești bărbați în mare parte deoarece își dorea mai mult ca orice ca la sfârșitul zilei să fie ținut în brațe; avea această nevoie de intimitate. Este o poveste foarte tristă, însă și-a compromis sănătatea pentru momentele de intimitate după care tânjea.

Unii oameni aleg un drum foarte dificil; dacă puștiul acesta își va dori vreodată să-și revină, va avea nevoie de consiliere. Trebuie să pregătim mai mulți oameni care să fie capabili să facă acest lucru și care să fie conștienți că acești puști nu sunt monștri ai naturii și că sunt capabili de vindecare.

Prietenul meu Chris este o sursă de mare încurajare, deoarece face ceea ce trebuie cu tinerii de care este responsabil în inima Las Vegasului. Chris a vorbit în mod deschis cu mai mulți oameni despre confruntările sale cu pornografia și ce influență puternică a avut asupra vieții sale.

Pentru Chris este o încurajare să audă alți clerici (prezbiteri sau pastori) care își mărturisesc luptele pe care le duc cu pornografia. Mulți pastori se confruntă în mod constant cu ea, mergând pe la conferințe, unde filmele sunt mereu accesibile în camerele de hotel. Prin faptul că ei își mărturisesc eșecurile, cineva care are aceeași problemă va spune: „Ia te uită, nu sunt singurul cu această problemă”.

Skip și Stacy fac și ei ce pot pentru a lupta împotriva pornografiei. Cu câteva luni în urmă, acești doi bărbați din Jackson, Mississippi, s-au oferit să-mi aranjeze un zbor pentru a sta de vorbă cu ei la biroul lor. În timpul crizei companiilor care desfășurau activitate pe internet de la sfârșitul anilor '90, Skip și Stacy erau proprietarii mai multor asemenea site-uri. Chiar înainte de criză, au cumpărat o companie mică denumită Integrity Online. Compania oferea internet filtrat pentru persoanele care

doreau să-și protejeze familiile și pe ei înșiși de reclamele la pornografie și nu numai.

Oamenii aceștia aveau afaceri de milioane de dolari. Ei urmau să-și vândă toate companiile și să se retragă, când piața a căzut. Au pierdut aproape totul, totul mai puțin Integrity Online, care scăzuse drastic în valoare. S-au ocupat de companie și au resuscitat-o. Acești credincioși devotați, aflați în chiar inima lumii fundamentaliste a creștinismului protestant american, s-au pomenit că existența lor depindea de dorința oamenilor de a lupta împotriva pornografiei. Asemeni mie și lui Mike, care am simțit chemarea de Sus, Skip și Stacy au adoptat această cauză cu o credință deplină în Dumnezeu. Și-au pus traiul, familiile și reputațiile în mâinile companiei Integrity Online.

Îi admir pe Skip și pe Stacy. Servind odată masa împreună, Skip a spus că avea să plece la Convenția Baptiștilor din America, neinvitat, unde va organiza un stand. Fie va reuși să agite spiritele până când oamenii aveau să vadă nevoia de a înfrunta această problemă, fie va fi dat afară. Suna mai degrabă ca tactica unui hippy al anilor șaizeci și nicidecum a comportament de creștin conservator din inima ținutului Mississippi. Stacy are același entuziasm, fie că se luptă împotriva pornografiei, fie că este dat afară de la meciul de baseball al fiului său pentru că se ceartă cu arbitrii pentru diverse decizii.

Acești oameni au lăsat la o parte orice rezerve. Sunt deschiși, sinceri și dedicați. Ei susțin că Dumnezeu i-a pus într-un loc unde trebuie să lupte pentru a supraviețui. În timpul călătoriei mele, Skip mi-a oferit o imagine din cartea *The Church of Iresistable Influence*⁸ a lui Robert Lewis: „Credincioșii se găsesc pe o insulă, pe când restul omenirii trăiește pe continent. Cele două grupuri sunt conectate printr-un pod. Amândouă părțile strigă una către cealaltă: «Veniți la noi!», «Nu, mai bine veniți voi!» Și nimeni nu se mișcă. Apoi spunem: «Ne întâlnim la jumătatea drumului.» Nu e destul. Noi, creștinii, trebuie să trecem podul. Trebuie să ieșim din biserici și să intrăm printre cei care sunt drojdia societății, altfel nu se va rezolva nimic, iar clișeele care circulă despre creștini vor rămâne aceleași”.

Skip și Stacy înțeleg, în vreme ce mulți alții nu găsesc o explicație văzându-și prietenii și familia trăind în spatele unor secrete. E trist, însă cei care înțeleg cel mai bine sunt oamenii din interiorul branșei. Nu sunt caricaturi hedoniste. Sunt oameni care înțeleg, însă înțeleg plătind un preț covârșitor pentru ei, pentru limitele lor umane, pentru sănătatea lor.

ELIBERAREA

Prietenul meu Josh, un client al industriei pornografice și creștin în același timp, ilustrează cât de dificil este să te eliberezi de pornografie. Josh a încercat aproape mereu să scape prin forțe proprii. Avea toate semnele care indicau că ar fi putut. Avea motivația de a scăpa, însă mereu era acel ceva care stă în calea libertății și e nevoie ca alte persoane să vadă care este acest obstacol. Din păcate, eu nu l-am văzut până în momentul în care a fost aproape prea târziu.

La ora 4:30 dimineața, într-o zi de 29 decembrie 2004, Josh leșina și se trezea doar pentru a leșina din nou. Încerca să se agațe de sunetul ploii care lovea în caroseria de metal care îl înconjură. O durere începea să-i apese craniul; a leșinat iar rămânând în stare de inconștiență timp de aproximativ treizeci de secunde. Simțea că centura îl strângea mai mult decât de obicei. Se întreba dacă nu cumva sângera. Nu simțea durere. Simțea cum gravitația încerca să-l împingă în mod nefiresc înspre geamul pasagerului.

Și-a verificat corpul și fața să vadă dacă erau urme de sânge. Nimic. Noua lui Toyota Tacoma era răsturnată lateral, în ploaie, pe banda exterioară a autostrăzii. Fața i se uda prin geamul deschis din partea pasagerului. S-a uitat împrejur căutându-și echipamentul de filmare; nu mai era. Trebuie că zburase pe geam și era undeva într-o baltă. Spera să poată salva camera costisitoare și materialul înregistrat de neînlocuit. Încă năucit, Josh privea prin parbriz cum tir după tir treceau peste șapte DVD-uri roșii răsfirate pe asfalt.

Cu treizeci de minute în urmă, o luase înspre sud pe șoseaua Interstate 5 spre San Diego. Mintea lui era adâncită în gânduri în timp

ce conducea. La ora 3:50 dimineața, ploaia începu să cadă pe parbrizul mașinii. Era frământat de atâtea gânduri încât nu se putea concentra. Josh își făcea griji în cea mai mare parte a timpului. Griile în privința banilor, ori a lipsei lor, îl consumau. Era pe punctul de a ceda psihic. Ratele pentru mașină erau prea mari, iar restul facturilor sale scăpau de sub control. Oricât ar fi încercat, Josh nu putea să țină de bani.

Poate ar fi trebuit să se gândească mai serios înainte să o pornească pe cont propriu. Voia să facă bani rapid ca astfel să poată pune în practică mai multe idei de afaceri pe care le dezvoltase de-a lungul anilor. Josh a ales ca profesie webdesign-ul și editarea de filme. Îi plăcea foarte mult; munca aceasta îl făcea fericit. Îi plăcea mult să creeze, iar părinții săi îi spuneau mereu în copilărie că avea să își pună amprenta asupra vieților oamenilor. Mama sa în special îl încuraja să aibă vise îndrăznețe.

Josh și-a dezlipit privirea de pe șosea privind în stânga sa. Pe scaunul pasagerului se găsea o cameră digitală Sony nou-nouță. Îi plăcea să țină în mână acel obiect cu contururi fine. Îi plăcea să-i simtă greutatea, clicul fin al blițului, sistemul de înregistrare excelent, îi plăcea totul. Încerca să nu se gândească la prețul aparatului ori la faptul că nu și-l putea permite. Încerca să nu se gândească la ce îl folosise. Gândurile îl asaltau, un potop de bancnote verzi și de datorii. Trebuia să se bazeze pe activitatea pe care o desfășura în ultimul timp pentru a ieși din datorii.

Josh simțea senzația curată a bancnotelor de o sută de dolari în buzunarul său. Nu îi dădeau acel sentiment plăcut care era de așteptat. Vinovăția îl copleșea de fiecare dată când se gândea la munca pe care o făcuse în acea seară ploioasă.

Dintr-odată, cauciucurile au derapat și mergeau prin bălți în loc să meargă pe asfalt. Nervii lui Josh erau întinși. Luă piciorul puțin de pe accelerație, iar cauciucurile începură să prindă din nou aderență pe carosabil.

Trebuia să fie mai atent la drum, însă gândurile lui hoinăreau aiurea. Josh începu să se gândească la Dumnezeu. Își amintea că devenise creștin cu ani în urmă; mesajul pe care îl auzise la o biserică din San Diego părea a fi fost gândit tocmai pentru el. Prietenul său Andrew a rămas să se roage atunci împreună cu el. Andrew îi menținuse în viață

Secrete XXX

credința ce înmugurea în el în următorii câțiva ani, până când s-a mutat în Arizona.

Josh a uitat apoi totul; banii l-au acaparat. Mereu avea probleme când venea vorba că altcineva ar putea să-i rezolve problemele, fie și chiar Dumnezeu. Voia să editeze filme pentru Hollywood, însă nu era suficient de bun, deoarece nu făcuse studii în acest sens. Astfel, Josh a început să cocheteze cu pornografia. Vedeau o compatibilitate între aptitudinile sale și mentalitatea Vestului Sălbatic pe care o regăsea în această branșă. Cu atât devii mai bun, cu cât perseverența și hotărârea ta sunt mai puternice în industria pornografică. Talentul nu avea nici o importanță. Fără tehniciori lumini complicate, era o afacere care se ghida după formule bine stabilite. Oamenii voiau să vadă sex, iar câtă vreme aveau parte de o lumină bună și de prestații mulțumitoare, erau fericiți.

Astfel, Josh a început să frecventeze „Karaoke cu vedete porno”, un eveniment ce avea loc într-un bar din Los Angeles, organizat pentru divertismentul vedetelor porno. Și-a făcut câteva relații solide și primea proiecte ocazionale. Josh a început să cunoască pe toată lumea din branșă, învățând cum să se miște în această lume. Uneori, privind spre propriul viitor, era deprimat. Nu era sigur că voia să își facă o carieră din editarea filmelor porno. A decis să intre în joc doar până când avea să facă suficienți bani pentru a începe o afacere normală. În paralel, Josh își încerca mâna în filmări comandate de biserici. În ciuda faptului că lucra în industria pornografică, continua să simtă o legătură puternică cu Divinitatea.

Josh avea asupra sa întotdeauna două tipuri de cărți de vizită: unele negre și altele albe. Cele albe prezentau o firmă ce se adresa mediului religios. Filma și prelucra înregistrări făcute în biserici, promițând muncă de calitate și fundal sonor pe melodii religioase înălțătoare. Avusese câteva asemenea contracte, însă de regulă bisericile îl rugau să facă muncă voluntară. Rhetorica nepronunțată a acestora era: „Faci lucrarea lui Dumnezeu și El ar vrea s-o faci fără bani. Astfel, îți vei aduna încă o comoară în cer”.

Munca pe gratis nu a adus încă nimănui pâine pe masă. Nici pe el nu l-a scos din falimentul previzibil. E adevărat că munca pe care o făcea cu cărțile de vizită albe îi aducea mai multă satisfacție, însă cele negre îi aduceau mult mai mulți bani. Ori de câte ori un potențial client îl suna spunându-i că primise cartea sa de vizită, îl întreba ce culoare avea. Nu voia ca nimeni dintre clienții săi să afle de cealaltă activitate.

Cu câteva zile în urmă, o binecunoscută vedetă porno voia să își reînnoiască site-ul. L-a sunat pe Josh de pe cartea de vizită neagră pe care i-o dăduse la un târg erotic. El s-a deplasat la LA, de la San Francisco unde locuia, și a preluat câteva fotografii și filmări de-ale vedetei pentru a le transforma într-un site web. A realizat de asemenea câteva pictoriale **incendiare cu vedeta**.

Aparatul de care era atât de atașat surprinsese imaginile pe care urma să le încarce pe pagina de internet a vedetei în ziua următoare. Bani din buzunar nu-i ajungeau însă nici pe departe pentru a-și acoperi datoriile. Cel mai mare obstacol în viața sa erau banii și aceștia îl împinseseră să facă lucruri care nu-i făceau o deosebită plăcere. Rata pentru mașină trebuia achitată până la sfârșitul lunii, iar Josh nu avea nici cea mai mică idee de unde să facă rost de bani. Uneori, Josh se ruga lui Dumnezeu să îi arate o modalitate de rezolvare a problemelor sale financiare. Se ruga să nu fie nevoit să rămână prea mult în industria pornografică.

Înainte să se dezmeticească, roțile mașinii au intrat iar în derapaj. De această dată a pierdut total controlul. A ridicat piciorul de pe accelerație încercând să rămână calm. Însă camioneta s-a rotit necontrolat pe două roți, ieșind în decor. Camioneta s-a răsturnat în cele din urmă într-o parte, în afara benzii de circulație. Trezindu-se din inconstiență, Josh încerca să-și dea seama dacă hainele îi erau ude de sânge. S-a verificat de mai multe ori pentru a găsi eventuale răni, ca și cum i-ar fi lipsit un picior a cărui absență nu o putea simți încă. În acel moment a observat că tot echipamentul dispăruse. Camera probabil că sărise pe geam. Apoi și-a zărit DVD-urile, copii cu autograf din partea vedetei porno cu care se întâlnește în acea seară. Încet, Josh s-a urnit din mașina avariata și a

Secrete XXX

ieșit în desişul de arbuști ce se întindea împrejurul mașinii. Nu avea nici măcar o zgârietură.

Câteva clipe mai târziu au ajuns și echipele de intervenție. Medicii i-au făcut consulturi pentru a depista eventuale leziuni nevăzute. Câțiva reprezentanți ai autorităților din districtul San Diego stăteau pe marginea șoselei și murmurau între ei: „Ar trebui să fie mort”.

Josh stătea înmărmurit. Era sănătos; nu i se întâmplase nimic, nici măcar o zgârietură. În timp ce aștepta ridicarea automobilului, Josh își căuta cu frenezie camera și fotografiile prin desiş. A căutat peste tot unde credea că ar fi putut zbura. Toate direcțiile, toate traiectoriile. Nimic.

Întors acasă, ud și murdar, Josh s-a prăbușit în pat. Își pierduse cel mai important instrument în afară de calculator. Următoarele luni i-au adus tot mai multă frustrare. Deși nu mai avea rate de achitat pentru mașină în urma accidentului, tot nu reușea să facă bani. Avusese în derulare cel mai important proiect personal de când era în branșa de filme porno. Sara, una din fetele de pe afișele de la Erotica LA, îl angajase ca webmaster și îl rugase să îi refacă pagina de internet. Însă lucrurile nu au mers deloc bine. Toată bucuria i-a dispărut odată cu accidentul. Nu se putea gândi la nimic altceva. Un alt designer foto cu care lucrase pentru pagina de internet renunțase subit, lăsându-l pe Josh într-o amară deznădejde. În tot acest timp, Josh simțea că Dumnezeu îi îmboldea sufletul, arătându-i un stil de viață mai bun dacă decidea să creadă. Astfel a decis să-și pună echipamentele în cui și să se retragă din activitatea de webdesigner.

I-a scris Sarei: „Simt că mă dau cu capul de pereți deoarece Dumnezeu nu asta vrea să fac eu în viață. L-am evitat vreme de doi ani, răstimp în care am încercat fără prea mult succes să obțin banii pe care îi oferă industria pornografică. Sunt obosit, inima și sufletul mă dor în fiecare seară când mă culc și știu că ar trebui să fiu de cealaltă parte a baricadei”.

Sara nu s-a supărat. Nici măcar nu a fost dezamăgită. I-a scris înapoi spunându-i: „Și eu vreau să ies”.

În vreme ce Josh nici nu reușise să calce prea bine pragul industriei pornografice aducătoare de bani, Sara era una dintre cele mai de succes fete din breaslă, dar cu toate astea, voia să iasă.

Josh se gândea să se mute în Arizona, pe lângă biserica prietenului său, poate chiar să obțină o slujbă acolo în departamentul de design. Și-a petrecut următoarele zile căutând o cale de a renunța complet. Așa ne-a găsit. Josh a dat de site-ul nostru și a știut că trebuia să stea de vorbă cu mine. Întâi mi-a trimis un e-mail:

Salut Craig,

Nu prea știu ce să spun, dar am lucrat în industria pornografică timp de doi ani (și sunt tot falit) și, în afară de faptul că nu am ajuns nicăieri din punct de vedere financiar, m-a răvășit pe dinăuntru. Să lucrezi în industria pornografică și să nu crezi în Dumnezeu e un lucru, însă problema mea e că sunt un om credincios. Nutream speranțe că voi face parte din industria care face 13 miliarde de dolari pe an și că voi pune și eu un ban în buzunar, însă nu mi-a mers prea bine și sunt obosit... obosit să muncesc pe brânci și să nu fac nici un ban, obosit să îi întorc spatele lui Dumnezeu și să știu că mă privește în timp ce îmi desfășor munca înconjurat de atâta păcat, încercând să mă conving că nu e chiar atât de grav, și m-am saturat să îmi spună oamenii că am o ocupație de invidiat, fiindcă, dacă ar cunoaște totul îndeaproape, le-ar pieri fanteziile numaidecât. Deci nu știu ce pot face pentru tine sau unde mă vrea Dumnezeu, deoarece nu au trecut decât patru zile de când am decis să mă întorc din drum și să merg spre Dumnezeu. Însă mi-ar plăcea să stăm de vorbă, fie la telefon, fie personal pentru a mă lămuri ce au de spus mășcăricii de la XXXchurch. Oricum, nu vreau să vă bat prea mult la cap, ajunge cât am scris. Nu fac decât să caut ajutor și să încerc să ajut pe alții.

Josh (fost webdesigner de site-uri porno)

Înainte de a fi reușit să citesc e-mailul, Josh m-a contactat prin telefon. Numărul meu personal nu era afișat pe site și nici alte informații personale, însă a dat de numărul unui prieten de-al meu și l-a sunat pentru a da de mine. Dacă a fost insistent cu vedetele porno, atunci cu siguranță că putea să persiste și căutându-mă pe mine.

În acea săptămână, întâmplarea făcea că aveam de prezentat un discurs la The Flood – o biserică de tineri din San Diego. L-am rugat pe Josh să mă caute după eveniment pentru a sta de vorbă. La urmă, am plecat împreună la Denny's să mâncăm un sandviș. Am vorbit timp de trei ore. În marea parte a timpului am vorbit despre ce voia Josh să facă cu viața sa și despre dorința sa de a sta cât mai departe de pornografie.

L-am spus: „Ieși acum! Dacă mai rămâi în preajma acestor oameni și te mai expui la atmosfera asta, vei fi atras din nou!”

Josh a decis atunci și acolo să meargă la prietenul său din Arizona ca să uite de pornografie pentru totdeauna. Însă Josh a ezitat să rupă toate legăturile cu prietenii săi din rândul vedetelor porno. În scrisoarea pe care i-a scris-o Sarei, spunea: „Am terminat cu pornografia, însă nu îmi reneg prietenii din branșă. Continuu să îți stau la dispoziție în orice înseamnă informație. Dacă vrei să știi unde să cauți ceva anume, te ajut, ori dacă ai nevoie de ajutor cu serverul, apelează cu încredere, pentru că îmi place să-mi ajut prietenii când pot. Iar dacă ai nevoie de cineva care să te asculte când vrei să îți descarci sufletul sau de cineva cu care să discuți despre credință și Dumnezeu, sunt aici. Știu că și sufletul tău suferă ca al meu. Înțeleg că ești în meseria asta de multă vreme și ai dreptul la ceea ce ți se cuvine, însă știu că situația te întoarce pe dos”.

Sara nu l-a mai sunat niciodată pe Josh ca să-i dea de lucru pentru pagina ei de internet, însă Josh a păstrat legătura cu o altă vedetă porno, pe nume Trinity, mamă a unei fiice. Numele ei real era Michelle și și-a început activitatea de actriță porno la vârsta de nouăsprezece ani, într-o noapte, la un hotel din Las Vegas. Fusese convinsă să facă sex cu Ron Jeremy, cea mai faimoasă vedetă porno, fapt pentru care a primit 5.000 de dolari în acea seară. A continuat să aibă prestații de acest gen, lucrând din ce în ce mai mult pentru bani din ce în ce mai puțini. În cele din urmă, Trinity a devenit o prostituată a bordelului Chicken Ranch, situat la 40

Porn again
de mile distanță de Las Vegas, un loc în care admiratorii ei puteau veni să facă sex cu ea. Josh și Trinity s-au apropiat tot mai mult. Deși Trinity ura munca pe care trebuia să o facă, nu voia să renunțe, deoarece și-ar fi sacrificat independența astfel.

Au trecut câteva luni, iar Erotica LA se apropia. Într-o seară Josh m-a sunat spunându-mi că voia să ne ajute cu standurile noastre. Cunoștea multe vedete porno și voia să distribuie mesajul „Isus iubește vedetele porno”. I-am spus că nu ar fi o idee prea bună să vină tocmai în mijlocul lumii de care voia să scape. De fapt, în urma insistențelor sale, i-am spus într-un mod foarte categoric să nu vină.

A venit însă. În învălmășeala și haosul instalării standurilor noastre, a ajuns și Josh și a început să distribuie fluturași XXXchurch tuturor vedetelor pe care le cunoștea. S-a mișcat rapid, asemenea unui agent de vânzări, încercând să convingă cât mai multe vedete porno să vină să stea cu noi de vorbă în standul nostru. Și-a încercat norocul chiar și cu celebra Jenna Jameson. Se gândea că dacă reușea să-i stârnească ei interesul, am primi mult mai multă atenție. Îi admiram curajul, dar nu încetam să-i spun să plece.

Pe măsură ce treceau orele, am început să urmăresc mai atent ce făcea. Împreună cu fluturașii noștri, își distribuia și cărțile de vizită - cele negre. Am decis că Josh trebuia să plece.

L-am abordat cu o oarecare asprime. „Ce faci, Josh? Credeam că vrei să renunți”.

„Da, dar cred că aș putea să le ajut pe aceste fete mai mult dacă aș face eu treaba pentru ele. Oricum o să angajeze pe cineva, așa că mai bine să fie cineva în care pot avea încredere. Cineva care va încerca să le ajute să iasă din afacere. Uită-te la Sara... a plecat”, a spus Josh.

Într-adevăr, fata ieșise, însă eu nu aveam încredere în intențiile sale. Jimmy D, prietenul nostru pornograf, dădea din cap în timp ce asculta conversația noastră. Vedea o parte din sine în tânărul Josh. Ah, de-ar fi putut întoarce timpul și să aibă din nou douăzeci și patru de ani. Dacă ar fi avut o situație financiară mai bună, poate ar fi luat alte decizii. Și Josh vrea să fie un om obișnuit și, asemeni lui Jimmy D, nu are

suficientă încredere în sine pentru a face sacrificii ori pentru a-și urmări visele. Așa că se resemnează.

L-am privit pe Josh cum încerca să-și justifice prezența în breaslă. A continuat să ne ajute doar pentru a compensa ceea ce voia să facă cu adevărat. Și Jimmy D avea probleme cu conștiința, așa că a compensat la rândul său. Era ceva de genul: „Dacă reușesc să fac câteva lucruri bune, poate le vor anula pe cele rele”. Jimmy D continuă și azi să facă filme porno. Înlăuntrul său se desfășoară un conflict, dar se simte confortabil, așa încât nu prevăd să părăsească zona fierbinte prea curând. Însă Josh nu ajunsese prea departe cu profesia sa. Încă mi-l închipuiam lăsând totul baltă și plecând în Arizona, unde să nu mai editeze niciodată un site porno. Putea să facă ce își dorea cu adevărat.

„Ce crezi despre scopurile lui Josh?” l-am întrebat pe Jimmy D.

„Nu pleacă nicăieri”.

În ziua următoare, Josh a adus-o pe Trinity la standul nostru. La acea vreme nici nu știam cine era, fiindcă Josh nu amintise niciodată numele ei. Mi-am dat seama de îndată că pentru el ea însemna mai mult decât o fată care în opinia sa trebuia să se retragă din pornografie.

„Ce s-a întâmplat în Arizona, Josh?” l-am întrebat mai târziu.

„Nu a prea mers”, a spus Josh. „Cred că mă voi muta în Las Vegas și voi locui cu Trinity”.

Ce se întâmplase cu semnul pe care îl primise? A avut accidentul auto și apoi incidentul cu Sara pentru a realiza că putea face ceva mai bun în viață decât pornografie. Nu îmi venea să cred, însă Josh a plecat în Las Vegas.

Abia o lună mai târziu am vorbit cu el, când am decis să văd cum se descurca în noul apartament cu prietena sa, vedeta porno. Am făcut drumul lung până la Las Vegas, pe o căldură insuportabilă, pentru a mă convinge că Josh își trăia cu adevărat visul. Am ajuns acolo și părea o persoană cu totul diferită. Dispăruse acel Josh care avea conflicte interne. Dispăruse acel Josh care voise să plece în Arizona pentru a scăpa de pornografie.

Apartamentul lor arăta ca după război. Nu aveau mobilă, doar o saltea pneumatică și o canapea. Computerul lui Josh, ale cărui părți

componente curgeau în toate direcțiile, era amplasat pe o masă mică. În mijlocul camerei era o cutie plină cu fel de fel de lucruri. Lângă calculator erau cutii pline cu materiale pornografice. Nici la etaj nu exista mobilă. Una dintre camere era burdușită cu animalele de pluș ale fiicei lui Trinity, care era plecată din oraș cu un prieten. Plănuiau să o aducă să stea cu ei, pentru a fi mai aproape de mama ei, însă în acel moment fetița de cinci ani era în Barstow, o localitate situată la o distanță de mai multe ore de casă, în timp ce mama ei locuia la Chicken Ranch, un bordel autorizat.

Trinity putea face mai mulți bani dacă oamenii care o vedeau în filmele porno aveau ocazia să facă sex cu ea. La acea vreme îl întreținea pe Josh, care nu avea serviciu. Stătea acasă întreaga zi încercând să se perfecționeze în designul grafic și în editarea paginilor web. Pierduse între timp legătura cu majoritatea fetelor pe care încerca să le pună în legătură cu noi.

I-am înmănat lui Josh e-mailul pe care mi-l scrisese cu două luni înainte. Privindu-l, nu a realizat imediat ce era. L-a citit în liniște în timp ce eu stăteam lângă el, privindu-l. Și-a ridicat mai apoi ochii înspre mine, dar nu avea replică.

A avut nevoie de mai multe minute, după care a început să vorbească. Nimic decât scuze. „Ei bine, nu știi cât de greu este, nu înțelegi. Nu e chiar atât de ușor”. Unul din lucrurile pe care le-a spus era că nu voia să aștepte până la patruzeci de ani pentru a avea copii și a putea asigura un venit decent familiei sale. Una peste alta, Josh spunea că trebuia să facă ceea ce făcea deoarece avea nevoie de bani pentru a întemeia o familie într-o zi. Nu am fost deloc de acord cu el când, în săptămâna care a urmat, s-a întors la San Diego pentru a declara falimentul în instanță.

Nu doar că se mutase acum cu o vedetă porno și încerca disperat să prindă câte un proiect, acum era angajat chiar de prietena sa. Nu mi-a spus exact ce funcție avea. Nu cred că avea vreuna. Era la dispoziția lui Trinity ori de câte ori avea nevoie de el.

Pe lângă faptul că îi ducea lucrurile la Chicken Ranch, Josh o conducea la Los Angeles pentru eventuale filmări. Trinity nu avea permis de conducere și se baza pe Josh să o ducă dintr-un loc într-altul. În timp ce eram acolo, Josh a trebuit să-i aducă o băutură energizantă. Ne-am

deplasat la ora două noaptea la Chicken Ranch. Erau fete care stăteau în acel bordel izolat timp de mai multe luni. Nu puteau pleca de teamă să nu contracteze SIDA, așa că îi dăduseră locului numele de 'închisoare'.

Trinity și celelalte fete trebuiau să se alinieze în rând înaintea unei oglinzi, ori de câte ori intra un client în clădire. Clientul se așeza pe canapele luxoase având posibilitatea să examineze fiecare detaliu fizic în parte. Scopul oglinzii era acela de a reflecta partea dorsală a fetelor. Urma să aleagă una, după care aceasta îl ducea în camera ei. Pe birourile lor era o lampă foarte luminoasă, prea luminoasă pentru citit, care ajuta la identificarea unor potențiale boli transmisibile sexual. Dacă era dispus să plătească mai mult, clientul putea să închirieze o vilă, în spațiile din spatele fermei.

În timp ce Josh mă ducea cu mașina pe drumul acela izolat, a izbucnit o furtună neobișnuită care brăzda cerul cu fulgere. Am vorbit puțin, iar în cea mai mare parte a timpului stăteam tăcuți. Știa ce i-aș fi spus.

„Te-a mai sunat Sara în ultima vreme?”, m-a întrebat. De ce îi păsa lui Josh, care era el însuși într-o mare încurcătură, de Sara? După mai multe minute de discuții, am înțeles.

Josh și Sara plănuiau amândoi să evadeze din lumea pornografiei. Încă îi păsa. Aproape că ajunsesem la concluzia că Josh nu mai era deloc același. După ce am stat împreună la un sandviș cu luni înainte, Josh o sunase pe Sara aparent pentru a-i propune să se întâlnească cu ea la barul Porn Star Karaoke săptămâna care urma. S-au întâlnit și au discutat diverse probleme de viață timp de câteva minute, după care Josh i-a făcut cadou cartea mea, pe care o cumpărase de la biserica The Flood cu o săptămână înainte. În interior scrisese numele și numărul meu de telefon.

Trei zile mai târziu m-a sunat. În timp ce mă pregăteam să îmi duc fiul la grădina zoologică într-o după-masă calduroasă de sâmbătă, am observat un apel pe telefonul mobil – numărul avea prefixul regiunii San Fernando Valley. Am răspuns și am stat de vorbă. Aceasta avea să fie prima dintr-o serie de convorbiri telefonice. Câteva luni mai târziu, Sara s-a despărțit total de industria pornografică după o carieră de unsprezece

ani. L-am informat pe Josh despre situația actuală a Sarei. S-a bucurat cu adevărat pentru ea și îmi dădeam seama că era bucuros că putuse să joace un mic rol în reabilitarea ei.

Dar nu îi făcusem vizita pentru a vorbi despre Sara. Eram îngrijorat pentru Josh. Următoarele douăzeci de minute nimeni nu a rostit nici un cuvânt în mașină. Josh nu voia să arunce o privire lucidă asupra propriei sale vieți. I-am spus că apreciez mult eforturile sale pentru cauza noastră, dar că în acea clipă nu le vedeam decât ca pe o tentativă de compensare pentru ca astfel să poată continua cu stilul său de viață, urmându-și fanteziile.

Un lucru cu care m-am confruntat în ultimii patru ani este acela că oamenii trebuie să manifeste dorința de schimbare, iar apoi să fie dispuși să facă pașii necesari pentru a se schimba. Josh mă convinsese că voia să se schimbe, însă nu voia să ia hotărârile juste. Atât de mulți oameni fac la fel. În Epistola către Romani, sfântul apostol Pavel spune: „Binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă, după omul dinăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu; dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocitul de mine!” (Romani 7:19-24a)

Josh îi dusesese lui Trinity băutura energizantă în acea seară. Am văzut atunci că Josh ținea cu adevărat la ea, însă a plecat de acolo știind că ea urma să facă sex pe bani cu un necunoscut în acea dimineață ori în următoarea zi.

PRAGUL DE JOS

După patru luni de la vizita pe care i-am făcut-o lui Josh la Las Vegas, în 30 octombrie 2005 primesc un telefon la ora 4:30 într-o duminică dimineața. Soția mă dojenește mereu pentru că îmi țin telefonul deschis în permanență. Însă de această dată lucrurile stăteau altfel; de această

dată eu eram cel deranjat de sunetul telefonului. Cine mă sună la ora asta? Să fie vreun deces în familia mea? Vreo urgență? Când am răspuns, pe fir era Josh.

Stând de vorbă cu el la telefon în acea dimineață, am realizat că Josh și Trinity atinseseră pragul de jos. Trinity se săturase de sex, se săturase de bărbați fără chipuri care o foloseau pentru propria plăcere. Decisese că pentru independența financiară nu merita să-și înrobească mintea și trupul. Josh se săturase să o vadă pe femeia la care ținea fiind folosită zi și noapte în vreme ce el stătea singur în apartament. Erau în sfârșit gata să asculte.

Mai mult de atât, aveau nevoie de ajutor. Josh a dat un telefon îndrăzneț, însă avea suficientă încredere în mine pentru a ști că voi înțelege. Mi-a spus că se căsătorise cu Trinity în urmă cu o lună și era cu adevărat îndrăgostit de ea și o iubea foarte mult pe fiica ei. După ce am petrecut un timp cu amândoi, m-am convins că era dragoste la mijloc. Îl cunosc pe Josh, iar fata pentru care avea sentimente profunde nu mai era Trinity vedeta porno, ci doar o fată cu numele de Michelle.

Josh mi-a spus că Trinity era la Chicken Ranch, însă își dorea ca Michelle să se întoarcă acasă, pentru totdeauna. Cu o săptămână în urmă turnase câteva filme în Los Angeles, filme pe care le-a adăugat portofoliului ei de peste două sute de filme pentru adulți. Însă, fiind prost plătită pentru munca pe care o făcea, trebuia să mai muncească și la Chicken Ranch mai des pentru a putea plăti chiria apartamentului.

Josh mi-a împărtășit faptul că se schimbaseră odată cu căsătoria. Au început să realizeze că erau obosiți și consumați și voiau să evadeze. L-am supus presiunii puțin în acea dimineață pentru a mă lămuri dacă dorința de a evada era reală sau doar o altă alarmă falsă. De data aceasta lucrurile stăteau altfel.

Deci ce urmează? O luăm de la capăt. Josh cu Michelle împreună cu fiica ei încep o nouă viață. Este exact ceea ce poate face Hristos pentru oricare dintre noi, indiferent cât de jos am ajuns. Pentru Josh și Michelle un nou început a însemnat să părăsească Las Vegas și să plece acasă.

Familia lui Josh se mutase recent în Indiana. Au fost de acord să îi permită lui Josh și noii sale familii să locuiască împreună cu ei și

să-i ajute să se pună pe picioare. Josh și-a luat o slujbă de zugrav și era dispus să renunțe pentru totdeauna la cărțile sale de vizită negre. Ar fi zugrăvit de dimineața până noaptea pentru ca Michelle să poată duce o viață normală. Michelle visa să-și deschidă propriul salon de coafură într-o bună zi. Știa că viscle ei erau încă departe, deoarece cursurile de cosmetică durau aproape un an și costau în jur de 10.000 de dolari. I-am spus lui Josh că îl voi suna mai încolo ca să punem la cale un plan de bătaie.

Trei zile mai târziu am trimis un e-mail către susținătorii XXXchurch.com. Iată ce spuneam:

Vrem să vă spunem câte ceva despre o fată pe nume Trinity. Am inițiat un proiect pe care l-am denumit „Proiectul Trinity”, după numele unei vedete porno cu care lucrăm. Încercăm să găsim o cale prin care să poată ieși din branșă. Trinity este o persoană deosebită pentru care strângem fonduri astfel încât să facem posibilă ieșirea ei din industria pornografică.

Trinity a decis că vrea să plece definitiv! În prezent locuiește în Las Vegas, s-a ocupat cu pornografia și cu prostituția timp de patru ani și a priceput că nu mai vrea să continue.

Iată cum puteți juca un rol în noua viață a lui Trinity. XXXchurch are la dispoziție zece zile pentru a face acest lucru posibil, și apelăm la dvs. pentru ajutor în acest proiect. Plănuim să-i facem o vizită lui Trinity în Las Vegas în următoarele două săptămâni și s-o ajutăm să-și facă bagajele și să plece spre Indiana. Are prieteni de familie în Evansville, Indiana, la care poate locui o vreme și care vor avea grijă de fetița ei, în timp ce Trinity urmează cursurile de cosmetică. Fiica ei în vârstă de cinci ani poate fi înscrisă în clasa întâi în Indiana. Indiana e un loc foarte bun pentru creșterea copilului ei și va fi la mare depărtare de toate ispitele industriei pornografice și de stilul de viață pe care îl lasă în urmă.

Am pus la punct o listă cu lucruri de care trebuie să ne îngrijim pentru a face acest lucru posibil. I-am spus lui Trinity că suntem dispuși să facem acest lucru dacă este de acord să părăsească definitiv

Secrete XXX

lumea pornografiei. Trinity va avea și un blog pe site-ul XXXchurch, pentru a ține pe toată lumea la curent cu progresele ei. Am aranjat de asemenea ca ea să comunice cu mai multe femei implicate la XXXchurch.

Iată deci lista:

Camion transport mobilă din Las Vegas până în Indiana.

(\$1.200)

Benzină pentru camion (\$400)

Benzină pentru un alt vehicul (\$300)

Bilet de avion pentru fiica lui Trinity pentru a nu fi nevoită să meargă cu mașina (\$300)

Mâncare și cazare pe drum (\$500)

Costul presupus de lichidare a contractului de închiriere a apartamentului din Las Vegas (\$700)

Spațiu la o expoziție de pornografie (Trinity urma să participe la eveniment în ianuarie și datorează acești bani, deși nu va mai participa. A fost de acord ca standul ei să prezinte materiale despre Proiectul Trinity.) [\$2000]

Cursurile de cosmetică pentru o diplomă de 11 luni de specializare [\$8000]

Bani de început în Indiana [\$1000]

Total [\$14.400]

Prea adesea oamenii religioși își petrec timpul vorbind, rugându-se și arătându-și spiritualitatea față de alți oameni, însă nu își suflecă mâinile mai niciodată pentru a pune osul la treabă. Epistola lui Iacov spune: „Credința fără fapte este o credință moartă”. Prea multe întâlniri. Prea mult politicianism. Prea multă condamnare. Prea multă inactivitate. Iată șansa de a face ceva practic, un apel adresat tuturor celor care cred că pornografia este un flagel al societății noastre. tuturor celor ce vor să ia poziție, să facă ceva. Vrei să ni te alături? Toate donațiile făcute pentru Proiectul Trinity vor fi direcționate spre ajutorarea lui Trinity și a altora asemeni ei.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

XXXchurch.com

P.S. Probabil că unii dintre voi vă întrebați de ce ajutăm o vedetă porno care trebuie să are saci de bani. Să lămurim câteva lucruri. Jenna Jameson și alte câteva vedete porno fac bani serioși, în vreme ce 90% dintre fetele care lucrează în breaslă nu au nici pe departe asemenea venituri. Rămân îngropate acolo deoarece li se oferă un sentiment de protecție și un salariu ceva mai bun ca la Burger King. Pentru a vă ajuta să înțelegeți, Trinity a filmat săptămâna trecută două filme porno și a câștigat 900 de dolari. Cu o săptămână înainte a lucrat la o fermă în Las Vegas unde practica prostituția și a adus acasă un cec în valoare de 450 de dolari. Merită? Nu! Am putea continua la nesfârșit oferindu-vă detalii privind lucrurile pe care trebuia să le facă pentru acei bani, însă nu o vom face. Așadar, dacă aveți dubii în privința banilor, vă asigur că nu aveți nici un motiv. Avem ocazia de a juca un rol imens în viața lui Trinity și asta căutăm să facem.

Urmarea acestui e-mail m-a uluit. Căsuța mea era plină de donații online care însumau 12.000 de dolari în mai puțin de trei zile. Oamenii trimiteau cadouri, bani și mesaje încurajatoare. E-mailurile au ajuns la Josh și Michelle. Pentru prima dată erau obiectul dragostei și preocupării unor necunoscuți, și nu erau abuzați așa cum erau obișnuiți. Cred că pentru prima dată au reușit să întrevadă viața îmbelșugată pe care Dumnezeu vrea să o ofere fiecăruia dintre noi. Au realizat că lumea pornografiei, care îi consumase pe amândoi, era un surogat ieftin al dragostei pe care Hristos vrea să o reverse peste ei. Într-o săptămână, cei 14.400 de dolari au fost adunați din rândul susținătorilor XXXchurch.com.

O săptămână mai târziu – dați-mi voie să repet – o săptămână mai târziu am urcat în avion spre Las Vegas pentru a ne întâlni cu Josh și cu Michelle pentru ultima dată în acest oraș. Chiar dacă ești adânc cufundat în pornografie ori într-un stil de viață păcătos, poți evada. La o săptămână după apelul primit din partea lui Josh, el și soția sa, Michelle, s-au angajat că nu vor mai face cale înapoi.

Duminică, 6 noiembrie 2005, este o zi pe care nu o voi uita niciodată. A fost ziua în care Josh și Michelle au spus adio orașului Las

Secrete XXX

Vegas și pornografiei și au pornit în lunga călătorie de 20 de ore în care urmau să străbată țara spre Indiana. Josh începe să zugrăvească locuințe în decurs de o săptămână. Michelle începe cursurile de cosmetică luna viitoare. Zâmbeam din garajul lor în timp ce îi priveam îndepărtându-se. În acea scară, în liniștea biroului meu, plângeam.

Nu plâng prea des, dar de această dată nu mă puteam opri. Patru ani de lupte grele împotriva pornografiei. Patru ani în care mi-am privit apropiații și prietenii dând crezare minciunilor pornografiei. În tot acest timp vedeam cum aceasta devenea o industrie din ce în ce mai mare, însă în acel moment l-am privit pe Josh ajutând-o pe Michelle să urce într-un camion care avea să-i ducă departe. Timp de patru ani m-am întrebat dacă oare merita totul. Găsisem răspunsul.

Josh și Michelle merită totul! Voi meritați totul! Partenerul vostru de viață merită totul! Pastorul, preotul vostru merită totul! Copiii voștri merită totul!

Mă rog și sper să putem demonstra dragoste față de oameni în procesul de demascare a acestui păcat nemărturisit ce subjugă oamenii pe tăcute. Dumnezeu nu mi-a cerut să elaborez definiții ori lungi dizertații pe subiectul pornografiei. A vrut un singur lucru: comunicare, cunoașterea celor care au fost afectați de pornografie. Este necesar să înțelegeți că trebuie să luați hotărâri în viață cu privire la ceea ce credeți și la ceea ce faceți. Dacă definiți cumva pornografia plasând-o într-o zonă oarecum neutră, probabil că ar fi recomandat să începeți să stați de vorbă cu cineva despre micul vostru păcat secret. Sau, dacă nu îi puteți vedea pe oamenii suferinzi din spatele pornografiei, este timpul să îi iubiți și să le îngăduiți să vă vorbească deschis despre secretele lor.

DESPRE XXXCHURCH.COM

XXXCHURCH.COM

XXXchurch este ideea lui Craig și a bunului său prieten Mike Foster, căruia i-a venit ideea acestui site într-o după-masă, într-un restaurant chinezesc. XXXchurch există pentru a facilita conștientizarea, deschiderea, responsabilitatea și recuperarea bisericii, a societății și a indivizilor în problema pornografiei și pentru a oferi soluții fără a emite judecăți. XXXchurch s-a lansat în 9 ianuarie 2002, la Expoziția Adult Video News din Las Vegas, Nevada, și a înregistrat peste 45 de milioane de vizitatori pe site. Site-ul și activitatea XXXchurch au fost prezentate de peste o mie de agenții de știri din întreaga lume, printre care se numără CNN, *New York Times*, *World News Tonight*, *LA Times*, *Newsweek*, ABC, NBC, Playboy Channel, Fox, *GQ*, Comedy Central și multe altele. www.XXXchurch.com

X3WATCH

Încă de la debutul XXXchurch, ideea de a crea un program gratuit a constituit o prioritate. X3watch, lansat în noiembrie 2002, este un program gratuit care facilitează responsabilizarea, fiind în serviciul integrității online. Este oferit în mod gratuit de XXXchurch.com și de susținătorii site-ului. De fiecare dată când se accesează un site care ar putea conține materiale suspecte, programul salvează numele site-ului pe calculator. La fiecare 15 sau 30 de zile (după preferința utilizatorului), o persoană aleasă de utilizator (un partener de responsabilizare) va

Secrete XXX

primi un e-mail ce va conține toate site-urile suspecte pe care le-a vizitat acesta din urmă în timpul respectivei luni. Nu există nici un alt program cu funcții asemănătoare programului X3watch care să fie disponibil în mod gratuit. X3watch este descărcat de peste 1.000 de ori pe săptămână, având peste 170.000 de utilizatori înregistrați la data publicării acestei cărți. www.x3watch.com

PROIECTUL TRINITY

Am întâlnit mulți oameni în industria porno care visează la ceva mai bun în viață. Însă mulți cred că nu au resursele ori mijloacele pentru a face altceva decât pornografie. Este o slujbă, însă nu reprezintă viitorul lor. XXXchurch pune la dispoziție resurse și planuri specifice pentru persoanele care vor să iasă din această branșă. Fie că oferim burse pentru studii, fie că asistăm în găsirea unui loc de muncă ori oferim soluții pentru îngrijirea copiilor, vrem să acordăm fiecăruia o șansă. Efortul nostru înseamnă închiderea ușii spre pornografie și deschiderea ușii spre o nouă viață. XXXchurch s-a concentrat în mod deosebit spre a împărtăși dragoste, acceptare, bunăvoință și adevăr celor din interiorul industriei, atitudine care a dat roade bogate pe multe planuri. Pe măsură ce am ajuns să cunoaștem mai mulți oameni și să le cunoaștem viețile, ne-am simțit datori să ne implicăm la un nivel mai profund. Să ajutăm în orice fel putem. Proiectul poartă numele lui Trinity, o vedetă porno cu care am lucrat pentru a o ajuta să iasă din lumea pornografiei. Ea a reprezentat inspirația acestui proiect.

Resurse suplimentare:

- www.integrity.com: cel mai bun serviciu de internet filtrat existent.
- www.pureonline.com/xxxchurch: un program de consiliere pe internet de 30 de zile.
- www.purelifeministries.org: o inițiativă ce se adresează dependenței de pornografie.

CUPRINS

1. Pastorul porno	5
2. Patrula pornografiei	21
3. Punct..	37
4. Isus iubeste vedetele porno	57
5. Platoul de filmare	69
6. Pornografia - totul sau nimic	89
7. Duminica pornografiei	101
8. Porn again	119
Despre XXXCHURCH.COM	141
Note	142

NOTE

- 1 Porn Completely Destroyed Me, disponibil la craigslist.com (autor anonim)
- 2 Shawn Hubler, *Just the Facts of Life Now*, LA Times (23 aprilie 2005)
- 3 Gil Reavill, *Smut: A Sex Industry Insider (And Concerned Father) Says Enough is Enough* (East Rutherford, NJ: Penguin, 2005), 8.
- 4 Ibid., 4
- 5 Ben Shapiro, *Porn Generation: How Social Liberalism Is Corrupting Our Future* (Washington D.C.: Regnery, 2005), 1
- 6 Amy Sohn, *A Laptop Never says No: Online Porn is Changing (Read 'Destroying') Relationships*, New York Magazine (30 mai, 2005).
- 7 Donald Miller, *Searching for God Knows What...*
- 8 Robert Lewis, *The Church of Irresistible Influence* (Grand Rapids: Zondervan, 2003)